

ผลการจัดการเรียนรู้ก้ามสู่การเรียนรู้วิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิค
การใช้คำถามที่มีต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ปริญญาภินพธ์

ขอ

เบญญา เรืองสมอ

เสนอต่อบันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบันทึก สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา

มีนาคม 2549

ลักษณ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลการจัดการเรียนรู้ก้ามสู่การเรียนรู้วิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิค
การใช้คำถามที่มีต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทคัดย่อ

ของ

เบญญา เว่องเสนอด

11 เม.ย. 2549

เสนอต่อบันทิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา

มีนาคม 2549

เบญจฯ เรื่องเสนอ.(2549). ผลการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถามที่มีต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนระดับชั้นปีที่ 3 บริษัทภูมิพนธ์ กศ.ม.(การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์ ชูศรี วงศ์รตนะ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระหวรรตน พันธ์พานิช.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถามที่มีต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นปีที่ 3 เมื่อใช้ทดลองกับนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนระดับชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ สำนักงานเขตคลองเตย สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 69 คน แบ่งเป็น กลุ่มทดลอง จำนวน 35 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถาม และกลุ่มควบคุม จำนวน 34 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ เครื่องมือที่ใช้วัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ มี 2 ฉบับ คือ ฉบับที่เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ กับแบบทดสอบภาคปฏิบัติ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง

ผลการวิจัยพบว่า

1. เมื่อวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้วยแบบทดสอบแบบเลือกตอบ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถามและนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และไม่พบ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการจัดการเรียนรู้ รับเพศ

2. เมื่อวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้วยแบบทดสอบภาคปฏิบัติ ผลการวิจัยพบว่า

2.1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถาม มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2. นักเรียนหญิงมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สูงกว่า นักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการจัดการเรียนรู้กับเพศของนักเรียน มีผลต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

THE EFFECTS OF INQUIRY METHOD BY USING QUESTIONS
ON SCIENCE PROCESS SKILLS OF PRATHOMSUKA III STUDENTS

AN ABSTRACT

BY

BENJA RUANGSMOR

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Education degree in Educational Research and Statistics
At Srinakharinwirot University
March 2006

Benja Reungsamor. (2006). *The Effects of Inquiry Method by using questions on Science Process Skill of Prathom Suksa III Students*. Master thesis. M.Ed.(Educational Research and Statistics). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Chusri Wongrattana, Assist. Prof. Raweewan Panpanich.

The main purposes of this research were to study the effects of Inquiry Method by using questions on science process skill of Prathom Suksa III students, male and female students. The subjects consisted of 69 Prathom Suksa III students of Soon Ruam Namjai School, Bangkok Metropolitan Administration. They were divided to an experimental group which used questions Inquiry Method and control group which used traditional Inquiry Method. The instruments used for collecting data were multiple choices test and performance test. The data was analysed by Two - Way Analysis of Variance.

The results revealed that:

1. When data were collected by multiple choice test, science process skill of the experimental group and control group; male and female were not significantly different. Also there was no interaction effect between different Inquiry Method and genders on science process skill.
2. When data were collected by performance test, the results showed that:

2.1. The experimental group gained high score on science process skill than the control group statistical significant at .01 level.

2.2. Female students gained high score on science process skill than male students statistical significant at .05 level.

2.3. There was no interaction effect between different Inquiry Method and gender on science process skill.

บริษัทฯ

เรื่อง

ผลการจัดการเรียนรู้ก้าวสู่มหิดลและการเรียนรู้วิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคโนโลยี
การใช้คำถ้าที่มีต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ของ

นางเบญจ่า เรืองสมอ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

บริษัทฯ ศึกษาหลักสูตร สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญศรี จีระเดชาภุช)

วันที่ ๖ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๙

คณะกรรมการสอบปริญญาบัตร

ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ปูศรี วงศ์รัตน์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระวีวรรณ พัฒนาพานิช)

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิคม ตั้งคงพิพาก)

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คงอาจ นัยพัฒน์)

ประกาศคุณภาพ

บริษัทฯ ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก
รองศาสตราจารย์สูศรี วงศ์รัตนะ ประธานกรรมการควบคุมบริษัทฯ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ระวีวรรณ พันธ์พานิช กรรมการควบคุมบริษัทฯ ท่านทั้งสองได้เสียเวลาอันมีค่าเพื่อ
ให้คำปรึกษาและแนะนำในการจัดทำงานวิจัยนี้ทุกขั้นตอน อีกทั้งทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการ
ทำงานวิจัยเชิงทดลองและรู้ถึงคุณค่าของงานวิจัยที่จะช่วยให้การทำงานในด้านการพัฒนาการ
ศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา และท่านทั้งสองยังเป็นแบบ
ฉบับของอาจารย์ที่ทุ่มเทให้กับศิษย์และงานด้านวิชาการอย่างไม่เหนื่อยเหนื่อย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง
ในความกรุณา จึงขอขอบขอบคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี่ และขอขอบขอบคุณผู้ช่วย
ศาสตราจารย์ ดร.นิคม ตั้งคงพิภพ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.องอาจ นัยพัฒน์ ซึ่งเป็นกรรมการ
สอบบริษัทฯ ที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ซึ่งได้ให้คำแนะนำในการปรับปรุงบริษัทฯ ฉบับนี้ให้มี
ความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจน
ให้ข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็นต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยในการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา ซึ่งทำให้ผู้วิจัยรู้ว่าการศึกษาของผู้วิจัยยังไม่
ล้วนสุดลงเพียงการทำบริษัทฯ แต่เป็นการทำด้วยประกายให้ผู้วิจัยนำความรู้ที่ได้รับไป
พัฒนาการศึกษา ให้เกิดประสิทธิผลสมดังเจตนาของหลักสูตร สืบไป

ท้ายสุดผู้วิจัยขอขอบพระคุณ พ่อ แม่ พี่น้อง เพื่อนๆ และนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่ให้
กำลังใจ กำลังกายและให้ความร่วมมืออย่างดีเยี่ยมตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและทำงานวิจัย

เบญจា เรืองสมอ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
จุดประสงค์ของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
สมมุติฐานของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษา.....	10
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.....	10
เอกสารเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์	13
เอกสารเกี่ยวกับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้.....	16
งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้.....	21
เอกสารที่เกี่ยวกับการใช้คำถาน.....	22
งานวิจัยเกี่ยวกับการใช้คำถาน.....	34
ความหมายของทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์.....	35
งานวิจัยที่เกี่ยวกับทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์.....	53
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	55
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	55
แบบแผนการทดลองและขั้นตอนการทดลอง.....	57
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง.....	60
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	69
การจัดกระทำข้อมูล.....	69
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
สัญญาลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
ข้อมูลระหว่างการทดลอง.....	75
ข้อมูลหลังการทดลอง.....	81
5 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	86
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	90
อภิปรายผล.....	91
ข้อเสนอแนะ.....	94
บรรณานุกรม.....	95
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก รายนามผู้ชี้เชิงวิชาญ.....	104
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	106
ภาคผนวก ค ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้	114
ภาคผนวก ง คณแพนทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ภาคปฏิบัติ	115
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	116

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2548	
โรงเรียนคุณย์รวมน้ำใจ	56
2 จำนวนนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	56
3 แบบแผนการทดลอง แบบแพคทอเรียลชนิด 2×2	57
4 แผนการดำเนินการทดลอง.....	58
5 มาตรฐานการเรียนรู้ สารการเรียนรู้และการเรียนรู้ที่คาดหวัง.....	61
6 แผนการจัดการเรียนรู้ กิจกรรม และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์.....	62
7 ลักษณะค่าถاتมของบลูมที่นำไปสู่ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์.....	63
8 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกิจกรรมการเรียนรู้ สะท้อนผล.....	76
9 ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	79
10 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนน รายทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	81
11 ค่าสถิติพื้นฐานทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ จากคะแนนแบบทดสอบแบบเลือกตอบ	82
12 ค่าสถิติพื้นฐานทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ จากแบบทดสอบภาคปฏิบัติ	83
13 ผลการเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ จากคะแนนของแบบทดสอบเลือกตอบ ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	84
14 ผลการเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ จากคะแนนภาคปฏิบัติ ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	85

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 การเรียนรู้แบบวภูจกรหรือวงจรการเรียนรู้	20
2 ขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบภาพปฏิบัติ	
วัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์.....	66
3 กราฟแสดงการพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์	
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	80
4 กราฟแสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการจัดการเรียนรู้และเพศ	
จากคะแนนแบบทดสอบเดี่ยอกตอบ.....	84
5 กราฟแสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการจัดการเรียนรู้และเพศ	
จากคะแนนแบบทดสอบภาคปฏิบัติ.....	85

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

องค์การสหประชาชาติ(UNESCO) ได้เสนอโครงการ 2000⁺ รณรงค์ให้ประเทศทั่วโลก จัดการศึกษาวิทยาศาสตร์สำหรับทุกคนให้รู้วิทยาศาสตร์อย่างเพียงพอเพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขและปลอดภัยในสังคมโลกยุคโลกวิรัตน์(กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ 2545 : บทนำ) เนื่องจากวิทยาศาสตร์มีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิทยาศาสตร์ทำให้มนุษย์มีความสามารถในการใช้เหตุผล (Finley, 1983: 47-54) มีการตัดสินใจอย่างสมเหตุสมผล (Bybee and others, 1991:143-155) สามารถปรับตัวและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน โรงเรียนประถมศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ จึงควรวางแผนการเรียนและแนวคิดแบบวิทยาศาสตร์ ควรให้ผู้เรียนได้เข้ากระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเรียนวิทยาศาสตร์(พิมพันธ์ เดชะคุปต์, 2545:203) อันจะนำไปสู่การคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเกิน ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

จากการศึกษาเบรียบเทียบการวัดสัมฤทธิ์ผลของเด็กไทย ในระดับประถมศึกษา วิทยาศาสตร์ กับเด็กระดับเดียวกัน (third grade) จากต่างประเทศ พบว่าเด็กไทยอยู่อันดับท้ายๆ คือลำดับที่ 21 จากจำนวน 24 ประเทศ ในขณะที่เกาหลีใต้และญี่ปุ่นอยู่ในลำดับที่ 1 และ 2 (สวทช. 2543:84-86. ที่มา IEA Third International Mathematics and Science Study) อาจเป็นเพราะผู้สอนให้ความสำคัญกับเนื้อหามากกว่ากระบวนการในแสวงหาความรู้ ซึ่งการเรียนการสอนที่แท้จริงในปัจจุบัน มีได้มุ่งเฉพาะเนื้อหาความรู้ แต่หมายรวมถึงกระบวนการแสวงหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ด้วยการสอนวิทยาศาสตร์ ที่ถูกต้อง (พิมพันธ์ เดชะคุปต์, 2545:203) ดังนั้นเพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ จำเป็นต้องปรับวิธีการเรียนการสอน โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกรรม แต่แสวงหาความรู้ด้วยตนเองซึ่งจะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ได้ (Yeany, 1975:521-529.; อ้างถึงในมังกร ทองสุขดี, 2533:78) ใน การปฏิบัติกรรม การเรียนรู้ในวิชา วิทยาศาสตร์ ควรเน้นการฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ควบคู่กับการสอนเนื้อหา เพราะความรู้เป็นผลิตผลจากการกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

จากการศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ระดับประถมศึกษาปัจจุบัน พบว่าในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หลักสูตรเน้นความเข้าใจรวมชาติวิทยาศาสตร์และเน้นกระบวนการ

สืบเสาะหาความรู้ ที่ใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ (กระทรวงศึกษาธิการ . 2544) เนื่องจาก ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ สามารถส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักใช้กระบวนการฯ ในการสำรวจหา ความรู้ด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ นอกเหนือนี้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ยังเป็นทักษะทาง ปัญญา(Intellectual Skills) ซึ่งเป็นสมรรถภาพพื้นฐานของการเรียนรู้(จำแนก รายละเอียด.2529:39) ดังนั้นการพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์จึงมีส่วนทำให้เกิดทักษะทางสติปัญญาควบคู่ ตามไปด้วย

/ จากการศึกษาผลการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ระดับประเทศ ศึกษา พบว่าการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้(Inquiry Method) จะช่วยให้นักเรียนมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และความสามารถในการแก้ปัญหา สูงกว่าการสอนตามปกติ (กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.2542:69-70) ซึ่งการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้(Inquiry Method) มีขั้นตอนการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน คือ 1. การนำเข้าสู่บทเรียน 2. การสำรวจ 3. การอธิบาย 4. การลงข้อสรุป 5. การประเมินผล, (สำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ.2540:4-6) ในทางวิทยาศาสตร์ Inquiry มักจะเริ่มต้นด้วย “คำถาม” เพื่อสำรวจ “คำตอบ” คำถามที่ใช้มี 3 ระดับ คือ “อะไร” “ทำไม” และ “อย่างไร”(จรูญ คุณมี.2520:116) การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ จะช่วยให้นักเรียนเป็นคนซึ่งสังเกต คิดหาเหตุผลเพื่อตอบปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ได้ทำการทดลองเพื่อ รวบรวมข้อมูล และนำไปสู่ข้อสรุป โดยครูเป็นผู้ชี้แนะ (Joyce&Weil.1980) วิธีชี้แนะแนวทางเพื่อฝึก ให้นักเรียนได้คิด ในการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้จะเน้นการใช้คำถามเชิง อันกินส์(Hunkin.1972:1) กล่าวว่า คำถามเป็นศูนย์กลางเรียนรู้และค้นนि�นัย(Cunningham.1977:85) ให้ข้อคิดว่า ในการตอบ คำถามมีความสัมพันธ์กับชนิดของคำถามทำงานของเดียวกับ แอลบ.(Lamb.1976:22) กล่าวว่าถ้าครูใช้ คำถามระดับสูง ก็จะได้รับคำตอบจากนักเรียนระดับสูงด้วย ดังนั้นรูปแบบการใช้คำถาม ในการสอน แบบสืบเสาะหาความรู้ จะต้องใช้คำถามกระตุนให้คิด ให้สอดคล้องกับแต่ละทักษะกระบวนการทาง วิทยาศาสตร์ และในแต่ละระดับชั้น ซึ่งระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรที่จะปลูกฝัง ทักษะทางความคิดให้เกิดกับนักเรียน นั่นก็คือทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ขั้นพื้นฐาน 8 ทักษะ ตามแนวข้อสอบสมาคมเพื่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์ของสหรัฐอเมริกาหรือAAAS(American Association for The Advancement of Science. 1970:33-176) ได้แก่ ทักษะการสังเกต การจำแนก การวัด การใช้ตัวเลข สเปส/สเปล สเปส/เวลา การสื่อความหมาย การลงความเห็นจากข้อมูล และการ พยากรณ์ ที่สำคัญครุจะต้องเตรียมเด็ก ให้มีความสามารถในการตั้งคำถามให้ชัดเจน ตรงประเด็น ความสนใจ และทำความเข้าใจกับลักษณะคำถามทางวิทยาศาสตร์ที่มีลักษณะแตกต่างไปจากคำถาม ทั่วไป และจำเป็นต้องจัดให้นักเรียน ให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งสามารถเริ่มได้ตั้งแต่ระดับชั้นประถม ศึกษาปีที่ 1 เป็นต้นไป (สำลี ทองธิว. 2545:151)

การใช้คำถ้าในวิชาชีวภาพศาสตร์ มุ่งให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าหาความรู้สามารถแก้ปัญหา และสรุปแนวคิดได้ด้วยตนเอง ด้วยการใช้คำถ้าเป็นสื่อนำในการเรียนรู้ อาจจะเป็นการถามด้วยวาจา ระหว่างผู้สอนกับนักเรียน หรือระหว่างนักเรียนกับนักเรียน บทบาทของคำถ้าในการให้นักเรียน แสดงหาความรู้ด้วยตนเองมี 3 แบบ คือ แบบที่ผู้สอนเป็นผู้ถ้าคำถ้า แบบที่นักเรียนเป็นผู้ถ้าคำถ้า และแบบที่ผู้สอน และนักเรียนร่วมกันถ้า ซึ่งการใช้คำถ้าที่เหมาะสมจะทำให้ได้ประโยชน์ ในการเรียนการสอน (gap เลขที่ 2537:157) สอดคล้องกับงานวิจัยของกิตติชัย สุชาสินีบล เกี่ยวกับการใช้เทคนิคการตั้งคำถ้าของครูในวิชาชีวภาพศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนมีคุณลักษณะเช่นทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้วิชาชีวภาพศาสตร์ที่สามารถนำนักเรียนไปสู่เป้าหมายของหลักสูตรวิทยาศาสตร์ ก็คือการจัดการเรียนรู้แบบใช้คำถ้าตามแนวสืบเสาะหาความรู้ โดยการใช้คำถ้านำอภิปรายเพื่อให้ นักเรียนคิดหาคำตอบ ซึ่งการตั้งคำถ้าที่ดี มีประสิทธิภาพจะช่วยพัฒนาระดับความคิดของนักเรียน ได้เป็นอย่างดี(ฉบับ รุ่งเรือง.2538; อ้างอิงมาจาก Carrin and Sund.1971)

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ใน ช่วงชั้นที่ 1 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่าเนื้อหาเรื่อง : สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิตมี ชื่อรวมชาติทางวิทยาศาสตร์ที่สามารถจัดกิจกรรมหรือสถานการณ์ปัญหาให้เป็นรูปธรรมได้ ซึ่งเด็กวัยนี้ (7-11 ปี) ตามทฤษฎีพัฒนาการทางลตบปัญญาของเพียเจ็ต การเกิดพัฒนาการทางสติปัญญา เป็นผล ขึ้นเนื่องมาจากการประทัศน์ ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม เป็นกระบวนการที่เด็กพบ สามารถ ปรับความคิดเดิม ให้สอดคล้องกับความคิดใหม่เด็กสามารถเรียนรู้และจำแนกสิ่งต่างๆ ที่เป็นรูปธรรมได้ (Concrete Operational Stage)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทดลองจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถ้า เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และเพื่อต้องการศึกษา เปรียบเทียบ ผลการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถ้า กับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ และเปรียบเทียบวิธีการจัดการเรียนรู้กับเพศของนักเรียน ที่มี ต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ชั้นพื้นฐาน 8 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการสังเกต ทักษะการจำแนก ทักษะการวัด ทักษะการคำนวณ ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปลส์/สเปลส์ สเปลส์/เวลา ทักษะการ จัดกราฟ และการสื่อความหมายจากข้อมูล ทักษะการลงความเห็นจากข้อมูลและทักษะการพยากรณ์ ว่าแตกต่างกันหรือไม่

จุดประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีจุดประสงค์ที่จะพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ 8 ทักษะได้แก่ ทักษะการสังเกต ทักษะการจำแนก ทักษะการวัด ทักษะการคำนวณ ทักษะการหาความสัมพันธ์สเปลส์กับสเปลส์ เสปส์กับเวลา ทักษะการจัดกระทำและสื่อความหมายจากข้อมูล ทักษะการลงความเห็นจากข้อมูล และทักษะการพยากรณ์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ ในสาระที่ 1 : สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการกำรดำรงชีวิต(พืชและสัตว์) จึงได้กำหนดจุดประสงค์เช่นนี้ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาพัฒนาการ ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำตาม
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำตามกับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชาย กับนักเรียนหญิง
4. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการจัดการเรียนรู้กับเพศของนักเรียน ที่ส่งผลต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการศึกษาด้านค่าว่าครั้งนี้ สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และใช้เป็นแนวทางในการเตรียมแผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำตาม ช่วยให้ครูผู้สอนเห็นความสำคัญในการใช้คำตามในระดับสูง ซึ่งมีผลต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนในวิชาวิทยาศาสตร์ และวิชาอื่นๆนอกเหนือจากวิชา วิทยาศาสตร์ และข้อค้นพบจะเป็นข้อมูลเพื่อนฐานแก่นักวิจัยรุ่นต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ สำนักงานเขตคลองเตย สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 5 ห้องเรียน เป็นนักเรียนชาย 86 คน นักเรียนหญิง 98 คน รวมทั้งสิ้น 184 คน โดยมีการจัดห้องเรียนแบบคละความสามารถของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นที่ 1 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ สำนักงานเขตคลองเตย สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 69 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่าง อย่างง่าย (Simple Random Sampling) ดังนี้

1. สุ่มห้องเรียนโดยวิธีจับฉลาก 2 ห้องเรียนจากห้องเรียนทั้งหมด 5 ห้องเรียน
2. สุ่มกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยวิธีจับฉลากห้องเรียนทั้ง 2 ห้องเรียนแล้วแบ่งเป็น

กลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน จำนวน 35 คน จำแนกเป็นนักเรียนชาย 17 คน นักเรียนหญิง 18 คน และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวน 34 คน จำแนกเป็นนักเรียนชาย 16 คน นักเรียนหญิง 18 คน

ระยะเวลาในการวิจัย

การทดลองครั้งนี้ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 โดยใช้เวลาในการทดลอง จำนวน 14 คาบ คาบละ 60 นาที สัปดาห์ละ 2 คาบ รวมทั้งสิ้น 7 สัปดาห์ เวลาที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง ใช้ชั่วโมงเรียนปกติ กลุ่มทดลอง ทำการทดลองในวันจันทร์ช่วงเวลา 12.30 – 13.30 น. และวันพุธสบดีช่วงเวลา 13.30 – 14.30 น. กลุ่มควบคุม ทำการทดลองในวันพุธและวันพุธสบดีช่วงเวลา 12.30 – 13.30 น.

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

การทดลองครั้งนี้ ใช้สาระที่ 1 : สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการการดำรงชีวิต (พืชและสัตว์) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จัดทำโดยโรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร โดยศึกษาร่วมกับหลักสูตรวิทยาศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 1 ซึ่งจัดทำโดยสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี(สสวท.)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1. วิธีการจัดการเรียนรู้ จำแนกเป็น 2 วิธี คือ

- 1.1.1. การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถาม
- 1.1.2. การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ

1.2. เพศ จำแนกเป็น 2 เพศ คือ

- 1.2.1. เพศชาย
- 1.2.2. เพศหญิง

2. ตัวแปรตาม คือทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถามกับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์แตกต่างกัน
2. นักเรียนชาย กับนักเรียนหญิงมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ แตกต่างกัน
3. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการจัดการเรียนรู้กับเพศ ที่ส่งผลต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นปีที่ 3

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ หมายถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักค้นคว้าหาความรู้ คิดแก้ปัญหาด้วยตนเองอย่างมีระบบ โดยใช้กระบวนการค้นคว้าหาความรู้ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์ และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

ในการวิจัยครั้มนี้ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวสืบเสาะหาความรู้ โดยใช้ขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน (5E) ของนักการศึกษาอุปถัมภ์ BSCS (Biological Science Curriculum Study) จากคู่มือการฝึกอบรมครูผู้สอนวิทยาศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 (สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร.2541:5) ดังนี้ คือ

1.1. ขั้นนำ(Engagement) เป็นการแนะนำบทเรียนหรือกิจกรรม ประกอบด้วยการซักถาม ปัญหา การทบทวนความรู้เดิม การกำหนดกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นในการจัดการเรียนรู้และเป้าหมายที่ต้องการ

1.2. ขั้นสำรวจ(Exploration) ขั้นนี้เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้แนวความคิด ที่มีอยู่แล้วมาจัดความสัมพันธ์กับหัวข้อที่กำลังจะเรียนเข้าเป็นหมวดหมู่ ถ้าเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการทดลอง การสำรวจ การสืบค้นด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ รวมทั้งเทคนิคและความรู้ทางการปฏิบัติจะดำเนินไปด้วยตัวของนักเรียนเอง โดยมีครูทำหน้าที่เป็นเพียงผู้แนะนำหรือผู้เริ่มต้น ในกรณีที่นักเรียนไม่สามารถหาจุดเริ่มต้นได้

1.3. ขั้นอธิบาย(Explanation) ในขั้นตอนนี้กิจกรรมหรือกระบวนการเรียนรู้จะมีการนำความรู้ที่รวมรวมแล้วในขั้นที่ 2 มาใช้เป็นฐานในการศึกษาหัวข้อหรือแนวคิดที่กำลังศึกษาอยู่ กิจกรรมอาจประกอบไปด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ และนำข้อมูลมาอภิปราย

1.4. ขั้นลงข้อสรุป(Elaboration)ในขั้นตอนนี้จะเน้นให้นักเรียนได้นำความรู้หรือข้อมูลจากขั้นที่ผ่านมาแล้วขั้นที่ 2 และ 3 มาใช้ กิจกรรมส่วนใหญ่อาจเป็นการอภิปรายในกลุ่มของตน เพื่อลองข้อสรุปที่แสดงถึงความเข้าใจ ใช้ทักษะกระบวนการและความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น จะช่วย

ให้นักเรียนได้มีโอกาสปรับแนวความคิดหลักของตนเอง ในกรณีที่ไม่สอดคล้อง หรือคลาดเคลื่อนจากข้อเท็จจริง

1.5. **ขั้นประเมินผล(Evaluation)** เป็นขั้นสุดท้ายของการเรียนรู้ในขั้นนี้ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ตรวจสอบแนวความคิดหลักของตนเองที่ได้เรียนมาแล้ว โดยการประเมินตนเองถึงแนวความคิดที่ได้สรุปไว้แล้วในขั้นที่ 4 ว่ามีความสอดคล้องหรือถูกต้องมากน้อยเพียงใด และมีรายละเอียดมากน้อยเพียงใด ข้อสรุปที่ได้จะนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อไป ทั้งนี้จะรวมทั้งการประเมินผลของครูต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

2. การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ โดยเน้นเทคนิคการใช้คำตาม หมายถึง การที่ครูตั้งคำถาม ที่มุ่งพัฒนาความรู้ความคิด ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์โดยคำนึงถึงวุฒิภาวะ และสติปัญญาของนักเรียน การใช้น้ำเสียงการเว้นระยะให้นักเรียนคิดหาคำตอบ การกระจายคำถาม การเสริมแรง ด้วยคำถามตามระดับความสามารถของบลูม(Bloom Taxonomy) โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวสืบเสาะหาความรู้ โดยใช้ขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน (5E) ของนักการศึกษากลุ่ม BSCS(Biological Science Curriculum Study) จากคู่มือการฝึกอบรมครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร).2541:5) ดังนี้ คือขั้นนำ ขั้นสำรวจ ขั้นอธิบาย ขั้นลงข้อสรุป และขั้นประเมินผล โดยเน้นการใช้คำถามทุกขั้นตอน ดังนี้

2.1. **ขั้นนำ(Engagement)** เป็นขั้นเร้าความสนใจ โดยครูจะใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจอย่างรู้อย่างเห็นอย่างทดลองหรือพิสูจน์

2.2. **ขั้นสำรวจ(Exploration)** เป็นขั้นที่ครูกระตุ้นให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้นักเรียนค้นพบข้อความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ครูมีบทบาทเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก โดยใช้คำถามกระตุ้นส่งเสริมและคำถามชี้นำแนวทางการปฏิบัติ และหาคำตอบ

2.3. **ขั้นอธิบาย(Explanation)** ในขั้นตอนนี้ครูตั้งคำถามให้นักเรียนอธิบายกิจกรรมหรือกระบวนการเรียนรู้โดยใช้คำถามตะล่อมให้นักเรียนอ้างอิงถึงสิ่งที่เป็นที่ร่วบรวมแล้วในขั้นที่ 2 มาใช้เป็นฐานในการอธิบายหัวข้อหรือแนวคิดที่กำลังศึกษาอยู่ และใช้คำถามให้นักเรียนขยายความเข้าใจให้มากยิ่งขึ้น

2.4. **ขั้นลงข้อสรุป(Elaboration)** ในขั้นตอนนี้ครูจะตรวจสอบว่า นักเรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ใหม่ได้หรือไม่ โดยการใช้คำถามให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเพื่อยืนยันความคิดและความเชื่อของตน ในกรณีที่ไม่สอดคล้อง หรือคลาดเคลื่อนจากข้อเท็จจริง ครูจะใช้คำถามชี้นำให้คิด และปรับความคิดให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อไป

2.5.**ขั้นประเมินผล(Evaluation)** เป็นขั้นสุดท้ายของการเรียนรู้ในขั้นนี้ครูใช้เทคนิคการสังเกต หรือตั้งคำถามปลายเปิด หรือใช้สถานการณ์ เพื่อหาหลักฐานการเรียนรู้

3. คำถ้ามที่ใช้เป็นคำถ้าตามระดับของบลูม 6 ระดับ ดังนี้

3.1. คำถ้ามระดับความรู้ความจำ หมายถึงการถามความสามารถในการระลึกเรื่องราวที่ผู้เรียนเคยพบเห็น ได้ยินหรือมีประสบการณ์มาแล้ว รวมทั้งสิ่งที่สัมพันธ์กับประสบการณ์นั้นๆ

3.2. คำถ้ามระดับความเข้าใจ หมายถึงการถามความสามารถในการจับใจความสำคัญ แปลความหมายของข้อมูลที่เคยพบเห็น หรือเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของข้อมูลและย่อใจความสำคัญของสิ่งนั้น ตลอดจนตีความเรื่องราวหรือยกตัวอย่างได้

3.3. คำถ้ามระดับการนำไปใช้ หมายถึงการถามความสามารถที่จะนำความรู้ หรือความเข้าใจในสิ่งที่รู้เห็นแล้วไปแก้ปัญหาใหม่ หรือนำไปใช้ในสถานการณ์ใหม่

3.4. คำถ้ามระดับการวิเคราะห์ หมายถึงการถามความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวต่างๆ ออกมาเป็นส่วนๆ ได้ว่า สิ่งนั้นประกอบด้วยส่วนย่อยๆ อะไรบ้าง ส่วนไหนเป็นส่วนสำคัญที่สุด แต่ละส่วนย่อใหญ่นั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างไร หรือด้วยหลักการ ทฤษฎีใด

3.5. คำถ้ามระดับสังเคราะห์ หมายถึงการถามความสามารถในการผสมส่วนย่อย ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้ได้ผลใหม่ที่สมบูรณ์กว่า ติกว่า หรือแปลกใหม่กว่าเดิม

3.6. คำถ้ามระดับการประเมินค่า หมายถึงการถามความสามารถในการพิจารณาตัดสินคุณค่า เรื่องราว เหตุการณ์ บุคคลต่างๆ ว่า ดีหรือไม่ดี เหมาะหรือไม่เหมาะสม โดยมีหลักเกณฑ์มีเหตุผล

4. ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หมายถึงพฤติกรรมที่เกิดจากการปฏิบัติและการฝึกฝนความคิดอย่างมีระบบ ซึ่งก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านสติปัญญา การแก้ปัญหา และการค้นหาความรู้ใหม่อย่างมีประสิทธิภาพและเชื่อถือได้ ตามที่สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กำหนดให้ทักษะขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 8 ทักษะ คือ

4.1. ทักษะการสังเกต หมายถึง การใช้ประสาทสัมผัสอย่างโดยอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน ได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น และผิวกาย เข้าไปสัมผัสโดยตรงกับวัตถุหรือเหตุการณ์ เพื่อค้นหาข้อมูลซึ่งเป็นรายละเอียดของสิ่งนั้น โดยไม่ใส่ความเห็นของผู้สังเกตลงไป

4.2. ทักษะการจำแนกประเภท หมายถึง การแบ่งพวกหรือเรียงลำดับวัตถุหรือสิ่งที่มีอยู่ในปรากฏการณ์โดยมีเกณฑ์ ซึ่งอาจจะใช้ความเหมือน ความแตกต่าง หรือความสัมพันธ์อย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

4.3. ทักษะการวัด หมายถึง การเลือกและการใช้เครื่องมือทำการวัดหนาบริมาณของสิ่งต่างๆ ออกมานเป็นตัวเลขที่แน่นอนได้อย่างเหมาะสม โดยมีหน่วยกำกับ

4.4. ทักษะการคำนวณ หมายถึง การนับจำนวนของวัตถุและการนับตัวเลขแสดงจำนวนที่นับได้ มาจัดกรรทำให้เกิดค่าใหม่ โดยการบวก ลบ คูณ หาร หรือการหาค่าเฉลี่ย

4.5. ทักษะการหาความสัมพันธ์ ระหว่างสเปสกับสเปลและสเปสกับเวลา หมายถึงความสามารถในการหาความสัมพันธ์ระหว่างสามมิติกับสองมิติของวัตถุ ความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งที่อยู่ของวัตถุหนึ่งกับอีกวัตถุหนึ่ง ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนตำแหน่งที่อยู่ของวัตถุกับเวลา หรือความสัมพันธ์ระหว่างสเปษของวัตถุที่เปลี่ยนไปกับเวลา

.4.6. ทักษะการจัดทำและสื่อความหมายข้อมูล หมายถึงการนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตการณ์ การทดลองและจากแหล่งอื่นๆ มาจัดทำให้อยู่ในรูปแบบที่มีความหมายโดยการหาความถี่ เรียงลำดับ จัดแยกประเภท หรือคำนวนใหม่ เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายของข้อมูลชุดนั้นดีขึ้น โดยอาจจะเสนอในรูปของตาราง แผนภูมิ วงจร เซียนบรรยาย

4.7. ทักษะการลงความเห็นจากข้อมูล หมายถึง การเพิ่มความคิดเห็นให้กับข้อมูลที่ได้จากการสังเกตอย่างมีเหตุผล ในกรอบอินไซต์หรือสรุป โดยใช้ความรู้หรือประสบการณ์เดิม

4.8. ทักษะการพยากรณ์ หมายถึง การคาดคะเนคำตอบล่วงหน้าก่อนการทดลองโดยอาศัยหลักการ กฎ หรือทฤษฎีที่มีอยู่แล้วมาช่วยสรุป การพยากรณ์อาจกระทำได้ภายในขอบเขตของข้อมูล และนอกขอบเขตของข้อมูล

5. ในงาน (Task) หมายถึงภาระงานหรือกิจกรรมที่ให้นักเรียนปฏิบัติ เพื่อใช้วัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระหว่างทำการทดลอง จำนวน 14 ใบงาน

6. แบบทดสอบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หมายถึงชุดของคำถามที่ใช้วัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ 8 หัวข้อ มี 2 ฉบับ คือ

6.1. แบบทดสอบแบบเลือกตอบ หมายถึงข้อทดสอบที่ใช้วัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ แบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 32 ข้อ โดยวัดทักษะละ 4 ข้อ คือข้อ 1-4 วัดทักษะการสังเกต ข้อ 5-8 วัดทักษะการจำแนก ข้อ 9-12 วัดทักษะการวัด ข้อ 13-16 วัดทักษะการคำนวน ข้อ 17-19 วัดทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปส/สเปล/เวลา ข้อ 20-24 วัดทักษะการลงความคิดเห็นจากข้อมูล ข้อ 25-28 วัดทักษะการจัดทำและสื่อความหมายจากข้อมูล ข้อ 29-32 วัดทักษะการพยากรณ์

6.2. แบบทดสอบภาคปฏิบัติ หมายถึง แบบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่นักเรียนลงมือกระทำในขณะทดสอบในสถานการณ์ที่จัดขึ้น เป็นความสามารถในการปฏิบัติ ซึ่งจะวัดทั้งวิธีการ(Process) และผลงาน(Product)ที่เป็นผลจากการปฏิบัติ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษา
 - 1.1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์
 - 1.2. เอกสารเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์
2. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้
 - 2.1. เอกสารเกี่ยวกับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้
 - 2.2. งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้
3. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการใช้คำถ้า
 - 3.1. เอกสารที่เกี่ยวกับการใช้คำถ้า
 - 3.2. งานวิจัยเกี่ยวกับการใช้คำถ้า
4. เอกสารเกี่ยวกับทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
 - 4.1. ความหมายของทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
 - 4.2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับประเภทและลักษณะของทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
 - 4.3. งานวิจัยที่เกี่ยวกับทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

1. เอกสารเกี่ยวกับการจัดการศึกษา

การศึกษาทุกระดับยึดถืออุดมสุ่งหมายในการพัฒนาสมรรถภาพสมองตามแนวคิดของบลูม ซึ่งได้จำแนกไว้ 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย(Cognitive Domain) จิตพิสัย(Affective Domain) และทักษะพิสัย(Psychomotor Domain)

1.1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

ในหลักการของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กำหนดไว้ 5 ข้อ ข้อที่ 3 ระบุว่า " ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ "

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมี 9 ข้อ ที่ควรกล่าวถึง ได้แก่

ข้อ 2. มีความคิดสร้างสรรค์ ฝ่าย ไม่เรียน รักการอ่าน รักการเขียนและรักการค้นคว้า

ข้อ 3. มีความรู้อันเป็นสาがら รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ

มีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีคิด วิธีการทำงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์

ข้อ 4. มีทักษะและกระบวนการ โดยเฉพาะคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด การสร้างปัญญา และทักษะในการดำเนินชีวิต

ในโครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1. ระดับช่วงชั้น กำหนดหลักสูตรเป็น 4 ช่วงชั้น ตามระดับพัฒนาการของผู้เรียนดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

2. สาระการเรียนรู้ กำหนดเป็น 8 กลุ่ม สาระดังนี้

2.1. ภาษาไทย 2.5. สุนทรียศึกษาและพลศึกษา

2.2. คณิตศาสตร์ 2.6. ศิลปะ

2.3. วิทยาศาสตร์ 2.7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี

2.4. สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม 2.8. ภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรให้ความสำคัญกับวิชาวิทยาศาสตร์ โดยกำหนดไว้ในสามกลุ่มแรก ซึ่งให้เป็นสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องให้เป็นหลัก ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างพื้นฐานการคิด และเป็นกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาและวิกฤตของชาติ

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ระดับช่วงชั้นที่ 1 และ 2 มีรายละเอียดดังนี้ คือ สาระที่ 1 สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำเนินชีวิต

มาตรฐาน ว 1.1 : เข้าใจหน่วยพื้นฐานของสิ่งมีชีวิตความสัมพันธ์ของโครงสร้างและหน้าที่ของระบบต่าง ๆ ของสิ่งมีชีวิตที่ทำงานสัมพันธ์กัน มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตของตนเอง และดูแลสิ่งมีชีวิต

มาตรฐาน ว 1.2 : เข้าใจกระบวนการและความสำคัญของการถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรม วิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิต ความหลากหลายทางชีวภาพ การใช้เทคโนโลยี ชีวภาพที่มีผลต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

สาระที่ 2 ชีวิตกับสิ่งแวดล้อม

มาตรฐาน ว 2.1 : เข้าใจสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมกับสิ่งมีชีวิต ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ในระบบนิเวศ มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้

ประโยชน์

มาตรฐาน ว 2.2 : เข้าใจความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในระดับท้องถิ่น ประเทศและโลก นำความรู้ไปใช้ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

สาระที่ 3 สารและสมบัติของสาร

มาตรฐาน ว 3.1 : เข้าใจสมบัติของสาร ความสัมพันธ์ระหว่างสมบัติของสารกับโครงสร้างและแรงfield เนื่องจากความรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

มาตรฐาน ว 3.2 : เข้าใจหลักการและธรรมชาติของการเปลี่ยนสถานะของสาร การเกิดสาร หลากหลายการเกิดปฏิกิริยาเคมี มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

สาระที่ 4 แรงและการเคลื่อนที่

มาตรฐาน ว 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของแรงแม่เหล็กไฟฟ้า แรงโน้มถ่วง และแรงนิวเคลียร์ มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์อย่างถูกต้องและมีคุณธรรม

มาตรฐาน ว 4.2 : เข้าใจลักษณะการเคลื่อนที่แบบต่าง ๆ ของวัตถุในธรรมชาติ มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

สาระที่ 5 : พลังงาน

มาตรฐาน ว 5.1 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างพลังงานกับการดำรงชีวิต การเปลี่ยนรูปพลังงาน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสารและพลังงาน ผลของการใช้พลังงานต่อชีวิตและสิ่งแวดล้อม มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

สาระที่ 6 : กระบวนการเปลี่ยนแปลงของโลก

มาตรฐาน ว 6.1 : เข้าใจกระบวนการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบนผิวโลกและภายในโลก ความสัมพันธ์ของกระบวนการต่างๆ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ ภูมิประเทศ และสัมผัสของโลก มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

สาระที่ 7 : ดาวเคราะห์และօ각าศ

มาตรฐาน ว 7.1 : เข้าใจวิัฒนาการของระบบสุริยะและกาแล็กซี ปฏิสัมพันธ์ภายนอกในระบบ

สุริยะและผลต่อสิ่งมีชีวิตบนโลก มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิต
วิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

มาตรฐาน ว 7.2 : เข้าใจความสำคัญของเทคโนโลยีอวกาศที่นำมาใช้ในการสำรวจอวกาศและ
ทรัพยากรธรรมชาติ ด้านการเกษตรและการสื่อสาร สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และ
นำความรู้ไปใช้ประโยชน์อย่างมีคุณธรรมและสิ่งแวดล้อม

สาระที่ 8 : ธรรมชาติของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มาตรฐาน ว 8.1 : ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์และจิตวิทยาศาสตร์ในการสืบเสาะหา
ความรู้ การแก้ปัญหา รู้ว่าประกอบการณ์ทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มี
รูปแบบที่แน่นอน สามารถอธิบายและตรวจสอบได้ ภายใต้ข้อมูลและ
เครื่องมือที่มีอยู่ในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ เข้าใจว่าวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สังคม
และสิ่งแวดล้อมมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

จากการศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ทั้ง 13 มาตรฐาน พบร่วม หลักสูตรกำหนดให้ผู้เรียนมี
กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ และนำไปใช้เกือบทุกมาตรฐาน ผู้จัดได้พิจารณาทั้ง 8 สาระ พบร่วม
สาระที่ 1 : สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต มาตรฐาน ว 1.1 สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ
สืบเสาะหาความรู้ โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถาม เพื่อฝึกหัดกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ มุ่งเน้นให้ผู้
เรียนทำการศึกษาค้นคว้าและค้นพบความจริงด้วยตนเอง โดยที่สาระที่ 1 : สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการ
ดำรงชีวิต มีเนื้อหาอยู่ยกตัวอย่างเช่น สามารถจัดสถานการณ์ปัญหาให้เป็นรูปธรรมได้

1.2. เอกสารเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์

จากแนวคิดคลอฟเฟอร์ และแคพเพอร์ (Klopfer and Kapfer.1972) นักการศึกษาสาขา
วิทยาศาสตร์ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์
เพื่อให้ได้เนื้อหาที่เป็นความรู้ และพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน โดยมีจุดประสงค์ในการ
เรียนการสอนดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจ (Knowledge and Comprehension) ซึ่งความรู้ความเข้าใจใน
วิทยาศาสตร์นั้น ผู้เรียนอาจได้รับจากการค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ แบ่งได้เป็นความรู้ทาง
วิทยาศาสตร์ และความเข้าใจวิทยาศาสตร์
2. กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ (Process of Scientific Inquiry) นักเรียน
ได้แสดงพฤติกรรม ถึงการมีส่วนร่วมในการสืบเสาะหาความรู้ด้วยตนเอง เป็นกระบวนการที่นัก
วิทยาศาสตร์ใช้สำหรับการศึกษาเรื่องราวของธรรมชาติ และสร้างสรรค์แนวความคิดใหม่ขึ้นมา

3. การนำความรู้ และวิธีการวิทยาศาสตร์ไปใช้ (Application of Scientific Knowledge and Methods) ผู้เรียนได้ใช้ความรู้หรือวิธีการเพื่อจัดการกับปัญหาใหม่ ที่ไม่เคยพบมาก่อนซึ่งสามารถวัดได้จากความสามารถในการคิดแก้ปัญหา

6. ทักษะปฏิบัติในการใช้เครื่องมือ (Manual Skills) นักเรียนต้องมีทักษะในการใช้เครื่องมือวิทยาศาสตร์ ทักษะในการติดตั้งเครื่องมือเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วในการปฏิบัติ และไม่ทำให้เครื่องมือชำรุดเป็นอันตรายต่อตนเองและผู้อื่น

7. เจตคติและความสนใจ (Attitudes and Interests) ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาเกี่ยวกับเจตคติและความสนใจวิทยาศาสตร์โดยมีพฤติกรรมที่แสดงออกมากและสังเกตได้

8. มั่นใจในทางวิทยาศาสตร์ (Orientation) ผู้เรียนเกิดความประทับใจในวิทยาศาสตร์มีจิตใจเป็นวิทยาศาสตร์มีโลกทัศน์ที่กว้างขวางและสามารถปรับตัวได้ดี

เป้าหมาย การเรียนรู้วิทยาศาสตร์

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี(สสวท.2546:3-4) “ได้กล่าวไว้สรุปได้ว่า วิทยาศาสตร์ทำให้คนได้พัฒนาวิธีคิด ความคิดเป็นเหตุ เป็นผล คิดสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์ วิจารณ์ มีทักษะที่สำคัญในการค้นคว้าหาความรู้ มีความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ สามารถตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลหลากหลาย มีประจำชีวิตราย ที่ตรวจสอบได้ วิทยาศาสตร์เป็นวัฒนธรรมของโลก สมัยใหม่ ซึ่งเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้(Knowledge base society) ทุกคนจึงจำเป็นต้องพัฒนาให้รู้วิทยาศาสตร์(Scientific literacy for all) ซึ่งมีเป้าหมาย 7 ข้อดังนี้

1. เพื่อให้เข้าใจหลักการ ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานในวิทยาศาสตร์
2. เพื่อให้เข้าใจขอบเขต ภูมิภาค และข้อจำกัดของวิทยาศาสตร์
3. เพื่อให้มีทักษะที่สำคัญในการศึกษาค้นคว้าและคิดค้นทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
4. เพื่อพัฒนากระบวนการ การคิด และจินตนาการ ความสามารถในการแก้ปัญหา และการจัดการ ทักษะในการสื่อสาร และความสามารถในการตัดสินใจ
5. เพื่อให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี มานุษย์ และสภาพแวดล้อมในเชิงที่มีอิทธิพล และผลกระทบซึ่งกันและกัน
6. เพื่อนำความรู้ความเข้าใจในเรื่องวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและการดำรงชีวิต
7. เพื่อให้เป็นคนมีจิตวิทยาศาสตร์ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมในการใช้วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์

คุณภาพของผู้เรียนวิทยาศาสตร์

กรมวิชาการ(2544:5-6) ผู้เรียนที่เรียนจบช่วงชั้นที่ 1 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ควรมี ความรู้ ความคิด ทักษะ กระบวนการ และจิตวิทยาศาสตร์ดังนี้

1. เข้าใจลักษณะทั่วไปและการดำเนินชีวิตของสิ่งมีชีวิตที่หลากหลายในสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น
2. เข้าใจลักษณะ สมบัติการเปลี่ยนแปลงของวัตถุรอบตัว แรงโน้มถ่วง กฎของพลังงาน
3. เข้าใจสมบัติทางกายภาพของดิน หิน น้ำ อากาศ ดวงอาทิตย์และดวงดาว
4. ตั้งคำถามเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตและปรากฏการณ์ต่างๆ รอบตัว สังเกต สำรวจ ตรวจสอบโดยใช้เครื่องมืออย่างง่าย และสื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ด้วยการเล่าเรื่อง เยี่ยม หรืออวดภาพ

5. ใช้ความรู้และกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการดำเนินชีวิต การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ทำโครงการหรือชิ้นงานตามที่กำหนดให้ หรือตามความสนใจ

6. แสดงความกระตือรือร้น สนใจที่จะเรียนรู้และแสดงความเข้าใจต่อสิ่งแวดล้อมรอบตัว แสดงถึงความมีเมตตา ความระมัดระวังต่อสิ่งมีชีวิตอื่น

7. ทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความมุ่งมั่น รอบคอบ ประยัด ซื่อสัตย์ จนเป็นผลสำเร็จ และทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

จากหลักการ โครงสร้างของหลักสูตร เป้าหมายวิสัยทัศน์วิทยาศาสตร์ และการกำหนดคุณภาพของผู้เรียน ช่วงชั้นที่ 1 จะเห็นว่า เอกอัตน์ต่อการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนมีทักษะ ความคิด สามารถนำความรู้วิทยาศาสตร์ไปสัมพันธ์กับโลกภายนอก มุ่งพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ส่งเสริมให้นักเรียนได้สืบเสาะแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ในการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย จำเป็นต้องคำนึงถึงวิธีการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับพัฒนาการ ทางสติปัญญาของเด็กแต่ละวัย

2. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้

การสอนวิทยาศาสตร์มีหลายวิธี แต่ที่สอดคล้องกับธรรมชาติของวิทยาศาสตร์ และตามมาตรฐานการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คือการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ พิมพันธ์ พิมพันธ์ เดชะคุปต์(2545:57) กล่าวว่าวิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ เป็นวิธีการที่ให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และมีครูเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกเพื่อสอดคล้องกับการเรียนการสอนในปัจจุบัน ที่เน้นทั้งความรู้และกระบวนการทางความรู้ด้วยตัวนักเรียนเอง จากการศึกษาวิเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้(การสอนแบบสืบสานสอบสวน) ทั้งในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาพบว่า มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สูงขึ้น แต่ในระดับประถมศึกษา พงงานวิจัยที่ใช้การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้น้อยกว่าระดับมัธยมศึกษา โดยที่หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

เน้นการสืบเสาะหาความรู้ด้วยตนเองเป็นส่วนมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นปีที่ 3 ตามแนวการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้(Inquiry Method)

2.1. เอกสารเกี่ยวกับการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้

การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้(Inquiry Method) เป็นวิธีหนึ่งที่มุ่งให้ผู้เรียนได้สืบเสาะหาความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ สรุปได้ดังนี้

ชันเดลและโกรวบридจ์(Sun and Trowbridge.1973:62-68) ได้สรุปลักษณะของการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ไว้ดังนี้

1. เป็นการสอนที่มีนักเรียนเป็นศูนย์กลาง
2. การเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้ เป็นการสร้างมโนมติโดยตัวผู้เรียนเอง
3. ระดับความคาดหวังของนักเรียนเพิ่มสูงขึ้น หลังจากที่ได้ประสบความสำเร็จ ในการสืบเสาะหาความรู้ในระดับหนึ่งแล้ว
4. การเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้ เป็นการพัฒนาความสามารถด้านต่าง ๆ ของนักเรียน เช่น ความสามารถทางวิชาการ ทางสังคม ความคิดสร้างสรรค์ ฯลฯ ซึ่งต้องอาศัยความเป็นอิสระและให้นักเรียนมีโอกาสคิด
5. การเรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้จะหลีกเลี่ยงการเรียนรู้ระดับวิชาหรือการบรรยาย แต่จะเน้นการทดลอง เพื่อให้นักเรียนค้นพบด้วยตนเอง
6. การเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้จะกำหนดเวลาสำหรับการเรียนรู้

ฉบับรวม กิณวงศ์ (2527:78)กล่าวว่า การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้คือวิธีการได้ถูกหรือการตั้งคำถามเพื่อที่จะให้ได้คำตอบตามความต้องการ โดยใช้เทคนิคกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เพื่อที่จะช่วยให้นักคิดได้ค้นพบความจริงต่าง ๆ ด้วยตนเอง

สุวัฒน์ นิยมค้า (2531:502) กล่าวเกี่ยวกับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ โดยสรุปว่า เป็นการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นหา หรือสืบเสาะหาความรู้เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ไม่เคยรู้มาก่อน โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ต่าง ๆ

gap เลาห์เพบูลีย์ (2537:119) กล่าวว่า การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ เป็นการสอนที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ที่จะช่วยให้นักเรียนได้ค้นพบความจริงต่าง ๆ ด้วยตนเองให้นักเรียนได้ประสบการณ์ตรงในการเรียนรู้เนื้อหาวิชา โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เป็นเครื่องมือในการสืบเสาะหาความรู้ การสอนแบบนี้เน้นการใช้คำถามเป็นสื่อสำคัญ

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2544:56) กล่าวว่า วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ หมายถึงการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีให้นักเรียนเป็นผู้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง หรือสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก เพื่อให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายวิธีสืบเสาะหาความรู้จะเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของการเรียน

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นการจัดการเรียนการที่มุ่งให้นักเรียนมีโอกาสพัฒนาความคิดอย่างมีเหตุผล ได้ศึกษา ได้ค้นพบความจริงและสร้างความรู้ด้วยตนเอง ภายใต้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยครูเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก ค่อยแนะนำ และคอยป้อนคำถามให้คิด หาคำตอบ

หลักจิตวิทยาในการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้

การเรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ มีรากฐานจากจิตวิทยาพัฒนาการทางสมองของ Piaget(ลัดดา ศุขบุรี.2523:57; อ้างอิงมาจาก Piaget.1962:61) สรุปได้ว่า คนมีกระบวนการคิดอยู่สองประการคือมีโครงสร้างความคิดเดิม จึงสามารถนำความคิดเดิมมาเป็นแนวคิดให้เกิดความรู้ใหม่ได้ แต่ถ้าสิ่งที่รับไปใหม่ไม่สัมพันธ์กับโครงสร้างความคิดเดิม ก็ปรับปรุงโครงสร้างนั้นเพื่อรับรู้ความรู้ใหม่ได้ ดังนั้นโครงสร้างของกระบวนการเรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้จะมี 2 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 Assimilative Structure เป็นการเร้าให้นักเรียนนำความรู้เดิมมาใช้เป็นแนวทางในการคิดเพื่อแก้ปัญหา

ขั้นที่ 2 Accommodative Structure เป็นการปรับปรุงหรือขยายแนวคิดเดิม เพื่อจะรับความรู้ใหม่ ๆ เข้าใจประสบการณ์ใหม่ ๆ ให้กวางซึ่น เพราะถ้าไม่มีการเปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงความรู้เดิม ก็จะทำให้มีความสามารถรับความรู้ใหม่ได้

จากหลักจิตวิทยาพื้นฐานดังกล่าวสรุปได้ว่า การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้มีรากฐานมาจากจิตวิทยาเกี่ยวกับพัฒนาการทางสมอง และมีโครงสร้างที่ประกอบไปด้วย 2 ขั้นตอน คือการเร้าให้นักเรียนนำความรู้เดิมมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและการปรับปรุงหรือขยายแนวคิดเดิมเพื่อให้รับความรู้ใหม่ได้ การเรียนรู้จะเกิดได้ดีที่สุดเมื่อนักเรียนได้เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสิ่งนั้นโดยตรง รวมไปถึงการจัดสถานการณ์ที่ยั่วยุให้นักเรียนอยากรู้และวิธีการสอนของครูจะต้องเป็นวิธีที่ส่งเสริมการคิดของนักเรียนด้วย

ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ แบบสืบเสาะหาความรู้ให้มีประสิทธิภาพ จำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องให้สอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจ็ต (มาลินี ฉะกะพร.2538:10; อ้างอิง สงวน ศุทธิเลิศ.2532:32-39) ดังนี้

ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจ็ต (Piaget's Cognitive Development Theory) มี 4 ขั้นตอนตามลำดับ

1. ขั้นการใช้ประสาทรับสัมผัส (Sensorimoter Stage) เป็นพัฒนาการทางสติปัญญาขั้นแรก ที่หากแรกเกิด -2 ขวบ จะใช้ประสาทรับสัมผัส และตอบสนองต่อสิ่งร้าและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม เช่น หากจะลืมตาเมื่อมีแสงสว่างมากจะหงับ เป็นต้น

2. ขั้นเตรียมการ(Preoperational Stage) เป็นพัฒนาการทางสติปัญญาขั้นที่สองของเด็กวัย 3 – 7 ขวบ ซึ่งถือว่าตอนนี้เป็นในที่นี่หรือเป็นศูนย์กลางของสังคม(ego centric) จึงเอาแต่ใจตนเอง ขาดความมีเหตุผล ขาดความรู้สึกผิดชอบชัดดี กว่าหมายบ้านเมืองจึงไม่เข้าผิดแยกเด็กอายุไม่เกิน 7 ขวบ ที่กระทำการความผิดทางกฎหมาย ขั้นนี้เป็นขั้นเตรียมการทางสมองที่จะเริ่มมีเหตุผลต่อไป

3. ขั้นเรียนรู้รูปธรรม(The Concrete operation Stage) เป็นพัฒนาการของเด็กวัย 8 – 12 ปี สติปัญญาพัฒนาดีขึ้น สามารถใช้ความคิดในการเกิดสังกัดของวัตถุสิ่งของมิติต่างๆ ได้แก่ ความกราวยา ลึกและมิติของเวลา วันนี้พุ่งนี้ มีรีนนี้ เข้าใจในการใช้เหตุผลและการเบรียบเทียบได้แก่ มากกว่าน้อยกว่า ใหญ่กว่า เล็กกว่า สั้นกว่า ยาวกว่า และเท่ากัน สามารถจัดรวมและจัดแยกประเภทของสิ่งของได้

4. ขั้นเรียนรู้สิ่งที่เป็นนามธรรม (Formal Operation Stage) เป็นพัฒนาการของเด็กวัยรุ่น (13-16 ปี) สติปัญญาของเด็กวัยรุ่นจะพัฒนาได้ดีประมาณ 90% จึงสามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ตลอดจนหลักตรรกศาสตร์ได้ นอกจากนี้ยังเข้าใจกฎเกณฑ์ของสังคมสามารถตัดสินใจแก้ปัญหาและทดสอบ ข้อสมมติฐานและข้อพิสูจน์ต่างๆได้

นักเรียนปีชั้นมัธยมศึกษาช่วงชั้นที่ 1 ระดับชั้นปีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1- 3 อายุระหว่าง 7- 9 ปีอยู่ในระดับชั้นที่ 2 และ 3 กิจกรรมการเรียนการสอนจึงควรเป็นรูปธรรม สามารถฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ขั้นพื้นฐาน 8 ทักษะได้

ขั้นตอนของการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้

เอเชป ASEP.(Australian Science Education Project .1974:91) ได้กำหนดขั้นตอนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ไว้สรุปได้ดังนี้

1. สถานการณ์ที่เป็นสิ่งร้าให้เกิดการสืบเสาะหาความรู้
2. ปัญหาที่ต้องค้นหาวิธีการแก้ปัญหา
3. การลงข้อสรุป ข้อมูลซึ่งเป็นผลจากการสืบเสาะหาความรู้
4. การกำหนดปัญหาและการกำหนดนิยามของปัญหา
5. การค้นหาวิธีการของปัญหา

สมจิต สวนไพบูลย์(2526:105-110) กล่าวถึงขั้นตอนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้สามารถสรุปได้เป็น 3 ขั้นคือ

1. ขั้นการสำรวจข้อมูล(Exploration) เป็นการหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องเรื่องที่ศึกษาเพื่อนำไปสร้างเป็นความคิดรวบยอด หรือแนวคิดหลักต่อไป ข้อมูลอาจจะมาได้ 3 แหล่ง คือ ได้จากการสังเกตวัตถุจริงหรือปรากฏการณ์โดยตรง จากการทดลอง และได้จากการรวมจากแหล่งอื่นเช่นเอกสารหรือบุคคล

2. ขั้นการสรุปขึ้นเป็นความรู้ใหม่(Invention) ภายหลังจากการสำรวจแล้ว นักเรียนจะได้ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณสมบัติ การเปลี่ยนแปลงปริมาณและรายละเอียด ข้อมูลเหล่านี้อาจจะยังไม่มีความหมายอะไรกันนัก จะต้องมีการนำไปคำนวณหรือจัดกระทำเสียก่อน จึงจะมีความหมายพอก็จะตีความหมายหรือลงข้อสรุปต่อไปได้ ผลสรุปที่ได้ส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปแบบตัวอักษรหรือหลักการ

3. ขั้นการนำความรู้ใหม่ไปใช้ (Discovery) เป็นขั้นที่ให้นักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่ได้จากการค้นพบไปใช้เป็นรากฐานสำหรับเรียนเรื่องใหม่ได้ เป็นการทดสอบความถูกต้อง

นักการศึกษาลุ่ม BSCS(Biological Science Curriculum Study) ได้นำวิธีการเรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้มาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตร์และได้เสนอขั้นตอนในการเรียน การสอนเป็น 5 ขั้นตอน(5E) คือ (สำนักการศึกษา หน่วยศึกษานิเทศก์.2541:4)

1.การนำเข้าสู่บทเรียน(Engagement) เป็นการแนะนำบทเรียนกิจกรรม จะประกอบไปด้วย การซักถามปัญหา การทบทวนความรู้เดิม การกำหนด กิจกรรมที่จะเกิดขึ้นในการเรียนการสอนและ เป้าหมายที่ต้องการ

2. การสำรวจ(Exploration) ขั้นนี้จะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้แนวความคิดที่มีอยู่แล้วมาจัดความสัมพันธ์กับหัวข้อที่กำลังจะเรียนให้เข้าเป็นหมวดหมู่ ถ้าเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการทดลอง การสำรวจ การสืบค้นด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ รวมทั้งเทคนิคและความรู้ทางการปฏิบัติจะดำเนินไปด้วยตัวของนักเรียนเอง โดยมีครูทำหน้าที่เป็นเพียงผู้แนะนำหรือผู้เริ่มต้น ในกรณีที่นักเรียนไม่สามารถหาจุดเริ่มต้นได้

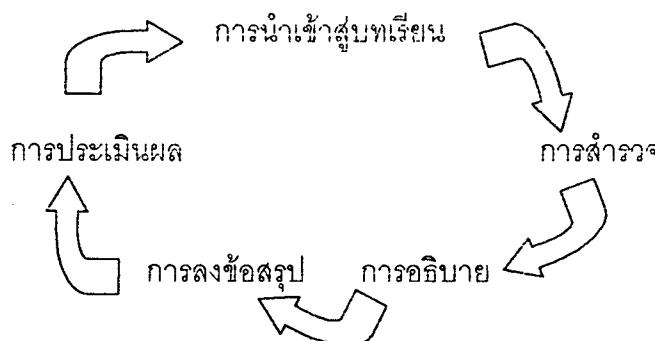
3.การอธิบาย(Explanation) ในขั้นตอนนี้กิจกรรมหรือกระบวนการเรียนรู้จะมีการนำความรู้ที่รวบรวมมาแล้วในขั้นที่ 2 มาใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาหัวข้อหรือแนวคิดที่กำลังศึกษาอยู่ กิจกรรมอาจประกอบไปด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ และนำข้อมูลมาอภิปราย

4.การลงข้อสรุป (Elaboration) ในขั้นตอนนี้จะเน้นให้นักเรียนได้นำความรู้หรือข้อมูลจากขั้นที่ผ่านมาแล้ว ขั้นที่ 2 และ 3 มาใช้ กิจกรรมส่วนใหญ่อาจเป็นการอภิปรายภายในกลุ่มของตนเอง เพื่อลงข้อสรุปที่แสดงถึงความเข้าใจ ให้ทักษะกระบวนการและความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น จะช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสปรับแนวความคิดหลักของตนเองในกรณี ที่ไม่สอดคล้องหรือคลาดเคลื่อนจากข้อเท็จจริง

5.การประเมินผล(Evaluation) เป็นขั้นสุดท้ายของการเรียนรู้ในขั้นนี้ครูเปิดโอกาสให้นักเรียน

ได้ตรวจสอบแนวความคิดหลักที่ตนเองได้เรียนรู้มาแล้ว โดยการประเมินตนเองถึงแนวความคิดที่ได้สรุปไว้แล้วในขั้นที่ 4 ว่ามีความสอดคล้องหรือถูกต้องมากน้อยเพียงใด และมีรายละเอียดมากน้อยเพียงใด ข้อสรุปที่ได้จะนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อไป ทั้งนี้จะรวมทั้งการประเมินผลของครูต่อการเรียนรู้ของนักเรียนด้วย

จากขั้นตอนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ข้างต้นสรุปได้ว่า ใน การจัดการเรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ จะต้องมีสิ่งเร้าที่ทำให้เกิดการสืบเสาะหาความรู้ มีปัญหาที่ต้องค้นหาวิธีแก้ มีการสำรวจข้อมูลและการลงข้อสรุปนั้นเป็นความรู้ใหม่ รวมถึงการนำความรู้ไปใช้ ผู้วิจัยได้นำการสอนแบบ 5 ขั้นตอน (5E) ของกลุ่ม BSCS เป็นแนวทางการกำหนดกิจกรรมในการเขียนแผนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ เพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนขั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ใน การเรียนการสอนแต่ละครั้งหรือแต่ละแนวคิดจะเริ่มต้นจากขั้นนำเข้าสู่บทเรียนและจบลงโดยการประเมินผล ผลที่ได้ก็จะนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนการสอนในครั้งต่อไป ดังภาพ 1

ภาพประกอบ 1 การเรียนรู้แบบวภูจักษรหรือวงจรการเรียนรู้ (Learning Cycle)

ในการดำเนินการทดลองครั้งนี้นักเรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ (Science Process Skills) ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น รวม 4 แผน 14 กิจกรรม โดยที่แต่ละกิจกรรมจะดำเนินการตามวงจรการเรียนรู้(5E) ตั้งนั้น จึงรวมเป็น 14 รอบ

2.2. งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้

ในการจัดการเรียนการสอน ที่ใช้การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ มีผู้ทำการวิจัยดังนี้
งานวิจัยในประเทศไทย

กัญญา ทองมั่น (2534:83) ได้ทำการศึกษาผลลัมพูธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ที่ทำการทดลองแบบไม่กำหนดแนวทางและกำหนดแนวทางผลการวิจัยพบว่า ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พิมพ์ วัฒนาวนนท์ (2539:บพคดย่อ) ได้ศึกษาการใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ที่เน้นยุทธวิธีทางการเรียนรู้มาปรับแผนการสอนเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ พบร่วมนักเรียนที่ได้ใช้แผนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ที่เน้นยุทธวิธีทางการเรียนรู้มีความคิดสร้างสรรค์และผลลัมพูธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่ใช้แผนการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

ดารุณี เชื้อเจ็ตตัน (2540: บพคดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถในการสื่อความหมายข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ ที่เน้นยุทธวิธีทางการเรียน โดยศึกษา각กลุ่มนักเรียน 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติและการสอนตามแนวคิด ผลปรากฏว่ากลุ่มที่สอนตามแนวคิดของยุทธวิธีทางการเรียนรู้ มีทักษะในการสื่อความหมายข้อมูลทางวิทยาศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่สอนตามแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

มนวนัล ศุตสิน (2543:บพคดย่อ) ศึกษาผลลัมพูธิ์ทางวิทยาศาสตร์และความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ วิจารณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ ประกอบการเขียนแผนผังมโนมติ พบร่วมผลลัมพูธิ์ทางวิทยาศาสตร์ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสืบสอดเสาะหาความรู้ประกอบการเขียนแผนผังมโนมติ สูงกว่าการสอนตามคู่มือครุ

งานวิจัยต่างประเทศ

แลดด์ และ แอนเดอร์สัน (Ladd and Anderson. 1970:395-400) ได้ศึกษาระดับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้จากการถกเถียงความคิดเห็นของครู เพื่อศูนย์ผลการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ ที่มีต่อผลลัมพูธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยใช้ครู จำนวน 40 คน ทำการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้โดยถกเถียงความคิดเห็นในระดับสูงและระดับต่ำ โดยทำการสอนนักเรียน 40 ห้อง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนจากครูที่สอนแบบสืบเสาะหาความรู้ที่ใช้ถกเถียงความคิดเห็นในระดับสูงมีผลลัมพูธิ์ทางการเรียน สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยครูที่มีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ที่ใช้ถกเถียงความคิดเห็นในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อับราฮัมและเรนเนอร์(Abraham and Renner,1986:121-143) ได้ศึกษาผลงานการวิจัยของนักการศึกษาวิทยาศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับวงจรการเรียนรู้ในวิชาเคมี ระดับมัธยมศึกษา พบร่วมกันเรียนที่ได้รับการสอนตามแนววงจรการเรียนรู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเนื้อหาวิชาและด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์วิชาเคมีสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนปกติ และนอกจากนี้การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ยังมีผลต่อความคงทนในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า ผลการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้สามารถ ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางวิทยาศาสตร์และ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ได้เป็นอย่างดี ตลอดจนเป็นวิธีสอนที่สามารถใช้คำตามกระตุ้นให้นักเรียนได้พัฒนาความคิดในระดับสูง นอกจากนี้การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ยังมีผลต่อความคงทนในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์อีกด้วย

3. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการใช้คำตาม

3.1. เอกสารเกี่ยวกับการใช้คำตาม

3.1.1. นักการศึกษานหลายท่านได้ให้ความหมายของการใช้คำตามในการเรียนการสอน สรุปได้ ดังนี้

gap เลาห์ไฟบูลล์(2537:157)ประจวบเจตฯ คำจัตุรัส(2537:24) กล่าวไว้สรุปได้ว่า การใช้คำตาม เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้ ความเข้าใจเรื่องต่างๆ และเป็นเทคนิคการสอน ที่มีประสิทธิภาพ ใน การเรียนการสอน ที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าหาความรู้ แก้ปัญหา และสรุปแนวคิดได้ด้วยตนเอง เป็นสื่อนำให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งอาจเป็นการถามตอบด้วยวาจาจะห่วงครุภัณฑ์ นักเรียน หรือระหว่างนักเรียนกับนักเรียน

บุญชุม ศรีสะอด(2537:74) ได้กล่าวว่า การใช้คำตาม เป็นการสอนที่ผู้สอนป้อนคำตามให้ นักเรียนตอบ อาจตอบเป็นรายบุคคลหรือตอบเป็นกลุ่มย่อย หรือตอบทั้งชั้นเรียนก็ได้ว่าเป็นเทคนิคที่สำคัญในการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้

สุวิทย์และอรทัย มูลคำ(2545:74-87) กล่าวว่า เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนากระบวนการทางความคิดของผู้เรียน โดยผู้สอนจะป้อนคำตามในลักษณะต่างๆ ที่เป็นคำตามที่ดี สามารถพัฒนาความคิดผู้เรียน ตามเพื่อให้ผู้เรียนใช้ความคิดเชิงเหตุผล วิเคราะห์ วิจารณ์ สังเคราะห์ หรือการประเมินค่าเพื่อจะตอบคำตามเหล่านั้น

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า การใช้คำตามหมายถึง เทคนิคการใช้คำตามเพื่อให้นักเรียนได้โตตอบ เพาะคำตามจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ทักษะการคิด เรียนรู้ความรู้และถ่ายทอดเป็นคำตอบ คำตามเป็นเครื่องมือที่ช่วยตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน ครุสามารถใช้คำตามเป็นเครื่องมือสนับสนุนกิจกรรมการสืบเสาะหาความรู้ ใช้เป็นอุปกรณ์ในการสื่อความหมายได้ด้วย

3.1.2. ประเภทของคำถ้าม

ศาสตราจารย์เคอร์ติส(Curtis) แห่งมหาวิทยาลัยมิชิแกน ประเทศสหรัฐอเมริกา (มังกร ทองสุขดี.2533.) ได้จำแนกคำถ้ามออกเป็น 12 แบบ ซึ่งเป็นลักษณะคำถ้ามที่ใช้เพื่อความมุ่งหมาย ต่าง ๆ กัน สรุปได้ดังนี้

1. ถ้ามเพื่อเปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้ตอบคิดเปรียบเทียบความเหมือนกับความแตกต่าง ซึ่งจะ ต้องคิดอย่างรอบคอบเสียก่อนจึงจะตอบได้ เช่น สภาพภูมิประเทศของข้าวโลกเหนือและข้าวโลกใต้ เหมือนหรือต่างกันอย่างไร

2. ถ้ามเพื่อการตัดสินใจ ผู้ตอบจะต้องจำแนกและตัดสินใจให้แน่นอน เช่น คนไทยที่ประดิษฐ์ ฝันเทียมขึ้นคือ ม.ร.ว. เทพฤทธิ์ เทวกุล ใช่หรือไม่

3. ถ้ามเพื่อการนำเข้าความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นภาระมีการแก้ไข สถานการณ์ในสภาพภาวะต่าง ๆ โดยอาศัยความรู้หรือประสบการณ์ที่มีอยู่แล้ว เช่น เมื่อเราลงมา เราจะ หาทางออกจากป่าได้อย่างไร จึงจะปลอดภัยที่สุด

4. ถ้ามเพื่อการจำแนก เพื่อต้องการให้ผู้ตอบคิดจำแนกหรือจัดหมวดหมู่ หรือจัดพวงใหม่ โดยอาศัยการเปรียบเทียบในด้านความแตกต่าง ความเหมือน ความสัมพันธ์และการจัดกลุ่มใหม่ เช่น ส้มตำ ประกอบด้วยสาหร่ายหมูได้บ้าง

5. ถ้ามความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผล เป็นคำถ้ามที่ให้ผู้ตอบสังเกตปรากฏการณ์ว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร ผลที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไร เช่น ผู้ตกกับลูกเห็บ มีความสัมพันธ์กันอย่างไร

6. ถ้ามเพื่อให้ทราบความมุ่งหมาย เป็นภาระที่ให้ผู้ตอบบอกความมุ่งหมายของ เนื้อเรื่อง เช่น หนังสือเรื่องพระมหาชนก เนื้อเรื่องทั้งหมดมีจุดมุ่งหมายสำคัญอะไรบ้าง

7. ถ้ามเพื่อให้เกิดความคิดวิจารณ์ ถ้ามเพื่อให้ผู้ตอบคิดในเรื่องความสมบูรณ์ ความ ถูกต้อง ซึ่งก่อนที่จะตอบนั้นผู้ตอบจะต้องคิดอย่างละเอียดก่อน เช่น เรื่องการจัดงานกีฬาสีที่ผ่านมา มี อะไรเป็นบทเรียนที่ต้องคำนึงถึงบ้าง อะไรที่คิดว่าดีแล้ว และอะไรที่ยังบกพร่อง

8. ถ้ามเพื่อให้แสดงความคิดเห็น เพื่อให้ผู้ตอบเกิดการสรุปผล ตัดสินใจ โดยอาศัยข้อมูล ความจริง หลักการเป็นเกณฑ์ เช่น ผืนป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ของประเทศไทย กลายเป็นสภาพป่าที่ ทวีดิ่งในปัจจุบัน คงเหลือผืนป่าไม้ รวมทั้งป่าชายเลนที่อุดมสมบูรณ์อีกเพียงไม่ถึงร้อยละ 20 ของ ผืนดินทั้งหมด ท่านคิดว่าอีก 10 ปีข้างหน้าประเทศไทยจะมีสภาพเป็นอย่างไร

9. ถ้ามเพื่อเปิดการอภิปราย เป็นภาระที่ให้ได้มีการถกเถียง พนิจพิจารณาการตัดสิน ใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น ท่านคิดว่าควรสอนเพศศึกษาในโรงเรียนหรือไม่ เพราะเหตุใด

10. ถ้ามเพื่อให้กำหนดนิยามหรือให้อธิบาย เป็นคำถาเพื่อให้สรุปความคิดรวบยอดหรือความหมายคำนิยาม คำอธิบายในแต่ละคำหรือวลี เพื่อให้เรื่องราวนั้นกระจ่างขึ้น เช่น โปรดอธิบายคำว่า จัดระเบียบสังคม โดยย่อ

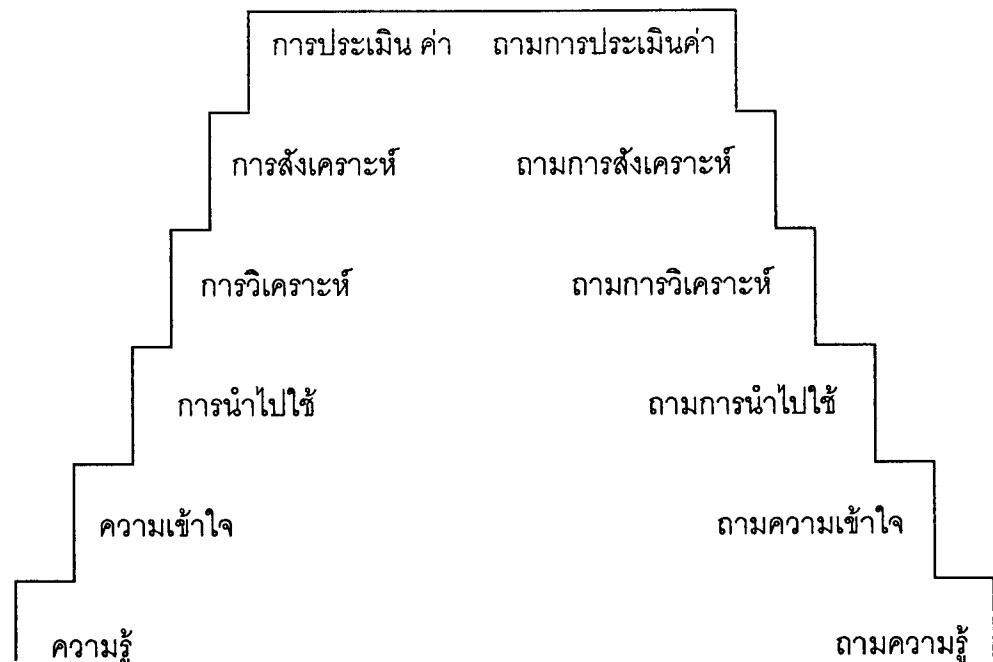
11. ถ้ามเพื่อให้สังเกต คำถานนินเดี้ยต้องการให้นำคำตอบโดยการสังเกต เช่น ในปีนี้เพื่อนๆ ของเราระดับทางมาโรงเรียน โดยวิธีใดมากที่สุด

12. ถ้ามเพื่อย้ำๆให้เกิดคำถานใหม่ๆ อีก ระหว่างที่ผู้เรียนกำลังคิด กำลังอ่านหรือกำลังปฏิบัติงานอยู่ ผู้สอนอาจถานถึงงานที่เขากำลังคิด กำลังทำว่าพบปัญหาอะไรหรือไม่ เช่น ขณะที่นักเรียนกำลังทดลองเรื่องการทำปุ๋ยชีวภาพ มีข้อสงสัยอะไรบ้างหรือไม่

นอกจากคำถานทั้ง 12 แบบแล้ว ยังสามารถแบ่งหรือจำแนกโดยใช้เกณฑ์อื่นๆ ได้อีก เช่น

- คำถานระดับต่ำ
- คำถานระดับสูง
- คำถานระดับง่าย
- คำถานระดับยาก
- คำถานปลายเปิด
- คำถานปลายปิด

นอกจากนั้น พิมพันธ์ เดชะคุปต์(2542:1-3) กล่าวไว้ว่า ถ้าแบ่งประเภทคำถานตามระดับขั้น ตามแนวคิดของบลูม แบ่งออกเป็น 6 ประเภทดังนี้

คำตามประเภทต่าง ๆ และตัวอย่างคำตาม

ประเภท	คำตาม	ตัวอย่างคำตาม
1. ถ้ามความรู้	คำตามที่มีคำตอบແນ່ນອນ ถາມເນື້ອຫາເກີຍກັບຂໍ້ອເທົ່າຈົງ คำຈຳກັດຄວາມ ດຳນິຍາມ ຄຳ ສັພົບ ກູງ ຖຸຜະລິງ ດາມເກີຍກັບ ໄຄຣ(Who) ອະໄຣ(What) ເມື່ອ ໄວ(When) ທີ່ເໜີ(Where) ລວມ ທັງໃໝ່ໂຮ້ອໄນໆ	1. ກາຣຄຸມກຳເນີດໝາຍດຶງອະໄໄ 2. ມຸນໜູ້ຍື່ສົມພັນຮົມໝາຍດຶງອະໄໄ 3. ຜູ້ດັນພບຖຸຜະລິງສົມພັນຮົມກັບຄື່ອໄຄຣ 4. ໄມເຄີລ ພົມເຕີຍ ເປັນກວິທາສາສຕ່ຽງຮາດີອະໄໄ 5. ບົງເວລັນໄດ້ຂອງໄທຢພບທອງມາກທີ່ສຸດ 6. ກາຣແໜ່ງຂັ້ນພຸດບອລໂລກຄັ້ງທີ່ 5 ຈັດທີ່ປະເທດໄດ 7. ມຸນໜູ້ຍື່ສາມາດພິຈິຕດວງຈັນທີ່ໄດ້ເມື່ອປີໄດ
2. ถ้ามความ ເຂົ້າໃຈ	คำตามທີ່ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມຮູ້ ຄວາມຈຳ ມາປະກອບ ເພື່ອອີນາຍດ້ວຍຄໍາ ພູດຂອງຕົນເອງ ເປັນຄວາມທີ່ສູງ ກວ່າຄວາມຮູ້	1. ຈົງອີນາຍລັກຊະນະຂອງຜູ້ມີສຸຂາພິຈິຕິ 2. ຈົງເບີຣີບເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງຮະຫວ່າງກາຣແພວ ແລກກາຣອສໂມເຕີສ 3. ຈົງແປ່ງປະເທດຂອງພົ່ງທີ່ກຳນົດໃໝ່ຕາມເກີນທີ່ ຂອງຜູ້ເຮັນ
3. ถ้าມກາຮນໍາ ໄປໃຊ້	คำตามທີ່ນໍາຄວາມຮູ້ແລກຄວາມເຂົ້າ ໃຈໄປໃຊ້ແກ້ປົ້ນຫາໃນສັນກາຮນໍາ ໃໝ່	1..ເມື່ອເຂົ້າມພິພົກວັນ໌ສັຕວົນ໌ ທ່ານຄວາມ ປົງປົງຕິດຕາມຍ່າງໄໄ 2. ນັກເຮັນຈະທດສອບວ່ານໍາສົມສາຍຫຼູໃນຄວ້າຂອງ ນັກເຮັນເປັນຂອງແທ້ໂຮ້ອຂອງປລອມໄດ້ຍ່າງໄໄ
4. ถ้าມກາ ວິເຄະຫຼື	คำตามທີ່ໃໝ່ແນກແຍກແຍະເຮືອງ ຮາວຕ່າງ ຖໍາວ່າປະກອບດ້ວຍສ່ວນ ຍ່ອຍອະໄວບ້າງ ໂດຍອາຍ້ຫລັກ ກາຣຖຸຜະລິງ ທີ່ມາຂອງເຮືອງຮາວ ໂຮ້ອເຫຼຸກກາຮນໍນັ້ນ	1. ອາຫາຣໃນຈານນີ້ປະກອບດ້ວຍສາວອາຫາຣໄດ້ບ້າງ 2.. ສາເຫຼຸສຳຄັນໄດ້ບ້າງທີ່ທຳໃຫ້ເຍົາຫນເສພຍາ ເສພິຕິ 3. ປະຊາຊົນໃນແຕ່ລະກາຄາຂອງປະເທດໄທ ມີຄວາມເປັນອຸ່ງແຕກຕ່າງກັນນັ້ນ ມີປັຈຈີຍສຳຄັນໄດ ເປັນສາເຫຼຸ
5. ถ้าມ ສັງເຄະຫຼື	คำตามທີ່ໃຊ້ກະບວນກາຣຄິດ ເພື່ອ ¹ ສຸປັກວາມສົມພັນຮົມຮ່ວ່າງຂໍ້ອມູລ ຍ່ອຍ ທີ່ຈິ້ນເປັນຫລັກກາຮນໍວິ້ອແນວ ຄິດໃໝ່	1. ຈົງສຸປັກກາຣຄິດອມອາຫາຣ 2. ຈາກກາຣສຶກຂາ ຈົງສຸປັກກົດເກີຍກັບສາເຫຼຸ ກາຣເກີດມະເຮົງ

ประเภท	คำถ้าม	ตัวอย่างคำถ้าม
6. ถามประเมินค่า	คำถ้ามที่ให้นักเรียนตีคุณค่าโดยใช้ความรู้ ความรู้สึก ความคิดเห็นในการกำหนดเกณฑ์เพื่อประเมินค่าสิ่งเหล่านั้น	1. นักเรียนมีวิธีการได้ใจของได้ว่า บุคคลนี้ดี บุคคลนั้นไม่ดี 2. ผลการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ของกลุ่มได้ดี ที่สุด 3. ความคิดเห็นของเพื่อนคนใดเหมาะสมที่สุด 4. นักเรียนคนใดมีความสามารถในการนำเสนอผลการทดลองเป็นที่ชื่นชมมากที่สุด

นอกจากการจำแนกประเภทคำถ้ามตามแนวคิดของบลูม(Bloom) แล้วยังอาจจำแนกออกเป็น

1. คำถ้ามระดับต่ำและระดับสูง

- คำถ้ามระดับต่ำ เป็นคำถ้ามที่ต้องการคำตอบความจำของข้อมูล หรือเรียกได้ว่า เป็นคำถ้ามที่ต้องการวัดความจำ ใช้ในการทบทวนความรู้พื้นฐานหรือมโนทัศน์
- คำถ้ามระดับสูง เป็นคำถ้ามที่ต้องการคำตอบการแปลผล การนำไปใช้ การวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่า หรือเรียกได้ว่าเป็นคำถ้ามที่ต้องการวัดความคิด ซึ่งพัฒนาผู้เรียนในด้าน ของทักษะความคิดและการใช้เหตุผล

2. คำถ้ามเกี่ยวกับผล กระบวนการและความคิดเห็น

- คำถ้ามเกี่ยวกับผล เป็นคำถ้ามที่ต้องการคำตอบในรูปของการสรุปผลขั้นสุดท้าย
- คำถ้ามเกี่ยวกับกระบวนการ เป็นคำถ้ามที่ต้องการให้ผู้เรียนอธิบายถึงวิธีการดำเนินการ หรือขั้นตอนที่นำไปสู่ผลขั้นสุดท้าย
- คำถ้ามเกี่ยวกับความคิดเห็น เป็นคำถ้ามที่ต้องการให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นตัดสินใจ หรือประเมินสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

3. คำถ้ามเปิดและคำถ้ามปิด

- คำถ้ามแบบปิด เป็นคำถ้ามที่มีคำตอบเดียวมักใช้กับข้อมูลที่เป็นความจำ
- คำถ้ามแบบเปิด เป็นคำถ้ามที่ให้คำตอบได้หลายอย่างใช้เพื่อการสร้างข้อมูลเพื่อให้เกิด การตอบสนองเฉพาะตัว และนำไปสู่การอภิปรายและการถกเถียงต่อไป

บลลสเซอร์.(Blosser.1975) ได้เสนอระบบของคำถามขึ้นเรียกว่า “การจัดระบบคำถามทางวิทยาศาสตร์” หรือ Question Category for Science (QCSS) ซึ่งจะช่วยให้คณิตศาสตร์ที่ไม่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้คำถามมาก่อน ได้รับประโยชน์อย่างชัดเจนดังนี้

ประเภท	หน้าที่
การดำเนินการ	ใช้ถามเพื่อให้กิจกรรมของเด็กในห้องเรียนดำเนินไปด้วยดี
การทบทวน	ใช้ถามเพื่อย้ำ เน้นประเด็นสำคัญที่เด็กควรรู้และจดจำ
คำถามปิด	ใช้ถามเพื่อทบทวนสิ่งที่เด็กได้ศึกษาไปแล้วหรือซักถามเพื่อชูงใจให้เด็กสนใจในเรื่องที่ครูต้องการจะให้เด็กทราบ
คำถามเปิด	ใช้ถามเพื่อกระตุนให้เด็กเกิดความสนใจ ยั่วยุให้เด็กแสดงความคิดเห็น เปิดโอกาสให้เด็กรู้จักตั้งสมมติฐาน และเปลี่ยนทัศนะหรือร่วมกันหาทางจัดกิจกรรมต่าง ๆ

ประเภทของคำถาม ดำเนินการนั้นมักจะถือว่าเป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาในระดับต่ำ แต่คำถามประเภทปิดนั้น แม้ว่าจะไม่เป็นในเรื่องสติปัญญามากนักก็ตาม แต่อาจจะถือว่าเป็นการกระตุนหรือยั่วยุให้เด็กรู้จักการจัดลำดับ แยกประเภท ส่วนคำถามประเภทเปิดนั้นจะเป็นคำถามที่อาจจะมีคำตอบที่ถูกต้องมากมายและมักจะต้องอาศัยเหตุผลมาช่วยในการพิจารณาหาคำตอบด้วย ผู้วิจัยเลือกที่จะใช้คำถามแบบ การจัดระบบคำถามทางวิทยาศาสตร์(QCSS)เพื่อฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ตามวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ ให้ร่วมกับคำถามตามแนวคิดของบลลุม

3.1.3. การจัดประเภทคำถามโดยใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เป็นเกณฑ์

การจำแนกคำถามประเภทนี้มีลักษณะแตกต่างจากคำถามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น คือมีความเชื่อว่าการค้นหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เป็นสิ่งที่ควรปลูกฝังให้เกิดกับเด็กนักเรียนทุกคน ซึ่งมีภารกิจศึกษาหลายหัวเรื่องและได้จำแนกคำถามประเภทนี้ไว้ดังนี้

เจ. ริชาร์ด ชักแมน (J. Richard Suchman.1966:56) ได้จำแนกคำถามตามกระบวนการคิดที่ใช้ในห้องปฏิบัติการ ซึ่งจัดตามการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์(Process of Science) แบ่งออกเป็น 4 ประเภทดังนี้

1. การตรวจสอบ(Verification) เป็นคำถามที่ถามความจริง(Factual Questions) ต้องการให้บ่งชี้หรือตรวจสอบผลบางประการที่ผู้ตอบสังเกตได้จากการทดลองว่าถูกต้องหรือไม่
2. การทดลอง(Experimenting) เป็นคำถามที่ได้จากการทดลองจากที่กำหนดไว้ในคำแนะนำ
3. ความจำเป็น(Necessity) เป็นคำถามเพื่อให้ความมั่นใจว่าสถานการณ์ใด เป็นสิ่งจำเป็นต่อผลการทดลองที่เกิดขึ้น

4. การสังเคราะห์(Synthesis) เป็นคำถานที่พยายามกำหนดแนวความคิด หรือทฤษฎีเฉพาะเกี่ยวกับสาเหตุที่เกิดขึ้นว่าเป็นสาเหตุจริงหรือไม่

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2531:1-9) ได้ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอบ โดยเน้นการทดลองและการอภิปรายซักถามเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ได้จำแนกคำถานออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. คำถานเพื่อการสังเกต(Observation) คือ คำถานที่ต้องการให้ผู้ตอบใช้ประสบสัมผัสทั้ง 5 เพื่อรับรู้และตอบปัญหาหรือเป็นการรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ปัญหา และแก้ปัญหานิขั้นต่อไป มักมีคำว่า เท่าไหร่ อะไร

2. คำถานเพื่อการอธิบาย (Explanation) คือคำถานที่ผู้ตอบต้องใช้เหตุผลประกอบกับข้อมูลต่าง ๆ ที่รวมรวมได้จากการสังเกต หรือจากความรู้เดิม มักจะมีคำว่า ทำไม อย่างไร เพราะเหตุใด จะอธิบายได้อย่างไร

3. คำถานเพื่อสร้างสมมติฐาน(Hypothesis) คือคำถานที่ถามเพื่อให้ผู้ตอบคาดการณ์ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้น เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงบางสิ่งบางอย่างหรือ เป็นคำถานที่ต้องการคำคาดการณ์เพื่อขยายข้อสรุปที่ได้อธิบายไว้แล้วให้กว้างขวางขวางออกไป อาจจะถามด้วยคำว่า คาดว่าจะเป็นอย่างไร หวังว่าจะเป็นอย่างไร ถ้าสมมติว่า หรือทำนายว่า

4. คำถานเพื่อการออกแบบการทดลองและควบคุมตัวแปร(Design) คือ คำถานที่ผู้ตอบจะต้องนำเอาหลักเกณฑ์ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่ค้นพบขึ้นต้น ๆ เพื่อวางแผนการทดลองใน การทดลองและควบคุมตัวแปรต่าง ๆ เพื่อให้เกิดผลตามต้องการ เช่น เราจะมีวิธีทดสอบได้อย่างไรว่า ก้าชที่เกิดขึ้นจากการทดลองเป็นก้าชอะไร หรือในการทดลองเพื่อพิสูจน์ว่า การต้มน้ำบนยอดเขา น้ำจะเดือดที่อุณหภูมิต่ำกว่าเมื่อต้มบนพื้นราบ นักเรียนคิดว่ามีตัวแปรอะไรบ้างที่จะต้องควบคุม เป็นต้น

5. คำถานเพื่อการนำไปใช้ (Application) คือ คำถานที่ถามเพื่อให้ผู้ตอบ นำความรู้หรือ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์ ในสถานการณ์ใหม่ๆ เช่น เราจะนำความรู้เกี่ยวกับกฎ หรือ ทฤษฎี ไปใช้ประโยชน์อะไรได้บ้าง หรือนักเรียนต้องการปลูกต้นกุหลาบ แต่ดินมีสภาพเป็นกรดมากจะมีวิธีการแก้ไขอย่างไรเพื่อให้ต้นกุหลาบเจริญ.org งานดีเป็นต้น

สมาคมเพื่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ของสหรัฐอเมริกา (AAAS. อ้างอิงในสุวัฒน์ นิยมค้า.2531:457-467) ได้กล่าวถึงคำถานเกี่ยวกับทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ว่า เป็นการถามหากความจริงในโลกแห่งผัสดะ จะไม่ถามล่วงไปถึงโลกแห่งวิญญาณ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สามารถจัดได้เป็น 13 ประเภท ตามทักษะแต่ละทักษะ ดังนี้

1. คำถานทักษะการสังเกต เป็นคำถานที่ต้องการให้ผู้ตอบได้ใช้ประสบสัมผัสอย่างได้

อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน เข้าไปสัมผัสโดยตรงกับวัตถุหรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ โดยไม่ลงความคิดเห็นลงไปด้วย คำถ้ามเกี่ยวกับข้อมูลเชิงคุณภาพ ข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง เช่น สีที่เราเห็นเป็นสีอะไร

2. คำถ้ามทักษะการจำแนกประเภท เป็นคำถ้ามที่ต้องการให้ผู้ตอบจัดจำแนกหรือเรียงลำดับวัตถุ หรือสิ่งที่อยู่ในปรากฏการณ์ต่าง ๆ ออกเป็นหมวดหมู่ โดยมีเกณฑ์ในการจัดจำแนก เช่น จากภาพชุดผลไม้ที่ครูแจกให้ ถ้าให้นักเรียนแบ่งผลไม้ในภาพออกเป็น 2 พวง โดยใช้รสนเป็นเกณฑ์ นักเรียนจะแบ่งได้อย่างไร

3. คำถ้ามทักษะการวัด เป็นคำถ้ามที่ต้องการให้ผู้ตอบใช้เครื่องมือวัดหาปริมาณของสิ่งต่าง ๆ ที่ได้สังเกต การเลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสม การอ่านค่าที่ได้จากการวัด เช่น ทำอย่างไรนักเรียนจะทราบอุณหภูมิของอากาศ เป็นต้น

4. คำถ้ามทักษะการคำนวณ เป็นคำถ้ามที่ต้องการให้ผู้ตอบนำจำนวนที่ได้จากการสังเกต เชิงปริมาณ การวัด มาคำนวณจัดกระทำให้เกิดค่าใหม่ เช่น นักเรียนได้รับดอกไม้ไปร่วมกันเป็นกี่朵 กะ

5. คำถ้ามทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปลและสเปลกับเวลา เป็นคำถ้ามที่ต้องการให้นักเรียนระบุความสัมพันธ์ของสิ่งต่อไปนี้คือ ความสัมพันธ์ระหว่าง 2 มิติ กับ 3 มิติ สิ่งที่อยู่หน้ากระจากเงากับภาพที่ปรากฏ ตำแหน่งที่อยู่ของวัตถุหนึ่งกับอีกวัตถุหนึ่ง การเปลี่ยนแปลงตำแหน่งที่อยู่ของวัตถุกับเวลา และบอกจำนวนมิติของวัตถุที่พบเห็นได้ เช่น ดินตอนเป็นสเปลกี่มิติ หรือถ้าเวลาหันขามบังชีบัดขวาง จะเกิดรอยตัดเป็นรูปร่างอย่างไร เป็นต้น

6. คำถ้ามทักษะการจัดกระทำและสื่อความหมายของข้อมูล เป็นคำถ้ามที่ต้องการให้ผู้ตอบนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกต การวัด การทดลอง มาจัดกระทำเสียใหม่ โดยวิธีการต่าง ๆ เป็นต้นว่าการจัดเรียงลำดับ การจัดแยกประเภท คำนวนหาค่าใหม่ และนำเสนอข้อมูลในรูปของตาราง แผนภูมิ แผนภาพ กราฟ หรืออื่นๆ เช่น นักเรียนจะเปลี่ยนข้อความบนกระดานให้อยู่ในรูปใหม่ที่เข้าใจดีขึ้นได้อย่างไร เป็นต้น

7. คำถ้ามทักษะการลงความคิดเห็นจากข้อมูล เป็นคำถ้ามที่ต้องการให้ผู้ตอบอธิบายข้อมูลที่มีอยู่อย่างมีเหตุผล โดยอาศัยความรู้หรือประสบการณ์เดิมมาช่วย เช่น ทำไมใบไม้ที่นักเรียนรถนาทั้งใบนี้จึงเน่าเปื่อยและมีกลิ่น

8. คำถ้ามทักษะการพยากรณ์ เป็นคำถ้ามที่ต้องการให้ผู้ตอบได้ทำนายหรือคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้า โดยอาศัยการสังเกตปรากฏการณ์ ความรู้ที่เป็นหลักการ กฎหรือทฤษฎีในเรื่องนั้นมาช่วยในการทำนาย เช่น นักเรียนปลูกต้นไม้ต้นหนึ่ง เมื่อปลูกได้นาน 1 สัปดาห์ 2 สัปดาห์ 3 สัปดาห์ ต้นสูง 1 เมตร 2 เมตร 3 เมตร ตามลำดับ ตามว่าถ้าปลูกต้นไม้นาน 5 สัปดาห์ ต้นไม้นี้จะสูงเท่าไร เป็นต้น

9. คำถamentหักษะการตั้งสมมติฐาน เป็นคำถamentที่ต้องการให้ผู้ตอบให้คำอธิบายซึ่งเป็นคำตอนล่วงหน้าของสิ่งที่ไม่สามารถตรวจสอบได้ด้วยการสังเกต เป็นข้อความที่แสดงความสัมพันธ์ที่คาดคะเนว่าจะเกิดขึ้นระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม โดยอาศัยการสังเกต ความรู้ ประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐาน และสามารถทำการตรวจสอบสมมติฐาน โดยการทดลองและแก้ไขเพื่อความรู้ใหม่ เช่น เมื่อสักครู่นี้ครูให้นักเรียนทดลองหย่อนก้อนดินร่วนแห้งลงในแก้วน้ำ นักเรียนพบว่าเกิดฟองกําช คราวนี้ถ้าครูให้นักเรียนหย่อนก้อนดินเหนียวแห้ง ลงในแก้วน้ำ นักเรียนคิดว่าจะเกิดฟองกําชหรือไม่ เป็นต้น

10. คำถamentหักษะการกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการ เป็นคำถamentที่ต้องการให้ผู้ตอบได้กำหนดความหมายและขอบเขตของคำหรือข้อความให้เป็นที่เข้าใจตรงกัน สามารถสังเกต หรือวัด หรือตรวจสอบได้ง่าย เช่น ไก่สมบูรณ์หมายความว่าอะไร ใช่ดกหรือน้ำหนักมาก หรือไม่เจ็บป่วย เป็นต้น

11. คำถamentหักษะการกำหนดและควบคุมตัวแปร เป็นคำถamentที่ต้องการให้ผู้ตอบได้บ่งชี้ตัวแปรต้น ตัวแปรตามและตัวแปรที่ต้องควบคุม ในสมมติฐานนี้ การควบคุมตัวแปรนั้นจะควบคุมอย่างไร จึงจะไม่ทำให้ผลการทดลองคลาดเคลื่อน เช่น ก่อนนักเรียนจะทำการทดลองเพื่อหาคำตอบว่า ปลากรายที่เลี้ยงด้วยอาหารปลาจะเติบโตแตกต่างกับปลากรายที่เลี้ยงด้วยสูกน้ำหรือไม่ นักเรียนคิดว่าจะต้องจดอะไรให้แตกต่างกัน ต้องจดอะไรให้เหมือนกันไว้ และนักเรียนต้องติดตามดูอะไร เป็นต้น

12. คำถamentหักษะการทดลอง เป็นคำถamentที่ต้องการให้ผู้ตอบได้ดำเนินการปฏิบัติการเพื่อหาคำตอบหรือทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในการทดลองประกอบด้วยกิจกรรม 3 ขั้นตอนได้แก่ การออกแบบการทดลอง การปฏิบัติการทดลองและการบันทึกผลการทดลอง เช่น ถ้าอยากร้าบว่าเวลาต่างกันอากาศจะมีอุณหภูมิต่างกันหรือไม่ นักเรียนจะทำการทดลองได้อย่างไร นักเรียนต้องบันทึกอะไรบ้าง เป็นต้น

13. คำถamentหักษะการตีความหมายข้อมูลและลงข้อสรุป เป็นคำถamentที่ต้องการให้ผู้ตอบบรรยายลักษณะและสมบัติของข้อมูลที่มีอยู่ และสรุปความสัมพันธ์ของข้อมูลทั้งหมด เช่น จากข้อมูลดังกล่าวตั้งแต่ปี 2505-2520 จำนวนปลาที่จับได้เปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ อย่างไร

จากการจัดจำแนกประเภทของคำถamentตามหักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์นั้น ต่างจากคำถamentตามแนวคิดของบลูมทางด้านรายละเอียด และจุดมุ่งหมายในการจัดจำแนก คำถamentตามแนวคิดของบลูม สามารถใช้กับการเรียนการสอนในทุกวิชา แต่คำถamentโดยใช้หักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เน้นเฉพาะในการเรียนการสอนในวิชาวิทยาศาสตร์เท่านั้น ในกรณีจัดครรภ์ผู้วิจัยสนใจศึกษาการใช้คำถamentตามแนวคิดของบลูม โดยใช้ร่วมกับคำถamentตามแนวของสมาคมเพื่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ของสหรัฐอเมริกา(AAAS.) เป็นคำถamentที่เน้นหักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ขั้นพื้นฐาน

3.1.4. ลักษณะของคำถ้าที่ดี

คำถ้าที่ดีจะช่วยให้การใช้คำถ้าของผู้สอน ทำให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์มากยิ่งขึ้น ลักษณะของคำถ้าที่ดีมีดังนี้(จันทร์เพ็ญ เชือพานิช.2527:310-312;วีระชาติ สวนโพธินทร์. 2531:80-81;วิมล สำราญวนานิช.2532:99;มักรา ทองสุขดี.2533:36-37;ประจวบจิต คำจัตุรัส.2537:28)

1. กระตุนให้ผู้เรียนได้คิดทั้งในด้านเหตุผล การวิเคราะห์และสร้างสรรค์ และเป็นคำถ้าที่ท้าทาย ยั่วยุให้ตอบ

2. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนแต่ละเนื้อหา

3. เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียนและอยู่ในขอบเขตที่ผู้เรียนมีความรู้และประสบการณ์ไม่ยากหรือง่ายเกินไป

4. ใช้ภาษาง่าย ๆ เฉพาะเจาะจงสั้นกระตัดกระตะบงได้ความครบ ถ้วนตรงเรื่องที่ต้องการถ้า

5. ชั้นต้นประโยชน์โดยใช้คำถ้าโดยแยกออกจากชั้นความก่อ起 แล้วถามคำถ้าที่หลัง เช่น ไดโนเสาร์ครองโลกมาหลายร้อยล้านปี ในช่วงยุคใด ก็ใช้คำถ้าว่า ในช่วงยุคใดที่ไดโนเสาร์ครองโลก จะดีกว่า

6. ไม่ควรตั้งคำถ้าหมายถ่ายคำถ้าในขณะเดียวกัน และไม่ตั้งคำถ้าเชิงนิเสธ

7. ควรเป็นคำถ้าปลายเปิด เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดแบบอเนกนัย

8. ต้องมีระดับความยากง่ายพอเหมาะสมกับชั้นที่เรียนและวุฒิภาวะของผู้เรียน

จากลักษณะของคำถ้าที่ดีดังกล่าวสรุปได้ว่า คำถ้ามีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างยิ่ง ถ้าครูเข้าใจ ลักษณะและประเภทของคำถ้าระดับวุฒิภาวะของนักเรียน รวมทั้งการออกแบบคำถ้าที่ตรงกับวัตถุประสงค์จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ ช่วยพัฒนาทักษะการคิด ส่งเสริมบรรยายกาศการเรียนรู้ แบบสืบสวนสอบถาม ตลอดจนส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ได้เป็นอย่างดี

3.1.5. เทคนิคการใช้คำถ้าที่ดี

เทคนิคการใช้คำถ้า หมายถึงการใช้คำถ้าเพื่อให้นักเรียนตอบ โดยแสดงความคิดระดับสูง (วิมล สำราญวนานิช.2532:98) ซึ่งภาระนั้นจะต้องนำสนใจ และกระตุนให้คิด ควรได้รับการเตรียมมาก่อน องค์ประกอบพื้นฐานของเทคนิคการใช้คำถ้ามีดังนี้(จันทร์เพ็ญ เชือพานิช.2527:316-318; จำเนียร ศิลปวนิช.2538:146)

1. การถามคำถ้า

1.1. ถามให้ตรงประเด็น เมื่อถามคำถ้ามากว้าง เพื่อให้นักเรียนได้รับรู้แนวทางของคำถ้าแล้ว ครุภาระงานจะงดลงไปในประเด็นที่ต้องการให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

1.2. การเรียนนักเรียนตอบ ครุภาระตามคำตามทั้งชั้น หยุดสักเล็กน้อยจึงเรียนนักเรียนคนใด คนหนึ่งตอบโดยการเรียกชื่อหรือใช้ท่าทาง ไม่ควรเรียกชื่อก่อนจึงถาม

1.3. การกระจายคำถาม ครุภาระถามนักเรียนให้ทั่วถึง แม้ว่าอาจจะใช้วิธีถามตัวแทนของกลุ่ม

1.4. การจัดให้มีช่วงเงียบ เพื่อให้นักเรียนทั้งชั้นได้คิดแล้วจึงเรียกให้ตอบ เทคนิคนี้สำคัญมาก เมื่อครุภาระตามคำตามที่ยกขึ้น

1.5. คำถามครุภาระชั้นและชัดเจน

1.6. การถามบุปผั่น เป็นภาระให้ช่วยให้นักเรียนหาคำตอบให้ได้ โดยถามให้แนวทาง หรือถามใหม่ แต่ใจความเดียวกันหรือแบ่งคำถามออกเป็นตอนๆ

1.7. การถามรุกคือภาระตามช่วยให้นักเรียนคิดหาคำตอบที่ดีกว่า เช่น ลีกกว่า กร้างขาว มีเหตุผลกว่าคำตอบพื้นๆ ที่ตอบครั้งแรก

2. การสนองตอบคำถามของนักเรียน

2.1. ถ้านักเรียนตอบถูกควรมีการเสริมแรง เช่น ทางวาจาหรืออื่น ๆ

2.1. ถ้านักเรียนตอบถูกบางส่วน ควรให้คำชี้ในส่วนที่ถูกและถามบุปผั่นแนะนำให้ นักเรียนคิดต่อจนได้คำตอบที่ถูกต้อง

2.3. ถ้านักเรียนตอบผิดไม่ควรเม็ปฏิเสธทางลบ เช่น ทำหนน แต่ควรให้กำลังใจที่จะแก้ไข คำตอบที่ผิด

2.4. ถ้าไม่มีคำตอบควรถามใหม่และทำให้ง่ายขึ้นหรือเน้นจุดสำคัญเพื่อให้นักเรียนเข้าใจ คำถาม

นอกจากนี้เทคนิคการตั้งคำถามที่ดี จะช่วยให้การใช้คำถามมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่ง นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ ได้ดีหรือไม่ หากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับภาระตามคำตามของผู้สอนเป็นสำคัญ ประการหนึ่ง ถ้าผู้สอนมีทักษะและเทคนิคในการภาระตามคำตามที่ดี จะทำให้การเรียนการสอนมีคุณค่า กลวิธีการตั้งคำถามที่ดี พอสรุปได้ดังนี้ คือ(สุพิน บุญชูวงศ์.2531:103-104;พันทิพา อุทัยสุข.2532:76; ประจวบจิตรา คำจัตุรัส.2537:28-29;Nelson.1968:17-18;Collette and Chiappetta.1994:143-150)

1. ลำดับคำตามให้ดีให้เป็นขั้นตอน ภาระตามคำตามที่เป็นขั้นตอนจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิด อย่างเป็นระบบต่อเนื่องสัมพันธ์กัน

2. ถ้าผู้เรียนทั้งชั้นแล้วจึงเรียกให้ตอบ การเรียกให้ตอบต้องเรียกให้ทั่วถึงในการภาระไม่ควร เจาะจงผู้ตอบหรือภาระตามคำตามนักเรียนตามลำดับ เพราะการที่ผู้ตอบรู้ตัวก่อนว่าจะได้ตอบเมื่อใดนั้นจะ ทำให้ผู้ตอบไม่สนใจภาระอื่น ๆ

3. ภาระแล้วเว้นระยะให้นักเรียนได้มีเวลาคิดหาคำตอบหรือคิดหาเหตุผล

4. “ไม่ทวนคำถ้ามและคำตอบ เพราะการทบทวนคำถ้ามและคำตอบจะทำให้นักเรียนไม่สนใจ พึงหรือคิดตามคำถ้ามของผู้สอน ถ้าคำตอบไม่ชัดเจนหรือได้ยินไม่ทั่วถึงจึงให้นักเรียนขยายคำตอบ หรือตอบให้ดังข้าง
5. “ไม่ถ้ามคำถ้ามพร้อมกันหลายคำถ้าม เพราะจะทำให้นักเรียนสับสน
6. “ใช้คำถ้ามหลายรูปแบบหรือหลายประเภท เพื่อให้สามารถวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนได้ครบถ้วนด้าน
7. “ใช้คำถ้ามรุกที่ต่อเนื่องสัมพันธ์กันเพื่อให้นักเรียนได้คิดขยายกริ่งออกไป
8. “เมื่อถ้ามแล้วผู้สอนต้องตั้งใจและสนใจฟังคำตอบของนักเรียน ซึ่งอาจแสดงออกโดยการยืน หรือพยักหน้า
9. “มีการเสริมแรงเมื่อนักเรียนตอบถูก ถ้ายังตอบไม่ชัดเจนให้ถ้ามต่อเพื่อให้ได้คำตอบที่กระจงขึ้น หรือถ้านักเรียนตอบไม่ถูกต้องพยายามหาสาเหตุ เพื่อจะได้อธิบายและนำไปสู่การคิดหากำตอบที่ถูกต้อง
10. “จัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ประกอบการใช้คำถ้ามให้พร้อม
11. “ให้นักเรียนตั้งคำถ้ามถ้ามผู้สอนด้วย
12. “ชักถ้ามนักเรียนอย่างเป็นกันเอง เพื่อให้ดูว่าผู้สอนเป็นผู้ช่วยเหลือ ไม่ใช่ผู้ที่จะมาซักไช้ ไล่เลียง (สร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองในห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนรู้สึกอย่างจะมีส่วนร่วมในการตอบคำถ้าม)
13. “ใช้คำถ้ามที่นักเรียนมีความรู้และประสบการณ์เพียงพอ
14. “คุณค่าของการสอนโดยใช้คำถ้ามจะหมดไป ถ้าครูเป็นผู้ถ้ามเองตอบเอง หรือถ้ามคำถ้ามในลักษณะที่ทบทวนความจำของนักเรียนมากเกินไป
15. “ถ้านักเรียนตอบคำถูกต้องคราวมีการเสริมแรง ถ้านักเรียนตอบผิดไม่ควรแสดงปฏิกิริยาทางลบ เช่น ตำหนิ แต่ควรให้กำลังใจที่จะแก้ไขคำตอบที่ผิด
16. “ถ้านักเรียนตอบถูกบางส่วน ควรให้คำชี้เชยในส่วนที่ถูก และถ้ามปั้นแนะแนวทางให้นักเรียนคิดต่อจนได้คำตอบที่ถูกต้อง
17. “ควรใช้เครื่อง械คำถ้ามที่ถ้ามไปแล้ว เพื่อสำนับปรับปรุงแก้ไขเพื่อใช้ในโอกาสอื่นๆต่อไป กลวิธีหรือเทคนิคการใช้คำถ้ามที่ดีจะช่วยให้นักเรียนคิดอย่างเป็นระบบ มีทักษะการคิดหลาย แง่มุม ช่วยกระตุ้นให้เกิดความสนใจเฝ้าระวัง การใช้คำถ้ามที่มีประสิทธิภาพจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องเตรียมแผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้คำถ้ามล่วงหน้า ศึกษาเนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยตั้งคำถ้ามให้ตรงประเด็น มุ่งพัฒนากระบวนการทางความคิดโดยป้อนคำถ้ามเน้นคำตอบ ที่ช่วยให้

นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และควรฝึกให้นักเรียนรู้จักตั้งค่าตามครูด้วย เพื่อเป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถของนักเรียน

3.2.งานวิจัยที่เกี่ยวกับค่าตาม

ค่าตามที่ดีมีความสำคัญในการจัดการเรียนรู้ ช่วยพัฒนาทักษะการคิดของนักเรียน ซึ่งมีงานวิจัยที่เกี่ยวกับค่าตาม ดังนี้

งานวิจัยในประเทศไทย

ฉลอง รุ่งเรือง (2538:123-128) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์การใช้ค่าตามของครู และพฤติกรรมการตอบค่าตามของนักเรียน ใน การเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ในโรงเรียน โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาพื้นฐาน สร้างค่าน้ำหนักและกระบวนการคิดของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า การใช้ค่าตามของครุวิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่ เป็นค่าตามที่มีระดับความรู้ความจำ และค่าตามแคบ ครุที่มีประสบการณ์การสอนวิทยาศาสตร์ต่างกัน 1-2 ปีใช้ค่าตามแคบมากกว่าครุที่มีประสบการณ์การสอนวิทยาศาสตร์ 3-5 ปีและนักเรียนมีพฤติกรรมการตอบค่าตามครุอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

กิตติชัย สุชาสินอบล (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ผลการใช้เทคนิคการตั้งค่าตามของครู ที่มีต่อผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และพฤติกรรมกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 36 คน เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการตั้งค่าตามซึ่งผู้วิจัยออกแบบขึ้น กลุ่มควบคุมได้รับการสอนที่ไม่ได้ใช้เทคนิคการตั้งค่าตามซึ่งผู้วิจัยออกแบบขึ้น การดำเนินการทดลองใช้แบบแผนการวิจัยแบบที่มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแบบสุ่มและมีการทดสอบก่อนกับทดสอบหลังการทดลอง(Randomized Control Group Pretest-Posttest Design) และทดสอบสมมติฐานโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม(Analysis of Covariance)ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการตั้งค่าตามซึ่งผู้วิจัยออกแบบขึ้น หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองทั้งในภาพรวมและในรายสมรรถภาพอย่าง และคะแนนเฉลี่ยทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่ปรับแก้ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการตั้งค่าตามซึ่งผู้วิจัยออกแบบขึ้นหลังทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมทั้งในภาพรวมและในรายสมรรถภาพอย่างยกเว้นทักษะการวัดและทักษะการลงความเห็นจากข้อมูลทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

งานวิจัยต่างประเทศ

แลดเดและเอนเดอร์สัน (ไม่ทราบ คณวัฒนา 2530:33; อ้างอิงมาจาก George T. Ladd Hans O. and Anderson. 1970) ได้สังเกตการสอนของครุซึ่งสอนวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับโลกในระดับเกรด 9

จำนวน 400 คน และศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนจำนวน 1,000 คนที่เรียนกับครูเหล่านี้ โดยใช้เครื่องมือของ Smith and Meux Classification System จำแนกพฤติกรรมการใช้คำถานของครูจากการอภิป่วยก่อนการทดลองสามครั้ง แล้วแบ่งครูออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีการแสดงคำถานแบบสืบเสาะหาความรู้ระดับสูงและกลุ่มที่มีการแสดงคำถานแบบสืบเสาะหาความรู้ระดับต่ำ จากนั้นใช้แบบทดสอบสองฉบับกับนักเรียนทั้งหมด ฉบับ ก ประกอบด้วยคำถาน 25 ข้อ ซึ่งคำถานที่มีระดับสืบเสาะหาความรู้ระดับสูง ฉบับ ข ประกอบด้วยคำถานที่มีระดับสืบเสาะหาความรู้ระดับต่ำ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่สอนโดยครูที่มีคำถานแบบสืบเสาะหาความรู้ระดับสูง มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่สอนโดยครูที่มีคำถานแบบสืบเสาะหาความรู้ระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทั้งแบบทดสอบฉบับ ก ฉบับ ข และรวมทั้งสองฉบับ ผลการวิจัยสรุปว่าพฤติกรรมการใช้คำถานของครูมีผลอย่างมากต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า ประสบการณ์ในการสอนของครูมีผลต่อการใช้คำถาน ซึ่งเป็นคำถานที่ทำให้ได้รับคำตอบอยู่ในเกณฑ์ต่ำและ การใช้คำถานในการจัดการเรียนการสอน ที่เรียนโดยใช้คำถานระดับสูง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยใช้คำถานระดับต่ำ หรือการสอนตามปกติ นั่นคือความสามารถในการใช้คำถานได้ดี สามารถพัฒนาผลการเรียนสูงของนักเรียนได้ดีด้วย

4. เอกสารเกี่ยวกับทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

4.1. ความหมายทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

คำว่า " ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์(Scientific process skills) มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้หลายทัศนะ ดังนี้

วรรณพิพา จอดแรงค้า และพิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์(2532:2) กล่าวถึงทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยสรุปว่าเป็นทักษะทางสติปัญญา(Intellectual Skills) ที่นักวิทยาศาสตร์และผู้ที่นำวิธีการทำงานวิทยาศาสตร์มาแก้ปัญหา ใช้ในการศึกษาค้นคว้า สืบเสาะหาความรู้และแก้ปัญหาต่าง ๆ

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์(2545:97) กล่าวถึง ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ คือ ความชำนาญและความสามารถในการใช้ความคิดและกระบวนการคิดเพื่อค้นหาความรู้รวมทั้งการแก้ปัญหา ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เป็นทักษะทางปัญญา(Intellectual Skills) ไม่ใช่ทักษะการลงมือปฏิบัติ เพราะเป็นการทำงานของสมอง

แอนเดอร์สัน (สรศักดิ์ พродำ.2542:11; อ้างอิงมาจาก Anderson.1970.) กล่าวถึง ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ไว้ว่า เป็นวิธีการที่นักวิทยาศาสตร์ใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้

ความหมายที่สำคัญของกระบวนการคือ วิถีทางของกระบวนการในการเสาะแสวงหาความรู้ กระบวนการนี้จะทำให้เกิดพัฒนาการทางด้านสติปัญญา

จากความหมายและแนวคิดที่เกี่ยวกับ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ดังกล่าว สรุปได้ ดังนี้ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หมายถึงความสามารถในการสืบเสาะหาความรู้ การคิดด้านตลอดจน การแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ ซึ่งทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เป็นทักษะทางปัญญาที่ใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้และแก้ปัญหาต่าง ๆ ในวิชาวิทยาศาสตร์

4.2. ประเภทและลักษณะของทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

คุสแลนและสโตน (Kuslan & Stone.1968:22) กล่าวไว้สรุปได้ว่า ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ก็คือการปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์นั้นเอง ซึ่งการประกอบด้วย

1. การสังเกต(Observation)
2. การวัด(Measurement)
3. การทดลองและการออกแบบการทดลอง(Experimentation and Experimental Design)
4. การอธิบาย(Explain)
5. การสรุปหลักเกณฑ์(Generalization)
6. การพิจารณาเหตุผลเชิงนิรนัย(Deduction)

ชันและโทรบิดจ์ (Sund & Trowbridge. 1976 : 93) ได้กล่าวถึงทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สรุปได้ว่าเป็นทักษะที่ควรนำไปใช้สอนนักเรียนซึ่งมีอยู่ 5 กลุ่มใหญ่ คือ

1. ทักษะเกี่ยวกับการหาความรู้ (Acquisitive Skills) ได้แก่ ทักษะการสังเกต การค้นคว้า การสอบถาม การสืบสวน การรวมข้อมูลและการวิจัย
2. ทักษะในการรวมประสบการณ์ (Organizational Skills) ได้แก่ การบันทึกข้อมูล การเปรียบเทียบความเหมือน ความแตกต่าง การจัดจำแนก การเรียงอย่างมีระบบ การเขียนโครงการ การประเมินผลและการวิเคราะห์
3. ทักษะในด้านการคิดสร้างสรรค์ (Creativity Skills) ได้แก่ การวางแผน การออกแบบ การทดลอง การประดิษฐ์ การสังเคราะห์
4. ทักษะในการปฏิบัติตัวym (Manipulative Skills) ได้แก่ การใช้เครื่องมือ การระวังรักษา เครื่องมือ การซ่อมแซมเครื่องมือ การสาธิต และการทดลอง
5. ทักษะในการสื่อความหมาย (Communication Skills) ได้แก่ ทักษะการบรรยาย การอภิปราย การเขียนรายงาน การวิพากษ์วิจารณ์ ตลอดจนความสามารถในการสื่อสาร

คลอฟเฟอร์(Klopfer,1971:568-573) ได้ให้ความหมาย ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ไว้ว่าเป็นทักษะที่ใช้ในการสืบเสาะหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ประกอบด้วยทักษะที่สำคัญ 4 ทักษะคือ

1. การสังเกตและการวัด(Observation and Measuring) เป็นขั้นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหา

2. การมองเห็นปัญหาและแนวทางในการหาคำตอบ (Seeing a Problem and Seeking Way to Solve It) ซึ่งได้แก่การตั้งสมมติฐาน การวางแผนการทดลองและทำการทดลองเพื่อทดสอบสมมติฐาน

3. การแปลผลจากข้อมูลและลงข้อสรุป (Interpreting Data and Formulation Generalization) เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกต การทดลองมาหาความสัมพันธ์และแปลความหมายเพื่อสรุปเป็นความจริงหลัก กฎและความคิดรวบยอด

4. การสร้างทฤษฎี การตรวจสอบและการปรับปรุงแก้ไขทฤษฎีที่สร้างขึ้น(Building, Testing and Revising a Theoretical Model) เพื่อเชิญชวน ประกวีการณ์ หรือสาเหตุของปัญหาที่พบ การสร้างทฤษฎีนี้จัดได้ว่าเป็นจุดหมายสูงสุดของการค้นคว้า

สมาคมเคมีรัฐนิวยอร์กเพื่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์(The American Association for Advancement of Science[AAAS]:33-176) ได้เสนอให้มีการฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ แก่นักเรียนในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ซึ่งทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของสมาคมดังกล่าว ประกอบด้วย

1. ทักษะกระบวนการขั้นพื้นฐาน (Basic Scientific Process Skills) เป็นทักษะกระบวนการที่ผู้เรียนควรฝึกฝนให้เกิดความชำนาญเป็นพื้นฐาน ก่อนที่จะไปฝึกทักษะกระบวนการขั้นผลลัพธ์หรือขั้นนูนๆ ทางการ ทักษะกระบวนการขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 8 ทักษะ ดังนี้

1.1. ทักษะการสังเกต(Observing)

1.2. ทักษะการจำแนกประเภท(Classifying)

1.3. ทักษะการวัด(Measuring)

1.4. ทักษะการคำนวณ(Using Number)

1.5. ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปลส์กับสเปลส์และสเปลกับเวลา

(Space/Space and Space/Time Relationship)

1.6. ทักษะการจัดกราฟและการสื่อความหมายข้อมูล(Organizing Data and Communicating)

1.7. ทักษะการลงความคิดเห็นจากข้อมูล(Inferring)

1.8. ทักษะการพยากรณ์(Predicting)

2. ทักษะกระบวนการขั้นผสมหรือขั้นบูรณาการ(Integrated Scientific Process Skills) เป็นทักษะกระบวนการที่ต้องอาศัยการบูรณาการจากทักษะกระบวนการขั้นพื้นฐาน ซึ่งผู้เรียนควรฝึกฝนให้เกิดความชำนาญมาก่อน จึงจะทำให้ทักษะกระบวนการขั้นผสมหรือขั้นบูรณาการมีประสิทธิภาพ ทักษะกระบวนการขั้นผสมหรือขั้นบูรณาการประกอบด้วย 5 ทักษะ ดังนี้
- 2.1. ทักษะการตั้งสมมติฐาน(Formulating Hypothesis)
 - 2.2. ทักษะการกำหนดและควบคุมตัวแปร(Identifying and Controlling Variables)
 - 2.3. ทักษะการกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการ(Defining Variable Operationally)
 - 2.4. ทักษะการทดลอง(Experimenting)
 - 2.5. ทักษะการตีความหมายข้อมูลและการลงข้อมูลสรุป (Interpreting Data and Making Conclusion)

การจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนประถมศึกษา จำเป็นต้องฝึกฝนทักษะกระบวนการขั้นพื้นฐาน ให้เกิดความชำนาญ ก่อนที่จะไปฝึกทักษะกระบวนการขั้นผสม หรือขั้นบูรณาการ โดยเลือกเนื้อหาที่เหมาะสม ดังนี้ผู้วิจัยจึงสนับสนุนให้ฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน 8 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการสังเกต ทักษะการจำแนก ทักษะการจัดและทักษะการคำนวณ ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปลสกับสเปลสเปลสกับเวลา ทักษะการจัดกรอบทำและสื่อความหมายข้อมูล ทักษะการลงความเห็นจากข้อมูลและทักษะการพยากรณ์ โดยเลือกสาระที่ 1 สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต เพราะพิจารณาแล้วว่ามีเนื้อหาที่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้น ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ให้แก่นักเรียนได้เป็นหลัก

ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน มี 8 ทักษะแต่ละทักษะมีความหมายดังนี้

1. ทักษะการสังเกต(Observation) มีนักการศึกษาได้ให้ความหมาย ดังนี้

สุวัฒน์ นิยมค้า(2531:166) ได้ให้ความหมายของทักษะการสังเกตว่า ทักษะการสังเกต เป็นกระบวนการที่ใช้ประสบการณ์สัมผัสตั้ง 5 อย่าง อย่างโดยอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน และอาจใช้เครื่องมือช่วยในการสังเกตด้วย โดยเข้าไปสัมผัสโดยตรงและทันทีกับวัตถุ เหตุการณ์ ปรากฏการณ์ เพื่อให้ได้มा�สัชข้อมูลที่ถูกต้องตรงตามความเป็นจริงโดยไม่มีการใส่ความคิดเห็นใด ๆ ของผู้สังเกตลงไป กพ เลขาฯ พนบุลย์.(2542:15-16)ได้ให้ความหมายของทักษะการสังเกตไว้ว่า ความสามารถ ในการใช้ประสบการณ์สัมผัสอย่างโดยอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน ได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น และผิวกาย เข้าไปสัมผัสโดยตรงกับวัตถุหรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ โดยไม่ลงความคิดเห็นของผู้สังเกตลงไปด้วย เพราะการลงความคิดเห็นจากข้อมูลที่สังเกตได้เป็นการอธิบายหรือตีความหมายของสิ่งที่สังเกตได้โดยอาศัยความรู้หรือประสบการณ์เดิมร่วมด้วย

สมาคมเมริกันเพื่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ (AAAS.1970:11) ให้ความหมายของทักษะการสังเกตว่า เป็นความสามารถในการใช้ปัจจัยสัมผัสด้วยแก่ หู จมูก ตา ลิ้น และผิวกาย เพื่อเก็บ และรวบรวมข้อมูล คุณลักษณะ และรายละเอียดของสิ่งของ หรือปรากฏการณ์อย่างโดยย่างหนึ่ง ทั้งที่เป็นเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

การ์แลนด์ บรัวเรอร์ เอ็ด华ร์ด มาาร์เชลและโนตคิน (สมบูรณ์ เสียงวัฒนา.2535:14; อ้างอิงมา จาก Garland, Brewer, Edward, Marshall & Notkin:1973.) ได้กล่าวว่า ทักษะการสังเกต หมายถึง ความสามารถในการรับรู้ ด้วยปัจจัยสัมผัสและการนำเสนอข้อมูลจากการรับรู้

จากความหมายทักษะการสังเกตตั้งกล่าวสรุปได้ว่า ทักษะการสังเกตหมายถึง ความสามารถในการใช้ปัจจัยสัมผัสใน 5 อย่าง อย่างใด อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน อันได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น และผิวกาย เช้าไปสัมผัสด้วยตรงกับวัตถุ เหตุการณ์ รวมทั้งการใช้เครื่องมือเข้าช่วย เพื่อให้ได้ข้อมูลจากสิ่งที่สังเกตได้ โดยไม่เสียความคิดเห็นหรือคำอธิบายลงไป

การสังเกตเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นและสำคัญมาก ในกระบวนการค้นคว้าหาความรู้แข่งขันต่าง ๆ โดยเฉพาะทางวิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่มักจะเริ่มจากการสังเกต นักวิทยาศาสตร์จัดว่าเป็นผู้มีความชำนาญและมีความสามารถเขียนถ้อยคำในการสังเกตมากกว่าคนในอาชีพอื่น ๆ ข้อสำคัญของการสังเกต ต้องไม่เสียความคิดเห็นของเรางอไป การสังเกตบางครั้งต้องพิจารณาถึงอันตรายที่เกิดขึ้นด้วย เช่น การจมน้ำปั๊มที่มีเชื้อรา หรือการดูมกลินลิ่งที่ไม่รู้จัก การสัมผัสด้วยรู้จัก หรือการฟังเสียงตั้งเกินไป การดูดาวอาทิตย์หรือแสงสว่างมากเกินไปเป็นต้น

คณะกรรมการพัฒนาการสอน และผลิตวัสดุอุปกรณ์การสอนวิทยาศาสตร์(2525:60-61) แบ่งข้อมูลจากการสังเกตออกเป็น 2 อย่าง คือ

1. ข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะและคุณสมบัติที่ได้จากการใช้ปัจจัยสัมผัส อย่างใด อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างนั้นเอง เช่น

เมื่อใช้ตา	มีรูปร่างรูปปั้น กลมหรือสี่เหลี่ยม สี่เหลี่ด เจียว เหลื่อง
จมูก	มีกลิ่นสัม หรือกลิ่นกาแฟ
ลิ้น	มีรสหวาน หรือรสเปรี้ยว
ผิวกาย	สมผัสรู้สึกเจ็บหรือ痒 แข็งหรือนิ่ม ชื้นหรือแห้ง
หู	เมื่อตักกระแทบพื้นจะมีเสียง

2. ข้อมูลเชิงปริมาณ คือ ข้อมูลที่บอกรายละเอียดเกี่ยวกับปริมาณ เช่น ขนาด มวล อุณหภูมิ เป็นต้น อาจบอกโดยการกะประมาณ เช่น น้ำมีอุณหภูมิประมาณ อุณหภูมิปกติของห้อง หรือลูกปัดมีขนาดประมาณเท่าเมล็ดถั่วเจียว อาจบอกโดยใช้หน่วยมาตรฐาน ซึ่งจะชัดเจนกว่าการบอกโดยการกะประมาณ เช่นน้ำมีอุณหภูมิประมาณ 25 องศาเซลเซียส

สุวัฒน์ นิยมค้า (2531:168-171) ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ควรสังเกตไว้ 4 ลักษณะ คือ

1. การสังเกตคุณลักษณะ ต้องการให้นักเรียนบอกรูปร่างลักษณะ และคุณสมบัติประจำตัวของสิ่งที่สังเกต โดยไม่ต้องบอกปริมาณ เช่น บอกสี กลิ่น รส เสียงและความรู้สึกต่อผิวaway ในกระบวนการบอกรักษณะ ควรจะใช้ภาษาสัมผัสหลายอย่างให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และควรฝึกให้นักเรียนระบุด้วยว่า ข้อมูลส่วนนั้นได้มาจากภาษาสัมผัสส่วนไหน

2. การสังเกตเชิงปริมาณ การสังเกตเชิงคุณลักษณะทำให้ทราบแต่เพียงรูปร่าง ลักษณะทั่วไปเป็นอย่างไร แต่ไม่ตอบคำถามว่า เท่าไร การสังเกตเชิงปริมาณจะตอบคำถามนี้ได้ เช่น ต้นมะนาว วันที่ 1 ออกลูก 3 ผล วันที่ 2 ออกลูก 5 ผล หรือต้นมะนาวสูง 6 ฟุต 2 นิ้ว

3. การสังเกตเชิงเปรียบเทียบ การสังเกตเชิงเปรียบเทียบจะไม่บอกรูปคุณสมบัติหรือปริมาณโดยตรง จะบอกแต่เพียงว่า สิ่งนี้เมื่อเทียบกับสิ่งนั้นแล้วเป็นอย่างไร เช่น มะพร้าวลูกนี้หนักกว่า ลูกนั้น หรือเสียงสูงประมาณตีก 3 ชั้นเป็นต้น

4. การสังเกตการเปลี่ยนแปลง ข้อมูลจากการสังเกตจะละเอียดชัดเจนยิ่งขึ้น ถ้ามีข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงรวมอยู่ด้วย เช่น เกษตรกรจะสังเกตการเจริญเติบโตของต้นไม้เนื่องจาก การใช้ปุ๋ย และทำการบันทึกการเปลี่ยนแปลงต้นไม้ นอกจากนี้การสังเกตการเปลี่ยนแปลงบางอย่าง สามารถกระทำได้ด้วยการทดลอง ซึ่งจะต้องมีการสังเกตอย่างน้อย 2 ระยะขึ้นไป

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2534:45) แบ่งข้อมูลจากการสังเกตออกเป็น 3 อย่าง คือ

1. ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะและสมบัติ
2. ข้อมูลเชิงปริมาณ (โดยกะประมาณ)
3. ข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า การสังเกตแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

1. ข้อมูลเชิงคุณภาพ หมายถึงข้อมูลที่เกี่ยวกับลักษณะหรือคุณสมบัติของวัตถุ หรือสถานการณ์ เช่น รูปร่าง สี กลิ่น รส เสียงและลักษณะผิวของวัตถุ

2. ข้อมูลเชิงปริมาณ หมายถึง ข้อมูลที่เกี่ยวกับการกะประมาณ โดยอาศัย สิ่งอ้างอิง กับหน่วยมาตรฐาน เช่น ดิน松ยาว 5 นิ้ว หางของสิงโตสั้น 5 นิ้ว ลูกทรงกลมนี้ขนาดเท่าลูกปิงปอง

3. ข้อมูลการเปลี่ยนแปลง หมายถึง ข้อมูลที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของวัตถุจาก ข้อมูลเชิงคุณภาพหรือข้อมูลเชิงปริมาณหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นใหม่ เช่นการจุดเทียนไว้ สังเกตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โดยจะต้องทราบข้อมูลเบื้องต้นก่อนที่จะสังเกต

คาร์ทไร์ท ซี. เอ และ คาร์ทไร์ท พี. จี. (Cartwright,C.A., & Cartwright,P.G.1974:3) "ได้ให้ข้อแนะนำในการสังเกตว่า ทุกครั้งที่มีการสังเกต จะต้องมีการบันทึกผลการสังเกตไว้เป็นหลักฐาน

สำหรับอ้างอิงหรือยืนต่อไป และบันทึกไปพร้อม ๆ กับการสังเกต บันทึกตามความเป็นจริง บันทึกเฉพาะในสิ่งที่ผ่านเข้ามาทางประสาทสัมผัสทั้ง 5 เท่านั้น โดยไม่ใส่ความคิดเห็นหรือการตีความหมายข้อมูลลงไป นอกเหนือนี้ โทรเจค (สุวัฒ์ นิยมค่า.2531:165; อ้างอิงมาจาก Trojacek:1970) กล่าวว่า งานวิทยาศาสตร์ทั้งหมด สร้างขึ้นมาจากการทักษะการสังเกตข้อมูลของวัตถุ เหตุการณ์หรือปรากฏการณ์ ถ้าปราศจากข้อมูลที่ได้มาจากการสังเกตแล้วงานวิทยาศาสตร์ก็ดำเนินต่อไปไม่ได้

ความสามารถที่แสดงว่าเกิดทักษะนี้แล้วคือ

1. ชี้บ่งและบรรยายสมบัติของวัตถุได้ โดยการใช้ประสาทสัมผัสอย่างโดยย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง

1. บรรยายสมบัติเชิงปริมาณของวัตถุได้โดยการกะประมาณ
 2. บรรยายการเปลี่ยนแปลงของสิ่งที่สังเกตได้
- ตัวอย่างคำถ้าที่นำไปสู่การสังเกต ได้แก่
1. ดินน้ำมันก้อนนี้มีลักษณะอย่างไร
 2. ดินน้ำมันสามก้อนที่ครูอ้ออยู่นี่ ก้อนใดเป็นก้อนกลม สีเขียวและขุ่น
 3. นักเรียน กะว่าดินน้ำมันก้อนนี้ยาวประมาณเท่าไร
 4. นักเรียนรู้สึกว่าของในมือข้างใดหนักกว่ากัน
 5. ลองปีบดินน้ำมัน ดินน้ำมันมีลักษณะเปลี่ยนไปจากเดิมอย่างไร
 6. ลองหยดน้ำสีลงในน้ำ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้าง

2. ทักษะการจำแนกประเภท (Classifying) มีนักการศึกษาได้ให้ความหมาย ดังนี้

สุวัฒ์ นิยมค่า (2531:182) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการจำแนกประเภทว่า เป็นกระบวนการที่จัดวัตถุหรือเหตุการณ์ออกเป็นประเภทต่าง ๆ (พวง กลุ่ม หมู่ เหล่า ชนิด กลุ่ม) ตั้งแต่ 2 ประเภทขึ้นไป ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่งนี้อาจถือตามลักษณะแห่งความเหมือน ความสัมพันธ์ ภายในหรือประโยชน์ใช้สอยอย่างโดยย่างหนึ่งเป็นหลัก

วรรณพิพา รอดแรงค้า และพิมพันธ์ เดชะคุปต์(2532:V) ได้ให้ความหมายของการจำแนกประเภทว่า เป็นความสามารถในการแบ่งพวงหรือเรียงลำดับวัตถุ หรือสิ่งที่มีอยู่ในปรากฏการณ์โดย มีเกณฑ์ และเกณฑ์ดังกล่าวอาจจะใช้ความเหมือนความแตกต่าง หรือความสัมพันธ์อย่างโดยย่างหนึ่ง ก็ได้

สมาคมเมริกันเพื่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์(AAAS.1970:102) ได้ให้ความหมายของ การจำแนกประเภทว่า เป็นความสามารถในการจำแนกสิ่งของหรือเหตุการณ์ออกเป็นประเภทต่าง ๆ

โดยพิจารณาจากคุณสมบัติที่เหมือนกัน สัมพันธ์กัน หรือต่างกัน ของสิ่งของหรือเหตุการณ์นั้น ๆ ซึ่งอาจมีวิธีแบ่งได้หลายวิธี ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้

เอสเลอร์และเอสเลอร์ (Esler & Esler.1985:72) ได้กล่าวเกี่ยวกับการจำแนกประเภทไว้ว่า เป็นการจัดแบ่งพวกรสิ่งต่างๆ ตามคุณสมบัติ ตัวอย่างกิจกรรมการจำแนกประเภท ได้แก่ การจำแนกรูปร่าง โครงสร้าง ภาพสัตว์ ใบไม้ เป็นต้น

จากการความหมายของการจำแนกประเภทดังกล่าวสรุปได้ว่า การจำแนกประเภทหมายถึง การแบ่งพวกร การเรียงลำดับของวัตถุ หรือสิ่งที่อยู่ในปรากฏการณ์ โดยมีเกณฑ์ ซึ่งอาจใช้เกณฑ์ความเหมือน ความแตกต่าง หรือความสัมพันธ์อย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นหลัก

การจำแนกประเภทมีความสำคัญมากในทางวิทยาศาสตร์ เพราะทำให้สะดวกในการศึกษาค้นคว้าและยังทำให้เกิดความรู้ใหม่ ๆ ขึ้นอีกด้วย การจำแนกประเภทสิ่งใดก็ตามผู้กระทำจะต้องใช้พื้นความรู้เดิมและการสังเกตอย่างละเอียดถี่ถ้วน รอบคอบ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง

แนวการสร้างเสริมทักษะการจำแนกประเภท

เนื่องจากทักษะการจำแนกประเภท มีประโยชน์ต่อนักเรียนมาก ในแต่ที่เป็นทักษะพื้นฐานที่ฝึกให้รู้จักจัดแบ่งประเภทสิ่งของตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยอย่างมีขั้นตอน ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์ในการทำงานและรู้จักจัดเก็บสิ่งต่าง ๆ ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ฉะนั้นผู้สอนควรจะสร้างเสริมในสิ่งต่อไปนี้

1. ฝึกให้นักเรียนรู้จักแบ่งประเภทของสิ่งต่าง ๆ โดยกำหนดเกณฑ์ขึ้นเองได้
2. ฝึกให้นักเรียนได้ศึกษาเกณฑ์การจัดจำแนกสิ่งต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน ว่าใช้เกณฑ์อะไรในการจำแนก
3. ฝึกให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า ความรู้ดอนใจที่เกิดมาจากการจำแนก เช่น การแบ่งพืช สัตว์ หรือหิน ดินต่าง ๆ เป็นต้น

ความสามารถที่แสดงว่าเกิดทักษะนี้แล้ว สสวท.(2534:47) ได้กำหนดพฤติกรรมหรือความสามารถที่ปั้นชี้ทักษะการจำแนกประเภท คือ

1. เรียงลำดับหรือแบ่งพวกรสิ่งต่าง ๆ จากเกณฑ์ที่ผู้อื่นกำหนดให้ได้
2. เรียงลำดับหรือแบ่งพวกรสิ่งต่าง ๆ โดยใช้เกณฑ์ของตนเองได้
3. บอกเกณฑ์ที่ผู้อื่นใช้เรียงลำดับหรือแบ่งพวกรได้

ตัวอย่างค่าตามที่นำไปสู่ทักษะการจำแนกประเภท ได้แก่

1. นักเรียนจะเรียงลำดับสิ่งของที่วางบนโต๊ะ จากเล็กที่สุดไปใหญ่ที่สุดได้อย่างไร
2. นักเรียนจะแบ่งพวกรสิ่งของที่วางบนโต๊ะ โดยใช้สีเป็นเกณฑ์ได้อย่างไร
3. นักเรียนจะเรียงลำดับของที่ครุเจกให้ได้อย่างไรบ้าง

4. นักเรียนแบ่งของทั้งหมดที่ครูแจกให้ออกเป็นกีปะนาท และใช้อะไรเป็นเกณฑ์
5. ของเหล่านี้จัดเรียงไว้อย่างไร
6. ของสองพวgnี้แบ่งໄວ่โดยใช้เกณฑ์อะไร

3. ทักษะการวัด (Measurement) มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของ ทักษะการวัดไว้หลากหลาย ดังนี้

วรรณพิพา รอดแรงค้าและพิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2532:37) ได้ให้ความหมายของทักษะการวัด ว่า เป็นความสามารถในการเลือก ใช้เครื่องมือ ใน การวัดอย่างเหมาะสมและใช้เครื่องมือนั้นหาปริมาณ ของสิ่งต่าง ๆ ออกมากเป็นตัวเลขได้ถูกต้องและรวดเร็ว โดยมีหน่วยกำกับตลอดจนสามารถอ่านค่าที่วัด ได้ถูกต้องและใกล้เคียงกับความเป็นจริง

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี(2536:70) ให้ความหมายของทักษะการวัดว่า เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เครื่องมือ ทำการวัดหาปริมาณของสิ่งต่าง ๆ ออกมากเป็นตัวเลขที่แน่นอน ได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง โดยมีหน่วยกำกับเสมอ

สมาคมเคมีกันเพื่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ (AAAS.1970:74) ให้ความหมายของทักษะการวัดว่า เป็นความสามารถในการใช้เครื่องมือต่าง ๆ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล รวมทั้งข้อมูล การสะปะมานค่าที่ควรจะวัดได้

กูด(Good.1973:357) ให้ความหมายของทักษะการวัดว่า เป็นความสามารถในการใช้เครื่องมือวัดปริมาณของสิ่งต่างๆ เพื่อรวบรวมข้อมูลออกมากเป็นตัวเลข

จากการหมายของทักษะการวัดดังกล่าวพอจะสรุปได้ดังนี้ ทักษะการวัดหมายถึง ความสามารถในการเลือกและใช้เครื่องมือวัดสิ่งต่างๆ ออกมากเป็นตัวเลขที่แน่นอน ได้อย่างเหมาะสมโดยมีหน่วยกำกับ

ในการวัดแต่ละครั้งอาจเกิดความคลาดเคลื่อน วิธีแก้ความคลาดเคลื่อนโดยการวัดหลายครั้ง แล้วหาค่าเฉลี่ย การวัดเป็นทักษะจำเป็นต้องได้รับการฝึกบ่อยๆ ก่อนการวัดแต่ละครั้งจะต้องศึกษา เครื่องมือ วิธีการ สเกลการวัด หน่วยมาตราฐานที่นิยมใช้มี 3 หน่วยคือ

ระบบ CGS คือระบบ Centimeter-Gram-Second เป็นหน่วยวัดตามระบบเมตริก หรือระบบ ฟรังเศส

ระบบ FPS คือระบบ Foot-Pond-Second เป็นหน่วยวัดตามระบบอังกฤษ

ระบบ SI นี้ ปริมาณมูลฐาน 3 อย่าง ให้ระบบเมตริกเช่นกัน แต่ขนาดหน่วยให้ใหญ่ขึ้นจาก CGS เป็น MKS คือ Meter-Kilogram-Second

ความสามารถที่แสดงว่าเกิดทักษะการวัดแล้ว สสวท.(2536:70) “ได้กำหนดพฤติกรรมดังนี้

1. เลือกเครื่องมือได้เหมาะสมกับสิ่งที่จะวัด
 2. บอกเหตุผลในการเลือกเครื่องมือวัดได้
 3. บอกรวีดและวิธีใช้เครื่องมือวัดได้ถูกต้อง
 4. ทำการวัดความกว้าง ความยาว ความสูง อุณหภูมิ ปริมาตร น้ำหนัก และอื่นๆ ได้ถูกต้อง
 5. ระบุหน่วยของตัวเลขที่ได้จากการวัดได้
- ตัวอย่างคำถานที่นำไปสู่ทักษะการวัด ได้แก่
1. ถ้าต้องการวัดความยาวของห้องนี้ นักเรียนจะเลือกใช้อุปกรณ์อะไร
 2. ทำไม้สูตรเดชจึงเลือกใช้ไม้เมตร
 3. ลงมือหาคำตอบซึ่ว่าเส้นรอบรูปนี้ยาวเท่าไร
 4. ความยาวห้องที่วัดได้ร้าวແป็นนิมิตอย่างไร
 5. บอกเหตุผลในการเลือกเครื่องมือวัดได้
 6. บอกรวีดและวิธีใช้เครื่องมือวัดได้ถูกต้อง
 7. ทำการวัดความกว้าง ความยาว ความสูง อุณหภูมิ ปริมาตร น้ำหนัก และอื่นๆ ได้ถูกต้อง
 8. ระบุหน่วยของตัวเลขที่ได้จากการวัดได้

4.ทักษะการคำนวณ (Using Number) มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของทักษะการคำนวณ ดังนี้

สุวัฒน์ นิยมค้า (2531:261-262) “ได้ให้ความหมายของทักษะการคำนวณว่า เป็นความสามารถในการนำตัวเลขที่ได้จากการสังเกต การวัด การทดลองหรือจากแหล่งอื่นมาจัดกระทำเสียใหม่ เพื่อให้ได้ค่าใหม่ ซึ่งจะมีความหมายต่อการนำไปใช้ การจัดกระทำระหว่างตัวเลขอาจเป็นการบวก การลบ การคูณ การหาร การหาค่าเฉลี่ย การยกกำลัง เป็นต้น

วรรณาพิพา รอดแรงค้า และพิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2532:54) ให้ความหมายของทักษะการคำนวณว่า เป็นความสามารถในการคำนวณที่ได้จากการวัดและการนับ มาจัดกระทำให้เกิดค่าใหม่ โดยนำตัวเลขที่ได้มานำบวก ลบ คูณ หาร เช่น การหาค่าเฉลี่ย การหาปริมาตร พื้นที่ ความหนาแน่น เป็นต้น เพื่อนำเอาค่าใหม่ที่ได้นั้น มาสื่อความหมายให้ชัดเจนและเหมาะสม

สมาคมเเมริกันเพื่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์(AAAS.1970:52) ให้ความหมายของทักษะการคำนวณว่า เป็นความสามารถในการนำตัวเลขมาคำนวณด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ฯ เช่น ความกว้าง ความยาว ความสูง พื้นที่ ปริมาตรหรือจำนวนของต่าง ๆ รวมทั้งการคำนวณเบื้องต้น เช่น การหาค่าเฉลี่ยหรืออัตราส่วน

จากความหมายของทักษะการคำนวนดังกล่าว สรุปได้ว่า ทักษะการคำนวนหมายถึง ความสามารถในการนำคำ จากการวัด การสังเกต การทดลอง มาจัดกระทำใหม่ โดยการบวก ลบ คูณ หาร เพื่อให้ได้ค่าใหม่ที่มีความหมายยิ่งขึ้น

การหาข้อบ่งชี้ความคลาดเคลื่อนของข้อมูล ปริมาณที่ได้จากการวัดแต่ละครั้ง จะมีความคลาดเคลื่อนอยู่ด้วยเสมอ ในการทดลองวัดปริมาณต่าง ๆ ทางวิทยาศาสตร์ จะนิยมวัดซ้ำหลายครั้ง เพื่อนำมาหาค่าเฉลี่ย และใช้ค่าเฉลี่ยที่ได้แทนปริมาณที่ต้องการวัด

ความสามารถที่แสดงว่าเกิดทักษะนี้แล้ว คณานุกรุมการพัฒนาหลักสูตร (2537:124)
ได้กำหนดพฤติกรรมไว้ คือ

1. นับและใช้ตัวเลขแสดงจำนวนที่นับ
2. บอกวิธีคำนวน คิดคำนวนและแสดงวิธีคำนวน
3. หาค่าเฉลี่ย

ตัวอย่างคำถามที่นำไปสู่ทักษะการคำนวน ได้แก่

1. จำนวนเมล็ดแตงกวาในແວ່ນທີ 1 ມີຈຳນວນເທົ່າໄວ
2. จำนวนเมล็ดแตงกวาໃນແວ່ນທີ 2 ມາກກວ່າ ອີ່ອນ້ອຍກວ່າແວ່ນທີ 1 ເທົ່າໄວ
3. ເມີນມີແຕງກວາທັງ 5 ແວ່ນ ຮວມກັນມີຈຳນວນ ເທົ່າໄວ
4. ຄ້າຈະຫາຄ່າเฉລ້ຽຂອງຈຳນວນເມີນມີແຕງກວາໃນແຕ່ລະແວ່ນຈະທຳໄດ້ຢ່າງໄວ
5. ແຕ່ລະກຸ່ມຫາຄ່າเฉລ້ຽຂອງຈຳນວນເມີນມີແຕງກວາໄດ້ເທົ່າໄວ
6. ຄ້າຕັດແຕງກວາໜາ 2 ເສັ້ນຕິເມືອຕ ຈະມີຈຳນວນເມີນມີເທົ່າໄວ

5. ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลา

มีผู้ให้ความหมายของ ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปส และสเปสกับเวลา ได้ดังนี้

คณานุกรุมการพัฒนาหลักสูตร (2537:125) กล่าวว่า สเปสโดยทั่วไปหมายถึงที่ว่าง และสเปสของวัตถุใด ๆ หมายถึง ที่ว่างที่วัตถุนั้นเข้าไปครอบครองอยู่ จึงมีรูปร่างเหมือนรูปร่างของวัตถุนั้น ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างที่ว่างกับรูปร่างของวัตถุ นอกจ้านั้น เมื่อเวลาเปลี่ยนไป ที่ว่าง และรูปร่างอาจมีการเปลี่ยนแปลง จึงต้องหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับเวลา การใช้ความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปส และสเปสกับเวลา เป็นสิ่งที่จะต้องใช้อยู่ตลอดเวลา

สมาคมเคมีกันเพื่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์(AAAS.1970:46,113) กล่าวว่า ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสและเวลา หมายถึง ความสามารถในการหาความสัมพันธ์ระหว่างรูป 3 มิติ กับ 2 มิติ ระหว่างที่อยู่ของวัตถุหนึ่งกับอีกวัตถุหนึ่ง และหาความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนตำแหน่งที่อยู่ของวัตถุหนึ่งกับเวลาที่ใช้ไป ตลอดเวลาการเปลี่ยนแปลงของวัตถุเมื่อเวลาเปลี่ยนไป

กูด(Good.1973:546) ได้ให้ความหมายของทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสและเวลา ไว้ว่า เป็นความสามารถในการหาความสัมพันธ์ระหว่างรูป่างของวัตถุและเวลา

เอสเลอร์(Esler & Esler.1985:72) กล่าวว่า ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสและเวลา หมายถึง ความสามารถในการหาความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่ง รูป่างและเวลาของวัตถุ

จากความหมายของทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปส และสเปสกับเวลา สรุป ได้ว่า สเปสของวัตถุใด หมายถึง ที่ว่างที่วัตถุนั้นคงที่หรือกินที่ ซึ่งจะมีรูป่างลักษณะเช่นเดียวกับ วัตถุหรือเหมือนกับวัตถุที่เข้าไปแทนที่นั้น

ความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสของวัตถุ ได้แก่ความสัมพันธ์ระหว่าง 3 มิติ กับ 2 มิติ และ ความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งที่อยู่ของวัตถุกับอีกวัตถุหนึ่ง

ความสัมพันธ์ระหว่างสเปสของวัตถุกับเวลา ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลง ตำแหน่งที่ของวัตถุกับเวลา หรือความสัมพันธ์ระหว่างสเปสของวัตถุที่เปลี่ยนไปกับเวลา

ความสามารถที่แสดงว่าเกิดทักษะนี้แล้ว สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี ได้กำหนดพฤติกรรม หรือความสามารถปั้งชี้ทักษะการหาความสัมพันธ์ ระหว่างสเปส กับสเปสและสเปสกับเวลา คือ

1. ชี้รูป 2 มิติ และวัตถุ 3 มิติ ที่กำหนดให้ได้
2. วาดรูป 2 มิติ จากวัตถุหรือรูป 3 มิติ ที่กำหนดให้ได้
3. บอกชื่อรูปและรูปทรงเรขาคณิตได้
4. บอกความสัมพันธ์ระหว่างรูป 2 มิติ กับ 3 มิติได้
 - 4.1. ระบุรูป 3 มิติ ที่เห็นนี่องจากการหมุนรูป 2 มิติ
 - 4.2. เมื่อเห็นเงา (2 มิติ) ของวัตถุ สามารถบอกรูปทรงของวัตถุ (3 มิติ) ที่เป็น

ต้นกำเนิดเงา

- 4.3. เมื่อเห็นวัตถุ (3 มิติ) สามารถบอกเงา (2 มิติ) ที่จะเกิดขึ้น
- 4.4. บอกรูปของรอยตัด(2 มิติ) ที่เกิดจากการตัดวัตถุ (3 มิติ) ออกเป็น 2 สวน
5. บอกตำแหน่งหรือทิศของวัตถุหนึ่งได้
6. บอกได้ว่าวัตถุหนึ่งอยู่ในตำแหน่งหรือทิศใดของอีกวัตถุหนึ่ง
7. บอกความสัมพันธ์ของสิ่งที่อยู่หน้ากระจากเงา และภาพที่ปรากฏในกระจากเงา ว่า เป็นข้างหรือข้างของกันและกันได้
8. บอกความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งที่อยู่ของวัตถุกับเวลาได้
9. บอกความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงขนาด หรือปริมาณของสิ่งต่างๆ กับ เวลาได้

ตัวอย่างคำถานที่นำไปสู่ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปกับสเปสและสเปส กับเวลา ได้แก่

1. สิ่งของในตะกร้านี้มีอะไรบ้างเป็นสองมิติ อะไรบ้างเป็นสามมิติ
2. กระปองนมที่ครูให้นี้จะขาดเป็นรูปโดยมองจากด้านข้างได้อย่างไร
3. ถ้าหุนกระดาษสามเหลี่ยมนี้อย่างเร็ว รอบแกนไม่นี้ จะเห็นเป็นรูปทรงอะไร
4. ถ้าฉายไฟฉายไปที่วัสดุทรงกระบอกด้านข้าง และด้านฐานจะปรากฏเงาบนจาก เป็นรูปอะไรได้บ้าง
5. เมื่อตัดทะแยงรูปทรงกระบอก จะเกิดพื้นที่หน้าตัดเป็นรูปอะไร
6. เสียงดนตรีด้วยทางทิศไหนของนักเรียน
7. ถ้าเห็นอักษร ผ หน้ากระจาง เนักษ์เรียนคิดว่าในกระจางฯ จะมองเห็นเป็น ลักษณะอย่างไร
8. ถ้าเด็กชายดำเนินแต่เดิม เริ่มวิ่งจากจุดเดียว กัน โดยเด็กชายดำเนินมีระยะทางมากกว่าเด็กชายเดิม แต่ทั้งสองคนไปถึงโรงเรียนพร้อมกัน ควรวิ่งได้เร็วกว่ากัน

. 6. ทักษะการจัดการทำและการสื่อความหมายข้อมูล

มีผู้ให้ความหมายของทักษะการจัดการทำและการสื่อความหมายข้อมูล ไว้ดังนี้

สุวรรณ์ นิยมค้า (2534:191) ได้กล่าวถึงการสื่อความหมายว่า เป็นการนำข้อมูลมาจัด กระทำใหม่ เช่น จัดเรียง จัดทำเป็นตาราง ความถี่ จัดจำแนกประเภทเป็นหมวดหมู่ มีการคำนวณ หาค่าบางอย่าง แล้วจึงเลือกสื้อ หรือรูปแบบที่จะถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ง่ายและรวดเร็ว การสื่อ ความหมายในรูปแบบใดก็ตาม ควรจะต้องคำนึงถึง ความชัดเจน สมบูรณ์ ความถูกต้อง แม่นยำ ความไม่กำกับและความกระหัดรัด

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี(2534:52) ได้กล่าวว่า การจัดการทำและการสื่อความหมายข้อมูล หมายถึงการนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกต การวัด การทดลองและจากแหล่ง อื่นๆ มาจัดกระทำเสียใหม่ โดยการหาความถี่ เรียงลำดับ จัดแยกประเภทหรือคำนวณหาค่าใหม่ เพื่อ ให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายของข้อมูลชุดนั้นเดิม โดยอาจเสนอในรูปของตาราง แผนภูมิ แผนภาพ แผนผัง วงจร กราฟ สมการ เขียนและบรรยาย เป็นต้น

สมาคมเคมีภัณฑ์เพื่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ (AAAS.1970 :102) ได้กล่าวว่า การสื่อ ความหมาย หมายถึง การพูดหรือการแสดงสัญลักษณ์ต่าง ๆ เช่น แผนภูมิ สมการ กราฟ หรือตัวอักษร เป็นต้น เพื่อให้บุคคลอื่นเข้าใจหรือรับทราบความคิด ความรู้สึกต่าง ๆ ได้ตามต้องการ

การ์แลนด์ บิวเวอร์ เอเด华ร์ด แมร์เชลและน็อกกิน (สมบูรณ์ เสียงวัฒนະ 2535:14; อ้างอิงมา จาก Garland,Brewer,Edward,Marshall & Notkin .1973.) ได้กล่าวว่า การจัดกระทำกับข้อมูล หมายถึงการรายงาน การบันทึก การวิเคราะห์และการนำเสนอข้อมูลที่ได้มา ด้วยตนเอง กลุ่มหรือชั้น

กุด (Good.1973:118,401) กล่าวว่า ทักษะการจัดกระทำกับข้อมูล เป็นความสามารถในการ นำข้อมูลหรือองค์ประกอบต่าง ๆ มาจัดกระทำหรือรวมกันอย่างมีเหตุผลเสียใหม่ในรูปแบบต่าง ๆ ส่วน ทักษะการสื่อความหมายข้อมูล เป็นความสามารถในการพูดหรือแสดงสัญลักษณ์ต่างๆ เพื่อให้บุคคล อื่นเข้าใจหรือรับทราบแนวคิด

จากแนวคิดและความหมายของทักษะการจัดกระทำและการสื่อความหมายข้อมูลดังกล่าว สรุปได้ดังนี้ ทักษะการจัดกระทำกับข้อมูล หมายถึง ความสามารถในการนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการสังเกต การวัด การทดลองและจากแหล่งอื่น ๆ มาจัดกระทำใหม่และนำเสนอข้อมูล ซึ่งชัดเจนเข้าใจง่าย สะดวกต่อการนำเสนอไปใช้ โดยใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น จัดลำดับ จำแนกประเภท หากวามที่ ทำตาราง เขียนกราฟ เขียนแผนภาพ เขียนแผนภูมิ หรือคำบรรยาย เป็นต้น

ความสามารถที่แสดงว่าเกิดทักษะการจัดกระทำและการสื่อความหมายข้อมูล

กิก้า(Gega.1982:54) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมหรือความสามารถที่บ่งชี้ทักษะการจัดกระทำ และการสื่อความหมายข้อมูล คือ

1. บรรยายเกี่ยวกับวัตถุหรือเหตุการณ์ได้
2. สร้างแผนภูมิและกราฟได้
3. บันทึกข้อมูลได้
4. แสดงนิทรรศการหรือโมเดลได้
5. เขียนแผนภาพ รูปภาพและแผนที่ได้

ตัวอย่างค่าตามที่นำไปสู่ทักษะการจัดกระทำและการสื่อความหมายข้อมูล ได้แก่

1. จากความสูงและน้ำหนักของพวงเรานกระดานนี้ เราจะเปลี่ยนวิธีนำเสนอเป็นรูปแบบ ใด จึงจะเข้าใจดีขึ้น

2. จากข้อมูลเกี่ยวกับการเจริญเติบโตของผีเสื้อ เราจะเปลี่ยนวิธีนำเสนอเป็นรูปแบบใด จึงจะเข้าใจได้ง่ายขึ้น

3. ทำไม้สนเรียนจึงเลือกที่จะออกแบบเป็นตาราง
4. ทำไม้สนเรียนจึงเลือกที่จะออกแบบเป็นวงจร
5. ถ้าเราจะทำเป็นแบบตาราง ลักษณะตารางควรเป็นอย่าง มีช่องอะไร ตรงไหนบ้าง

7. ทักษะการลงความคิดเห็นจากข้อมูล

มีผู้ให้ความหมายของทักษะการลงความคิดเห็นจากข้อมูลไว้ดังนี้

คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร (2537:127) ให้ความหมายของทักษะการลงความคิดเห็นจากข้อมูลว่า เป็นความสามารถในการที่จะใช้ข้อมูลจากการสังเกตและประสบการณ์เดิม เพิ่มคำอธิบายหรือเหตุผลให้กับข้อมูลที่สังเกต ได้อย่างเหมาะสมและใกล้เคียงกับความจริง

สมาคมเเมริกันเพื่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์(AAAS.1970:18) ได้ให้ความหมายของทักษะการลงความคิดเห็นจากข้อมูลว่า เป็นความสามารถในการเพิ่มความคิดเห็นให้กับข้อมูลที่ได้จากการสังเกตอย่างมีเหตุผล โดยอาศัยความรู้หรือประสบการณ์เดิม

กูด(Good.1973:299-300) ได้ให้ความหมายของทักษะการลงความคิดเห็นจากข้อมูลว่า เป็นความสามารถในการกระทำ เพื่อตัดสินหรือสรุปอย่างสมเหตุสมผล จากข้อมูลหลักฐานที่มีอยู่ กระบวนการทางความคิดที่ยอมรับว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับสิ่งต่าง ๆ

เอสเลอร์และเอสเลอร์(Esler & Esler.1985:72) ได้ให้ความหมายของทักษะการลงความคิดเห็นว่า เป็นความสามารถในการชี้นำที่มากขึ้น เกี่ยวกับภาวะที่นักออกแบบจากการสังเกต หรือการอธิบายสิ่งที่ได้จากการสังเกต

สุรัษฎ์ นิยมค้า (2531:209)ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการลงความคิดเห็นจากข้อมูลที่เขื้อนถือได้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไข 4 ประการ คือ

1. ความถูกต้องของข้อมูล ถ้าข้อมูลไม่ถูกต้อง การลงความคิดเห็นจากข้อมูล ก็จะไม่ถูกต้อง
2. ความกว้างของข้อมูล ถ้าเรามีข้อมูลมาก หลักฐานเพียงพอ โอกาสของการลงความคิดเห็นจากข้อมูลก็จะถูกต้องยิ่งขึ้น
3. ประสบการณ์เดิมของผู้ลงความคิดเห็นจากข้อมูล ถ้าประสบการณ์เดิมเคยพบเห็นเหตุการณ์นั้นๆ มาหลายครั้งและน่าเชื่อถือ โอกาสที่จะลงความคิดเห็นจากข้อมูลถูกต้องก็มีมาก
4. ความสามารถในการมองเห็นของผู้ลงความคิดเห็นจากข้อมูล ซึ่งจะสามารถใช้หลักฐานที่เห็นให้เป็นประโยชน์ได้มากน้อยเพียงใด และจะสามารถล่วงความจริงจากหลักฐานนั้นได้มากน้อยแค่ไหน

จากความหมายและข้อเสนอแนะดังกล่าว สรุปได้ว่า ทักษะการลงความคิดเห็นจากข้อมูล หมายถึง ความสามารถในการเพิ่มความคิดเห็นให้กับข้อมูลที่ได้จากการสังเกตอย่างมีเหตุผล โดยอาศัยความรู้หรือประสบการณ์เดิมมาช่วย การลงความคิดเห็นจากข้อมูลในเรื่องเดียวกัน อาจลงความคิดเห็นได้หลายอย่าง ซึ่งอาจถูกหรือผิดก็ได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับ ความสามารถ เอียง ความถูกต้องของข้อมูลรวมทั้งความรู้และ ประสบการณ์ของผู้ลงความคิดเห็น

ความแตกต่างระหว่างการสังเกตกับการลงความคิดเห็น คือ การสังเกตเป็นการใช้ประสาท สัมผัสหั้ง 5 เข้าไปสัมผัสกับสิ่งที่ต้องการศึกษาแล้วได้ข้อเท็จจริง หรือรายละเอียดต่าง ๆ ของสิ่งนั้น ส่วนการลงความคิดเห็นเป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกต การวัดหรือการทดลอง มาอธิบาย หรือ ลงข้อสรุป โดยใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมเข้ามาช่วย

แนวทางเสริมสร้างทักษะการลงความคิดเห็นจากข้อมูล เป็นจากการทักษะการลงความคิดเห็น จากข้อมูลนี้ มีประโยชน์ต่อนักเรียนมากในแต่ละทักษะกระบวนการพื้นฐาน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของ การแสวงหาคำตอบของปัญหาที่สงสัย และนำไปสู่การทดลองเพื่อพิสูจน์ค้นคว้าหาความจริงในที่สุด นอกจากนี้การลงความคิดเห็นจากข้อมูลยังมีประโยชน์ ในการตรวจสอบข้อมูลไม่ด่วนตัดสินใจ มีการ ตัดสินใจเฉพาะหน้า มีความพยายามทำความเข้าใจกับสิ่งที่เกิดขึ้นแต่ไม่ทราบสาเหตุ มีการยอมรับ ความคิดเห็นของคนอื่น โดยไม่มีดึงความคิดเห็นของตนเองถูกต้องเสมอ ดังนั้นจึงควรเสริมสร้างทักษะ ดังกล่าวให้แก่นักเรียน โดยปฏิบัติตามนี้

1. เมื่อนำเสนอเรื่องใด ๆ แก่นักเรียน ควรถามความคิดเห็นของนักเรียนทุกครั้ง และเมื่อ นักเรียนแสดงความคิดเห็น ครุยวรรณคงการยอมรับความคิดเห็นนั้นอย่างจริงใจ
2. การให้นักเรียนลงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใด ๆ ควรถามถึงเหตุหรือข้อมูลที่ทำให้คิด เข่นนั้น
3. เมื่อกำหนดปัญหาที่จะทดลองแล้ว ก่อนตั้งสมมติฐาน ควรให้นักเรียนลงความคิดเห็น เกี่ยวกับคำตอบของปัญหานั้นก่อน และวิจัยคัดเลือกเฉพาะบางความคิดเห็นมาตั้งเป็นสมมติฐาน

ความสามารถที่แสดงว่าเกิดทักษะการลงความคิดเห็นจากข้อมูล กีกา(Gega.1982:54) ได้แก่ ดังนี้

1. จำแนกความแตกต่างระหว่างการสังเกตและการลงความคิดเห็นได้
2. แปลความหมายข้อมูลที่ได้จากการสังเกตได้
3. แปลความหมายข้อมูลที่ได้รับทางอ้อมได้
4. ทำงานใหญ่ๆ ได้
5. ตั้งสมมติฐานจากข้อมูลได้
6. สรุปความคิดเห็นจากข้อมูลได้

ตัวอย่างคำถามที่นำไปสู่ทักษะการลงความคิดเห็นจากข้อมูล ได้แก่

1. เมื่อสังเกตลักษณะหินที่นักเรียนได้รับจากแล้ว นักเรียนคิดว่าเป็นหินประเภทใด
2. จากลักษณะเด็กที่นักเรียนเห็นในภาพ นักเรียนคิดว่าสุขภาพของเด็กคนนี้เป็นอย่างไร
3. ที่นักเรียนได้สังเกตของสิ่งนี้แล้วตอบคุณว่า มีสีขาวลักษณะนี้ได้และมีรสนานนั้น นักเรียน คิดว่าของสิ่งนี้คืออะไร

4. การที่นักเรียนกลุ่มนี้ต่อหอคดอยได้สูงกว่ากลุ่มนั้น คิดว่าเป็นเพราะเหตุใด

จากความหมายและข้อเสนอแนะดังกล่าว สรุปได้ว่า ทักษะการลงความคิดเห็นจากข้อมูล หมายถึง ความสามารถในการเพิ่มความคิดเห็นให้กับข้อมูลที่ได้จากการสังเกตอย่างมีเหตุผล โดยอาศัยความรู้หรือประสบการณ์เดิมมาช่วย การลงความคิดเห็นจากข้อมูลในเรื่องเดียวกัน อาจลงความคิดเห็นได้หลายอย่าง ซึ่งอาจถูกหรือผิดก็ได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับ ความละเอียด ความถูกต้องของข้อมูล รวมทั้งความรู้และ ประสบการณ์ของผู้ลงความคิดเห็น

8. ทักษะการพยากรณ์

มีผู้ให้ความหมายของทักษะการพยากรณ์ ไว้ดังนี้

ลุวัฒน์ นิยมค้า (2531:233) ให้ความหมายของทักษะการพยากรณ์ว่า เป็นความสามารถในการคาดเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้า โดยอาศัยข้อมูลที่พบในปัจจุบันเป็นตัวบอche แล้วใช้หลักการทั่วไปหรือประสบการณ์เดิมที่เคยพบมาแล้ว เป็นเครื่องมือในการคาดคะเนเหตุการณ์

คณะอนุกรรมการพัฒนาหลักสูตร(2537:128) ให้ความหมายของทักษะการพยากรณ์ว่า เป็นความสามารถในการทำนายหรือการคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้า โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการสังเกต หรือปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นซ้ำๆ กันหรือความรู้ที่เป็นความจริง หลักการ กฎหรือทฤษฎีที่มีอยู่แล้ว ในเรื่องนั้นมาช่วยในการทำนายหรือการคาดคะเน

กูด(Good.1973:433) ให้ความหมายของทักษะการพยากรณ์ว่า เป็นความสามารถในการทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยอาศัยหลักฐานหรือข้อมูลที่ได้จากการสังเกตหรือการวัด

เอดเลอร์และเอดเลอร์(Esler & Esler.1985:72) ให้ความหมายของทักษะพยากรณ์ว่า เป็นความสามารถในการทำนายเหตุการณ์ในอนาคต โดยอาศัยเหตุการณ์ปัจจุบัน

จากความหมายของทักษะการพยากรณ์ ดังกล่าวสรุปได้ว่า ทักษะการพยากรณ์หมายถึงความสามารถในการทำนายหรือคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้า โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการสังเกต หรือปรากฏการณ์ ที่เกิดขึ้นซ้ำๆ หรือหลักการ กฎหรือทฤษฎี มิใช่การคาดเดา ผลงานการทำนายจะถูกต้อง หรือแม่นยำเพียงใดนั้นจะขึ้นอยู่กับการสังเกตอย่างรอบคอบและการวัดอย่างถูกต้อง

ลุวัฒน์ นิยมค้า(2531:231)ได้กล่าวเปรียบเทียบระหว่างการพยากรณ์กับการลงความคิดเห็น จากข้อมูลว่า การลงความคิดเห็นจากข้อมูลเป็นการหาความหมายข้อมูล โดยมองจากปัจจุบัน(ผล) ย้อนกลับไปหาอดีต(เหตุ) ตรงกันข้ามกับการพยากรณ์คือเป็นการมอง(ข้อมูล) จากปัจจุบันไปสู่สิ่งที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต(ผล)

ความสามารถที่แสดงว่าเกิดทักษะการพยากรณ์ คณานุกรรนการพัฒนาหลักสูตร (2537:128) ได้กำหนดพฤติกรรม ที่บ่งชี้ทักษะการพยากรณ์ ซึ่งตรงกับการกำหนดพฤติกรรมของ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ดือ

1. ทำนายผลที่จะเกิดขึ้นจากข้อมูลที่เป็นหลักการ กญ หรือทฤษฎีที่มีอยู่ได้
2. ทำนายผลที่จะเกิดขึ้นภายในและภายนอกขอบเขตของข้อมูลเชิงปริมาณที่มีอยู่ได้

ตัวอย่างคำตามที่นำไปสู่ทักษะการพยากรณ์ ได้แก่

1. นักเรียนได้ทราบแล้วว่าพืชต้องการแสงสว่างในการดำรงชีวิต ดังนั้น ถ้าเราปลูกต้นกุหลาบ ในที่มีดจะเกิดผลอย่างไร
2. ถ้าผ่าแตงกวาที่มีขนาดของผล ไม่เท่ากัน แต่เป็นพันธุ์เดียวกัน จำนวนเมล็ดจะได้เท่ากัน หรือไม่
3. ถ้าใช้แตงกวาและพันธุ์ที่มีขนาดของผลเท่ากัน เมื่อผ่าจะมีจำนวนเมล็ดเท่ากันหรือไม่

ระดับของทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในเด็กประถมศึกษา

เนื่องจากทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในแต่ละทักษะมีความยากง่ายขึ้นชั้นไม่เท่ากัน ควรจะเริ่มจากทักษะที่ง่ายไม่ขับข้อนไปสู่ทักษะที่ยาก และขับข้อนยิ่งขึ้นตามความสนใจ และความสามารถทางสติปัญญาของเด็กในแต่ละระดับชั้น ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเน้นให้เด็กเกิดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ในแต่ละระดับนั้นควรคำนึงถึงความยากง่ายของทักษะ แต่ละทักษะด้วย ซึ่งสามารถแบ่งระดับของทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ให้แก่เด็กในระดับ ประถมศึกษาได้ ดังนี้(จำนวน ราย Yam. 2536:40)

- ป.1-2 ฝึกทักษะพื้นฐาน ขั้นที่ 1-6
- ป. 3-4 ฝึกทักษะพื้นฐาน ขั้นที่ 1-6-10
- ป.5-6 ฝึกทักษะพื้นฐาน ขั้นที่ 1-6-10-13

จากการจัดระดับของทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ตามระดับขั้นแล้ว แม้ว่าจะฝึกทักษะ ขั้นเดียวกันแต่ความเข้มข้นย่อมจะต่างกันในแต่ละระดับขั้นตามวุฒิภาวะของเด็ก ในระดับขั้นประถม ศึกษาปีที่ 3 นักเรียนสามารถฝึกได้ถึงขั้นที่ 10 แต่ควรเน้นย้ำขั้นที่ 1-6 ให้มากกว่าเดิม และจึงเพิ่มเติม ขั้นต่อไปตามความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา ซึ่งหน่วยการเรียนรู้ได้ควรจะฝึกทักษะขั้นใดและยังไง จึงจะเหมาะสม ครูผู้สอนต้องกำหนดในแผนการสอนตามขั้นตอนต่างๆ อย่างรัดกุม พัฒนาทักษะที่สำคัญ ประกอบชนิดต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

การสร้างแบบทดสอบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

เสนอ ภิรมย์จิตราผ่อง. (2542:52 อ้างอิงมาจาก เมเรนและเดแมน.1984) ได้เสนอขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือวัดภาคปฏิบัติไว้ดังนี้

1. การวิเคราะห์งานเพื่อกำหนดว่าอะไร ที่เป็นความสามารถที่จะทดสอบ ซึ่งแนวทางที่จะทำให้การวิเคราะห์งานได้ดีที่สุดทางนี้ก็คือผู้ทดสอบได้เรียนรู้งาน และตรวจตราอย่างระมัดระวังในขั้นตอนการฝึกหัด วิธีนี้จะทำให้ผู้สร้างแบบทดสอบเห็นภาพพจน์ได้ สภาพที่แท้จริงเป็นอย่างไร มากกว่าที่จะได้มาโดยการสังเกตคน เพียงอย่างเดียว

2. คัดเลือกงาน ทักษะและความสามารถที่มีความสำคัญที่เกี่ยวข้องในงานที่เป็นตัวแทนทักษะต่างๆ เมื่อตัดสินใจแล้วว่าความสามารถใดที่จะต้องทดสอบ สิ่งหนึ่งจะต้องกำหนดก็คือจะทดสอบวิธีการปฏิบัติหรือผลการปฏิบัติงานหรือทั้งสองอย่าง

3. สร้างแบบฟอร์มของการสังเกตหรือการประเมิน แบบฟอร์มนี้จะประกอบด้วยชนิดของการสังเกตเพื่อผู้สังเกตได้บันทึก ตัวอย่าง เช่น คุณภาพของงานสำคัญใช้ไหม ความเร็วในการปฏิบัติสำคัญใช่ ใหม่ทักษะหรือความสามารถได้ก็ตามก็ถือว่าสำคัญหรือเป็นไปได้ก็ควรจะประเมินทั้งหมด

4. การสร้างรูปแบบบางอย่างของแผนการสุม เราเข้าใจว่าไม่มีแบบวัดได้สามารถที่จะบรรยายทุกสิ่งทุกอย่างที่ต้องการวัดลงไปได้ สำหรับแบบวัดภาคปฏิบัติ ผู้สร้างแบบวัดควรจะศึกษาและวิเคราะห์งานเป็นพื้นฐานในการคัดเลือกทักษะและงานเป็นสิ่งสำคัญที่สุด

4.3.งานวิจัยที่เกี่ยวกับทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

งานวิจัยในประเทศ

กัญญา ทองมัน (2534:86) วิจัยเรื่อง การศึกษาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ ที่ทำการทดลองแบบไม่กำหนดแนวทาง และกำหนดแนวทาง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ทำการทดลองแบบไม่กำหนดแนวทาง มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สูงกว่า นักเรียนที่ทำการทดลองแบบกำหนดแนวทาง

สมพร ภู่เจริญ(2535:55-56) วิจัยเรื่อง การศึกษาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ชั้นพื้นฐานของเรียน ระดับปฐมศึกษา ในจังหวัดพิษณุโลก ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีทักษะกระบวนการเรียนพื้นฐาน อยู่ในระดับปานกลาง
2. นักเรียนที่เรียนในเขตอำเภอเมืองและอำเภอรอบนอก มีทักษะกระบวนการเรียนพื้นฐานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนที่เรียนอยู่ในเขตอำเภอเมือง มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ชั้นพื้นฐานสูงกว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในอำเภอรอบนอก

3. นักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกัน มีทักษะกระบวนการรับฟังฟื้นฟูฐาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สุวนันธ์ เย็นจะบก(2542:48) วิจัยเรื่อง การวิจัยเชิงปฏิบัติการ : ผลการใช้รูปแบบการสอนแบบสืบเสาะเป็นกลุ่ม ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และพฤติกรรมกลุ่มของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในส่วนที่เกี่ยวกับทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หลังได้รับการเรียนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. นักเรียนร้อยละ 94.84 มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

งานวิจัยต่างประเทศ

อาแมดและรับบาก(Ahmad & Rubba.1983:19-22) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางวิทยาศาสตร์และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของมาเลเซียที่มีความสามารถสูง ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางวิทยาศาสตร์มีความสัมพันธ์กับทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เพียงเล็กน้อย

วิดเดน(Widden.1972:3583A) ได้ศึกษาผลของหลักสูตรวิทยาศาสตร์ที่เน้นทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์(Science : A Process Approach) โดยทดลองศึกษากับครู 26 คน นักเรียน 555 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลองครูสอนตามหลักสูตร(SAPA) ครูที่สอนจะได้รับการอบรมเกี่ยวกับทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ กลุ่มควบคุมครูสอนตามหลักสูตรเดิม และครูไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่าหลักสูตร (SAPA) มีผลต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียน คือนักเรียนในกลุ่มทดลองมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ สรุปได้ว่า การเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ที่เน้นทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์มีความสัมพันธ์ กับวิธีการสอนและความรู้ความเข้าใจในทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของครูผู้สอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามที่หลักสูตรวิทยาศาสตร์กำหนดไว้ คือ มีความรู้ ความคิด ทักษะกระบวนการ และจิตวิทยาศาสตร์ สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตและปรากฏการณ์ต่างๆ รอบตัว สังเกต สำรวจ ตรวจสอบโดยใช้เครื่องมืออย่างง่ายและสื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ได้ ดังนั้นจึงควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถ้า ที่มีผลต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง(Experimental Research) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบแผนการทดลอง และขั้นตอนการทดลอง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
 - 3.1. แผนการจัดการเรียนรู้
 - 3.1.1. แบบสืบเสาะหาความรู้ โดยเน้นเทคนิคการใช้คำตาม
 - 3.1.2. แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ
 - 3.2. แบบทดสอบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
 - 3.2.1. แบบเลือกตอบ
 - 3.2.2. ภาคปฏิบัติ
4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ระดับชั้นปีที่ 3 โรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ สำนักงานเขตคลองเตย สังกัดกรุงเทพมหานครภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 5 ห้องเรียน เป็นนักเรียนชาย 88 คน เป็นนักเรียนหญิง 92 คน รวมทั้งสิ้น 180 คน โดยมีการจัดห้องเรียนแบบคลุมความสามารถของนักเรียน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ระดับชั้นปีที่ 3 โรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ สำนักงานเขตคลองเตย สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 2 ห้องเรียน กลุ่มทดลอง 35 คน กลุ่มควบคุม 34 คน รวม 69 คน เป็นนักเรียนชาย 33 คน นักเรียนหญิง 36 คน ซึ่งมีขั้นตอนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. สำรวจข้อมูลหน่วยสมาชิกของประชากร จากบัญชีประจำปี(บ.03) ของแต่ละห้องเรียน แล้วจัดทำกรอบของการสุ่ม(Sampling Frame) ดังนี้

ตาราง 1 จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	จำนวนนักเรียน / คน		รวม
3/1	17	18	35
3/2	19	19	38
3/3	18	18	36
3/4	18	19	37
3/5	16	18	34
รวม	88	92	180

2. ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างมา 2 ห้องเรียน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม แล้วทำการสุ่มอย่างง่ายอีกครั้ง เพื่อให้ได้กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม รายละเอียดดังตาราง 2

ตาราง 2 กลุ่มทดลองจำนวน 35 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 34 คน จำแนกตามเพศ ดังนี้

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	จำนวนนักเรียน(คน)		รวม
	ชาย	หญิง	
กลุ่มทดลอง 3/1	17	18	35
กลุ่มควบคุม 3/5	16	18	34
รวม	33	36	69

กลุ่มทดลอง ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถาม กลุ่มควบคุม ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ

2. แบบแผนการทดลอง และขั้นตอนการทดลอง

2.1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง(Experimental Research) โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบแพคทอเรียล ชนิด 2×2 ดังแสดงในตาราง 3
 ตาราง 3 แบบแผนการทดลอง แบบแพคทอเรียล ชนิด 2×2

เพศ	วิธีสอน	การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้	
		เน้นเทคนิคการใช้คำราม	วิธีป กติ
ชาย		17	16
หญิง		18	18

2.2. ขั้นตอนการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. นำแบบทดสอบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ฉบับที่เป็นแบบเลือกตอบ เรื่อง สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต(พืชและสัตว์) ดำเนินการทดสอบก่อนการทดลองซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ควบคุมการทดสอบด้วยตนเอง

2. ปฐมนิเทศก่อนทำการทดลองกับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ โดยเน้นเทคนิคการใช้คำราม และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ โดยครูซึ่งจะประஸลงค์ให้นักเรียนทราบ

3. ดำเนินการทดลองตามเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้เป็น 3 ระยะ ขณะดำเนินการทดลองผู้วิจัยจะสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนขณะร่วมกิจกรรม และทำการวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เมื่อสิ้นสุดกิจกรรมด้วยใบงาน โดยมีระยะเวลาในการดำเนินการทดลองดังนี้

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยกระทำในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 โดยใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 14 คาบ คาบละ 60 นาที สปดาห์ละ 2 คาบ รวม 7 สปดาห์ เริ่มตั้งแต่วันที่ 6 มิถุนายน 2548 ถึงวันที่ 28 กรกฎาคม 2548 โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 กลุ่ม

4. ทดสอบหลังการทดลองกับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดย เน้นเทคนิคการใช้คำรามกับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ ด้วย แบบทดสอบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ฉบับที่เป็นแบบเลือกตอบซึ่ดเดียวกับก่อนการทดลอง และแบบวัดภาคปฏิบัติ

ผู้วิจัยได้วางแผนการดำเนินการทดลองไว้เป็น 3 ระยะ โดยเริ่มตั้งแต่ เดือนมิถุนายน ถึงเดือนกรกฎาคม 2548 แต่ระยะมีรายละเอียด ดังตาราง 4

ตาราง 4 แผนการดำเนินการทดลอง ตั้งแต่ระยะที่ 1 ถึงระยะที่ 3

ระยะ	รอบที่	แผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถ้าม	จำนวน คาบ	เครื่องมือ/ทักษะกระบวนการ
1	-	1. ปฐมนิเทศ 2. Pre-test	1	แบบทดสอบแบบเลือกตอบ จำนวน 32 ข้อ
2	1	แผนการจัดการเรียนรู้ 1 “โครงสร้างและหน้าที่โครงสร้าง ต่างๆ ของพืช” กิจกรรม 1 - 5	5	ใบงาน 1 การสังเกต ใบงาน 2 การสังเกต ใบงาน 3 การสังเกต การจำแนก การวัด การคำนวณ ใบงาน 4 การสังเกต การลงความคิด เห็นจากข้อมูล การพยากรณ์ ใบงาน 5 การจำแนก การวัด การ คำนวณ
	2	แผนการจัดการเรียนรู้ 2 “พืชในท้องถิ่น” กิจกรรม 6 - 8	3	ใบงาน 6 การหาความสัมพันธ์ระหว่าง สเปส/สเปส ใบงาน 7 การจัดกราฟทำละสื่อความ หมายข้อมูล ใบงาน 8 การสังเกต การหาความ สัมพันธ์ระหว่างสเปส/ สเปส/เวลา การลงความคิดเห็นจากข้อมูล
	3	แผนการจัดการเรียนรู้ 3 “ชีวิตสัมพันธ์” กิจกรรม 9-11	3	ใบงาน 9 การจำแนก การพยากรณ์ ใบงาน 10 การคำนวณ การจัดกราฟทำ ละสื่อความหมายข้อมูล ใบงาน 11 การลงความคิดเห็นจาก ข้อมูล การพยากรณ์

ตาราง 4 แผนการดำเนินการทดลอง ตั้งแต่ระยะที่ 1 ถึงระยะที่ 3 (ต่อ)

ระยะ	รอบที่	แผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำตาม	จำนวน คาบ	เครื่องมือ/ทักษะกระบวนการ
2	4	แผนการจัดการเรียนรู้ 4 “การดำรงชีวิตของสัตว์” กิจกรรม 12-14	3	ใบงาน 12 การสังเกต การลงความคิดเห็นจากข้อมูล ใบงาน 13 การจัดกระทำและสื่อความหมายจากข้อมูล ใบงาน 14 การจัดกระทำและสื่อความหมายข้อมูล
3	-	ปัจจินนิเทศ Posttest	2	<ul style="list-style-type: none"> - แบบทดสอบแบบเลือกตอบชุดเดียว - แบบทดสอบภาคปฏิบัติ

แต่ละระยะในตาราง 4 มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

ระยะที่ 1 พูดคุยเพื่อทำความเข้าใจ ในการทดลองและทดสอบก่อนเรียน โดยนำแบบทดสอบแบบเลือกตอบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์มาทดสอบกับนักเรียน นำมาตรวจให้คะแนนแล้วบันทึกผลไว้เป็นคะแนนก่อนทดลอง

ระยะที่ 2 นำแผนการจัดการเรียนรู้ สาระที่ 1 สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต จำนวน 4 แผน(ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ปฐภาคพนวก ค) ดำเนินการทดลองโดยแบ่งเป็น 4 รอบ ซึ่งแต่ละรอบประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นวางแผน
2. ขั้นปฏิบัติการ
3. ขั้นสังเกต
4. ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ

รอบที่ 1 นำแผนการจัดการเรียนรู้ 1 เรื่องโครงสร้างและหน้าที่ของโครงสร้างต่างๆของพืช แบ่งเป็น 5 กิจกรรม กิจกรรมละ 1 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง รวม 5 ชั่วโมง มาดำเนินการจัดการเรียนรู้ เน้นการฝึกทักษะการสังเกต ให้นักเรียนสามารถใช้ปะลatham สัมผัสหั้ง 5 ในกระบวนการออกลักษณะของวัตถุโดยไม่ใส่ความคิดเห็น สังเกตได้ทั้งการเปลี่ยนแปลงและเชิงคุณภาพ กิจกรรมแรกต้องถูกน้ำมากๆ เช่นเห็นอะไร สีอะไร รูปร่างเป็นอย่างไร อ้วน ผอม กลม ยาว รี ขนาดเล็กหรือใหญ่ กลิ่นหอมหรือเหม็น ลองเคาะดูซิ เสียงเป็นอย่างไร ลองสัมผัสดูลื่นหรือหาก เมื่อฝึกบ่อยๆ จะสามารถบรรยายลักษณะได้อย่างละเอียดโดยครู่ไม่ต้องถูกน้ำ เช่นเมื่อให้สังเกตใบกุหลาบ จะบอกได้ว่ามีสีเขียว ขอบใบหยัก รูปร่างรี ขนาดปานกลาง ผิวใบเรียบ ไม่มีกลิ่น เมื่อสัมผัสดูแล้วก็กรุ๊ป ประเมินผล ด้วยการสังเกตและใบงาน 1-5

รอบที่ 2 นำแผนการจัดการเรียนรู้ 2 เรื่องพืชในห้องถังแบ่งเป็น 3 กิจกรรม กิจกรรมละ 1 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง รวม 3 ชั่วโมง เริ่มฝึกทักษะที่ยกขึ้น เช่น ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปส/สเปส/เวลา ดังนั้นจึงต้องให้ความรู้ความเข้าใจกับนิยามศัพท์โดยยกตัวอย่างในชีวิตประจำวัน เช่นในการข้ามถนน เป็นการตัดสินใจจากการใช้ความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับเวลา การส่องกระจกและสามารถบอกตำแหน่งของกิบติดผนังได้(สเปส/สเปส) เปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างระหว่าง 2 มิติ กับ 3 มิติ เช่นรูปภาพผลไม้กับผลไม้จริง ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เมื่อสัมผัสดูแล้วก็กรุ๊ป ประเมินผลด้วยใบงาน 6-8

รอบที่ 3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ 3 เรื่องชีวิตสัมพันธ์ แบ่งเป็น 3 กิจกรรม กิจกรรมละ 1 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง รวม 3 ชั่วโมง เน้นทักษะการจัดกราฟทำและสื่อความหมายข้อมูล เพื่อให้เข้าใจความหมายข้อมูลนั้นดีขึ้น ก่อนอื่นต้องให้ความรู้เกี่ยวกับ กราฟ แผนภูมิ วงจร แผนภาพ เพราะ

เป็นเรื่องใหม่สำหรับนักเรียน ขั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยให้ดูตัวอย่างแบบต่างๆ เช่น กราฟเส้น กราฟแท่ง (แผนภูมิแท่ง) แผนภาพ เช่นแผนภาพการกินต่อเป็นหอดๆ วงจรชีวิตของสัตว์และพืช ฝึกอ่านบาย แปรความหมายสื่อความหมายจากแผนภูมิ หรือกราฟ เข้าใจได้แล้ว จึงดำเนินการจัดการเรียนรู้ตาม แผนการจัดการเรียนรู้ เมื่อสิ้นสุดแต่ละกิจกรรมประเมินผลด้วยใบงาน 9-11

รอบที่ 4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ 4 เรื่องการดำรงชีวิตของสัตว์ แบ่งเป็น 3 กิจกรรม กิจกรรมละ 1 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง รวม 3 ชั่วโมง ดำเนินการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นการฝึกการลง ความคิดเห็นจากข้อมูล และทักษะการจัดกระทำและสื่อความหมายข้อมูล จัดเตรียมสื่อการเรียนรู้ให้ น่าสนใจ เช่น ของจริงและภาพ โดยซักถามรายละเอียดจากภาพหรือเหตุการณ์ ให้นักเรียนฝึกพูดแสดง ความคิดเห็นและสรุปจากข้อมูลแล้วจดบันทึก และฝึกเลือกการนำเสนอข้อมูลเป็นแผนภาพ วงจรและ กราฟ ให้เหมาะสมกับข้อมูลนั้นๆ เมื่อสิ้นสุดแต่ละกิจกรรมประเมินผลด้วยใบงาน 12-14

ในแต่ละรอบนำผลของใบงาน วิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกิจกรรมการเรียนรู้/การ สร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข จากคะแนนและการสังเกต แล้วสรุป ผลการวิเคราะห์เพื่อแก้ไขในรอบต่อไป

ระยะที่ 3 นำแบบทดสอบแบบเลือกตอบและแบบทดสอบภาคปฏิบัติ วัดทักษะกระบวนการ การทางวิทยาศาสตร์ มาทดสอบเมื่อสิ้นสุดการทดลอง ครบ 4 แผน 14 กิจกรรม

ส่วนกลุ่มควบคุม ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคูมือครู ตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน แบ่งเป็น 14 กิจกรรม ในเนื้อหา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ระยะเวลาเท่ากัน และดำเนินการ การทดลองเช่นเดียวกัน หลังจากดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วทำการวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ แล้วบันทึกคะแนนของกลุ่มควบคุมเป็นคะแนนของการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง

นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบและกลุ่มควบคุมไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย
 - แผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถาม
 - แผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ
2. เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - แบบทดสอบภาคปฏิบัติ วัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ แบบเลือกตอบ
 - แบบทดสอบภาคปฏิบัติ วัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

การสร้างและหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

1. ขั้นเตรียม

1.1. ศึกษาหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ ลำดับเนื้อความคิดต่อเนื่องและขอบข่ายของเนื้อหา จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คู่มือครุและหนังสือเรียนขั้นปฐมศึกษาปีที่ 3

1.2. กำหนดสาระการเรียนรู้ เพื่อนำมาเป็นเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำานมและการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ

1.3. วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระที่ 1 : ชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต(พืชและสัตว์) ซึ่งประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรม และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ดังแสดงในตาราง 5 และ 6

ตาราง 5 มาตรฐานการเรียนรู้ สารการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

มาตรฐานการเรียนรู้(ว.1.1)	สาระการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	ค่า
1. สังเกต สำรวจ ตรวจ ลอง เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสิ่งมีชีวิต กับสิ่งไม่มีชีวิต โครงสร้าง และหน้าที่ของโครงสร้าง ต่างๆ ของพืชและสัตว์ ในท้องถินที่เหมาะสม สมต่อการดำรงชีวิต ในสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน	สาระที่ 1 สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต 1. การสำรวจและสังเกตโครงสร้างและหน้าที่ของพืชและสัตว์ 2. การสืบค้นและอธิบายเกี่ยวกับพืชและสัตว์ในท้องถิน 1. การตรวจลองและอธิบายปัจจัยที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของพืชและสัตว์ 2. การสืบค้นข้อมูลและอธิบายเกี่ยวกับการสูญพันธุ์ของพืชและสัตว์ 3. การนำเสนอวิธีการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์	1. ศึกษา สังเกต จำแนก พืชและสัตว์โดยใช้ลักษณะภายนอก เป็นเกณฑ์ 2. อธิบายความสำคัญของพืชและสัตว์ในท้องถิน 3. อธิบายและสรุปถึงสิ่งมีชีวิตบางชนิด ดำเนินพันธุ์มานานถึงปัจจุบันได้ เนื่องจากมีลักษณะเหมาะสม สมต่อสภาพแวดล้อมรวมทั้งนำความรู้ที่ได้ไปใช้ 4. ทดลองและอธิบายเกี่ยวกับปัจจัยบางประการที่จำเป็น ได้แก่ น้ำ แสงความชื้นในดิน ต่อการเจริญเติบโตของพืช สำรวจชนิดของสัตว์ในท้องถิน และอธิบายการเปลี่ยนแปลงรูปร่างในขณะเจริญเติบโต	จำนวน 14 ค่า
2. สังเกต สำรวจ ตรวจ ลอง และอธิบายปัจจัยบางประการที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตการตอบสนองต่อสิ่งเร้าของพืชและสัตว์รวมทั้งนำความรู้ไปศึกษาเพิ่มเติม และนำไปใช้ประโยชน์	สาระที่ 2 สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต 1. การสืบค้นข้อมูลและอธิบายเกี่ยวกับการสูญพันธุ์ของพืชและสัตว์ 2. การนำเสนอวิธีการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์	1. ศึกษา สังเกต จำแนก พืชและสัตว์โดยใช้ลักษณะภายนอก เป็นเกณฑ์ 2. อธิบายความสำคัญของพืชและสัตว์ในท้องถิน 3. การนำเสนอวิธีการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์	จำนวน 14 ค่า

ตาราง 6 แผนการจัดการเรียนรู้ กิจกรรม และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

แผนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรม	ทักษะกระบวนการ
แผนการจัดการเรียนรู้ 1 โครงสร้างและหน้าที่ ของโครงสร้างต่างๆ ของพีช คาบที่ 1-5	กิจกรรม 1 เรื่องการเกิดراك กิจกรรม 2 หน้าที่และความสำคัญของราก กิจกรรม 3 ลำต้นและหน้าที่ของลำต้น กิจกรรม 4 ใบและหน้าที่ของใบ กิจกรรม 5 พืชใบเลี้ยงเดียวและใบเลี้ยงคู่	<ul style="list-style-type: none"> - การสังเกต - การจำแนก - การลงความคิดเห็น - การคำนวณ
แผนการจัดการเรียนรู้ 2 พีชในห้องถิน คาบที่ 6-8	กิจกรรม 6 พีชสวนครัว กิจกรรม 7 วัฏจักรของพีชดอก กิจกรรม 8 ปัจจัยการดำรงชีวิตของพีช	<ul style="list-style-type: none"> - การสังเกต - การหาความสัมพันธ์ - สเปล/สเปล/เวลา - การจัดกรร编ทำและสื่อ ความหมายจากข้อมูล - การพยากรณ์
แผนการจัดการเรียนรู้ 3 ชีวิตสัมพันธ์ คาบที่ 9-11	กิจกรรม 9 ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิต กิจกรรม 10 ชนิดของสัตว์ กิจกรรม 11 การดำรงพันธุ์ของสัตว์ และการสูญพันธุ์	<ul style="list-style-type: none"> - การสังเกต - การจำแนก - การจัดกรร编ทำและสื่อ ความหมายจากข้อมูล - การลงความคิดเห็น - การคำนวณ - การพยากรณ์
แผนการจัดการเรียนรู้ 4 การดำรงชีวิต ของสัตว์ คาบที่ 12-14	กิจกรรม 12 ปัจจัยในการดำรงชีวิตของสัตว์ กิจกรรม 13 การกินต่อเป็นทอดๆ กิจกรรม 14 วัฏจักรชีวิตของสัตว์	<ul style="list-style-type: none"> - การสังเกต - การจำแนก - การวัดและการคำนวณ - การจัดกรร编ทำและสื่อ ความหมายข้อมูล - การลงความคิดเห็น - การพยากรณ์

1.4. วิเคราะห์ลักษณะคุณภาพของบลูมที่นำไปสู่ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ดัง
แสดงในตาราง 7

ตาราง 7 ลักษณะคุณภาพของบลูมที่นำไปสู่ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

คุณภาพของบลูม	ลักษณะคุณภาพ	ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
- ความรู้ (กฎความจริง) - ความรู้ (การจัดประเภท)	- รากแก้วมีลักษณะอย่างไร - ใบไม้เหล่านี้จัดเรียงไว้อย่างไร - นักเรียนแบ่งสัตว์ต่างๆได้เป็นกี่ประเภท ใช้อะไรเป็นเกณฑ์	- การสังเกต - การจำแนก - การจำแนก
- ความเข้าใจ - การนำໄไปใช้	- เมล็ดแตงกวาในແວນທີ 1 มากกว่าหรือน้อยกว่า ແວນທີ 2 เท่าไร - ลงมือทำการวัดซิว่าเลันรอบใบไม้ນี้ยาวเท่าไร - วงจรชีวิตของยุงกับผีเสื้อเหมือนหรือต่างกัน อย่างไร	- การวัด - การคำนวณ
- ความรู้(กฎความจริง)	- ผลไม้กับใบไม้จะໄປเป็น 2 มิติ และ จะໄປเป็น 3 มิติ	- สเปล/เวลา
- การประเมินค่า	- จากความสูงของสัตว์ต่างๆ ควรนำเสนอดูแบบ ไดjing จะเข้าใจได้ชัด - ทำไม่เจึงเลือกที่จะออกแบบเป็นวงจร	- สเปล/สเปล
- การวิเคราะห์	- เมื่อสังเกตลักษณะใบไม้ที่ได้รับจากแล้วนัก เรียนคิดว่าเป็นใบไม้ประเภทใด	- การจัดกรําทำและ สื่อความหมายข้อมูล
- การสังเคราะห์	- ให้นักเรียนออกแบบการทดลองปัจจัยในการ ดำเนินชีวิตของพืช	- การลงความคิดเห็น
- การวิเคราะห์	- นักเรียนทราบแล้วว่าพืชต้องการแสดงสิ่งใน การดำเนินชีวิต ถ้าปลูกต้นกุหลาบในที่มีดจะเกิด ผลอย่างไร	- การจัดกรําทำแลະ สื่อความหมายข้อมูล - การพยากรณ์

ข้อสังเกตคุณภาพความจำ ไม่สามารถนำไปสู่ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เพราะ
ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เป็นทักษะทางปัญญา

2. ขั้นสร้าง

สร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้ที่เน้นเทคนิคการใช้คำตามจำนวน 4 แผน (14 กิจกรรม) ในแต่ละแผนประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

1. ชื่อเรื่อง
2. สาระการเรียนรู้
3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
4. ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
5. กระบวนการ การจัดการเรียนรู้
6. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
7. การวัดและประเมินผล

3. ขั้นหาคุณภาพ

ในการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ กระทำตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.1. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนวิทยาศาสตร์ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับการใช้ภาษา กิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 3 ท่าน (ดังรายละเอียดในภาคผนวก ก.)

3.2. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจแล้ว ปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดลองสอนนักเรียนชั้นปีก่อนปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน เพื่อหาข้อบกพร่องในการสื่อความหมายกิจกรรมการเรียนรู้ ระยะเวลา และสื่อการเรียนรู้ พบรากำเป็นต้องฝึกทักษะการสังเกตมากๆ เพราะทักษะการสังเกตเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อทักษะอื่นๆ ส่วนทักษะการหาความสมพันธ์สเปลส/สเปลกับสปส/เวลา นักเรียนยังขาดความเข้าใจจึงมีการแก้ไขเพิ่มเติม ในส่วนของกิจกรรมที่ 1 ,5-7, 12-14 มีความเหมาะสมไม่ต้องปรับปรุงแก้ไข ส่วนกิจกรรมที่ต้องปรับปรุงแก้ไขมีดังนี้

กิจกรรมที่ 2 เป็นการทดลองหน้าที่ของราก ต้องใช้ต้นกระสังข์น้ำสีล่วงหน้า 1-3 วัน จึงจะเห็นผลการทดลองชัดเจน

กิจกรรมที่ 3 การวัดไปไม่จริงมีปัญหา ในเรื่องการตรวจสอบการวัด เพราะสิ้นเปลืองเวลาและ การหาค่าเฉลี่ย นักเรียนยังขาดทักษะการคำนวณ เพราะหารมีเศษนักเรียนยังไม่ได้เรียนการใช้ศูนย์มี ปรับแก้โดยใช้ไปไม่กระดาษที่ครุจัดเตรียมให้ และสอนการหารแบบมีทศนิยมเพิ่มเติมนอกเวลา

กิจกรรมที่ 4 การทดลองเรื่องการขยายตัวของใบพืช มีปัญหาเวลาไม่พอ ดังนั้นครุจึงควรเตรียมการทดลองล่วงหน้า โดยใช้ถุงพลาสติกหุ้มห่อไปไม้ แล้วมัดให้แน่นตั้งไว้กลางเดด 15 นาที ก่อนการทดลอง

กิจกรรมที่ 8 ให้นักเรียนเพาะเมล็ดถั่วเขียวล่วงหน้า 7 วัน และเมื่อปีภูบติกิจกรรมไม่สามารถนำเสนอผลการทดลองได้ภายในเวลา จึงต้องมอบหมายให้ส่งรายงานภาษาหลัง

กิจกรรมที่ 9 และ 11 มีปัญหาในการจัดสภาพประกอบ ได้สำรวจพบว่าในแบบเรียนวิทยาศาสตร์มีภาพประกอบที่เข้าใจง่ายและสะดวก จึงใช้เป็นสื่อในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

กิจกรรมที่ 10 คำว่า "พันธุกรรม" ให้นักเรียนเปิดพจนานุกรม ไม่สะดวก เพราะบางคนไม่มี พจนานุกรมและทำให้เสียเวลา จึงได้จัดทำใบความรู้ บอกความหมายพร้อมทั้งมีภาพประกอบ

(ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขเหมาะสม ปรากฏในภาคผนวก ค.)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบแบบเลือกตอบ วัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาแบบทดสอบ โดยศึกษางานวิจัยของกิตติชัย สุราษฎร์โนบล (2541); หทัยรัตน์ เรียมเอี่ยม (2543); ศิริภรณ์ เม่นมั่น (2543)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้แบบทดสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ของหทัยรัตน์ เรียมเอี่ยม(2543) ซึ่งมีค่า p ระหว่าง .21-.71 ค่า r ระหว่าง .22-.57 ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .85 และแบบทดสอบของ ศิริภรณ์ เม่นมั่น (2543) ซึ่งมีค่า p ระหว่าง .30-.80 ค่า r ระหว่าง .20-.57 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .75 โดยเลือกข้อทดสอบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน ทักษะละ 4 ข้อ รวมทั้งสิ้น 32 ข้อโดยนำไปทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 100 คน เพื่อตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR- 20 ของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .86

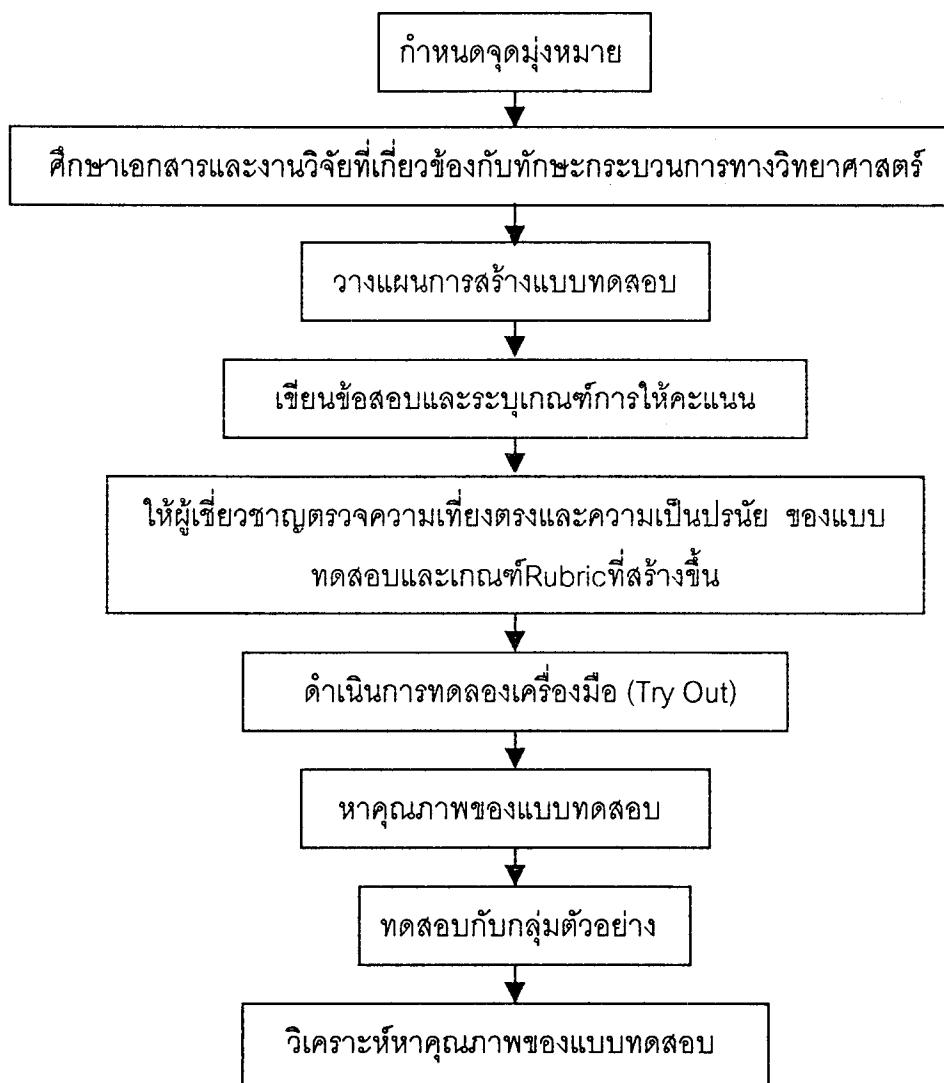
2. แบบทดสอบภาคปฏิบัติ วัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวแบบทดสอบของ รสชกร บุบผาคำ. (2545) ซึ่งลักษณะของแบบทดสอบเป็นข้อสอบ ที่นักเรียนต้องลงมือปฏิบัติ และมีบันทึกผลจากการปฏิบัติ จำนวน 6 สถานการณ์ 10 กิจกรรม โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 วัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ 4 ทักษะ คือทักษะการสังเกต ทักษะการจำแนก ทักษะการวัดและทักษะการคำนวณ โดยกำหนดเป็นสถานการณ์การทดลอง 2 สถานการณ์ ซึ่งมีกิจกรรมให้นักเรียนปฏิบัติ 4 กิจกรรม

ตอนที่ 2 วัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ 4 ทักษะ คือทักษะการหาความสัมพันธ์ ระหว่างสเปลสกับสเปล และสเปลกับเวลา ทักษะการจัดกระทำและสื่อความหมายข้อมูล ทักษะการลงความคิดเห็นจากข้อมูลและทักษะการพยากรณ์ โดยกำหนดเป็นสถานการณ์ การทดลอง 4 สถานการณ์ ซึ่งมีกิจกรรมให้นักเรียนปฏิบัติ 6 กิจกรรม

วิธีการดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบภาคปฏิบัติวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ดังภาพ
ประกอบ 2

ขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบภาคปฏิบัติวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

ภาพประกอบ 2 ลำดับขั้นในการสร้างแบบทดสอบภาคปฏิบัติวัดทักษะกระบวนการ
ทางวิทยาศาสตร์

จากภาพประกอบ 2 มีรายละเอียดของขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบภาคปฏิบัติวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ดังนี้

1. กำหนดคุณลักษณะในการสร้างแบบทดสอบ

- 1.1. เพื่อสร้างแบบทดสอบภาคปฏิบัติวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

- 1.2. เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบที่สร้างขึ้น

2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างข้อสอบ

3. วางแผนสร้างข้อสอบ

- 3.1. ศึกษาการสร้าง และพัฒนาแบบทดสอบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยเฉพาะของสมาคมวิทยาศาสตร์ชั้นสูง ของสหรัฐอเมริกา (AAAS.) และสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี(สวท.)

- 3.2. เรียนรู้นิยามปฏิบัติการ ตามคุณลักษณะที่จะวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

8 ทักษะ

4. การเขียนข้อสอบ

- 4.1. ลักษณะของแบบทดสอบเป็นแบบทดสอบภาคปฏิบัติ ทดสอบเป็นรายบุคคล โดยใช้สถานการณ์ที่เป็นการกำหนดกิจกรรมให้นักเรียนปฏิบัติ และเป็นสถานการณ์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน โดยยึดหลักชุดกิจกรรมการฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ของดร.วรรณพิพา รอดแรงค์ คือกำหนดทักษะที่ต้องการฝึก ซึ่งจะให้เห็นความสำคัญของกิจกรรม ซึ่งปัจจุบันนักเรียนแสดงพฤติกรรมที่กำหนดโดยสังเกต และวัดได้เป็นไปตามเกณฑ์ที่คาดหวัง ระบุวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการดำเนินกิจกรรม กำหนดระยะเวลาที่ใช้ กำหนดเกณฑ์การประเมินผล (Rubric) แบบทดสอบมี 1 ฉบับ โดยแบ่งทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ 2 สถานการณ์ 4 ทักษะ ดังนี้

- ทักษะการสังเกต จำนวน 1 กิจกรรม

- ทักษะการจำแนก จำนวน 1 กิจกรรม

- ทักษะการวัด และทักษะการคำนวณ จำนวน 1 กิจกรรม

ตอนที่ 2 วัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ 4 สถานการณ์ 4 ทักษะ ดังนี้

- ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปลสกับสเปลส์และสเปลส์กับเวลา จำนวน 2 กิจกรรม

- ทักษะการจัดกรอบทำแล้วสื่อความหมายข้อมูล จำนวน 1 กิจกรรม

- ทักษะการลงความคิดเห็นจากข้อมูล จำนวน 1 กิจกรรม

- ทักษะการพยากรณ์ จำนวน 1 กิจกรรม

5. สร้างเกณฑ์การให้คะแนน ซึ่งในที่นี้ใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบปฐมภูมิ (Holistic Rubric scoring) ในการปฏิบัติงานของแบบทดสอบภาคปฐมภูมิ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแยกตามทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ทั้ง 8 ทักษะ

6. นำแบบทดสอบภาคปฐมภูมิวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาในพันธ์พิจารณา แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งจบอย่างน้อยปริญญาโทสาขา วัดผลทางการศึกษา และผู้สอนวิทยาศาสตร์ซึ่งมีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี รวม 3 ท่าน (ดังรายชื่อผู้เชี่ยวชาญในภาคผนวก ก.) เป็นผู้ตรวจสอบคุณภาพขั้นต้นของแบบทดสอบด้านความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) และตรวจสอบด้านความเป็นปัจจัยของเกณฑ์การให้คะแนน และนำมาปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ (รายละเอียดของเกณฑ์การให้คะแนนปัจจัยในภาคผนวก ข.)

7. นำแบบทดสอบภาคปฐมภูมิที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของภาษาให้เหมาะสมกับวัยเด็กของนักเรียน และความเหมาะสมของเกณฑ์การให้คะแนนและนำมาปรับปรุง แก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

8. จัดพิมพ์แบบทดสอบภาคปฐมภูมิ และเกณฑ์การให้คะแนนเพื่อนำไปทดลองใช้กำหนดแผนบริหารการสอบ ได้แก่ คำชี้แจง ข้อแนะนำ แผนงานดำเนินการทดสอบ

9. นำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 35 คน ด้วยผู้ประเมิน 2 คน คือผู้วิจัยและครูผู้สอนวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีประสบการณ์สอน 5 ปี ใน การตรวจแบบทดสอบภาคปฐมภูมิของนักเรียนแต่ละคน หาค่าความเชื่อมั่น ของการตรวจโดยใช้สูตรค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .97

10. นำผลที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ คือ

10.1. หาข้อบ่งชี้ของแบบทดสอบด้านการใช้ภาษา การชี้แจงในการสอบ การกำหนดเวลา และวิธีการดำเนินการสอบ

10.2. หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และหาค่าความง่าย โดยใช้สูตรการคำนวณ ของวิทนีย์และชาเบอร์ส์ ได้ผล ดังนี้ แบบทดสอบภาคปฐมภูมิวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ 8 ทักษะ มีค่าความง่าย ระหว่าง .36 - .76 และค่าอำนาจจำแนก มีค่าอยู่ระหว่าง .28 - .96 (รายละเอียดปัจจัยในภาคผนวก ข.)

11. นำแบบทดสอบที่มีคุณภาพหลังจากได้ทำการทดลองแล้ว ไปสอบถามวัดกับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน

12. นำผลที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบ หาค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบภาคปฏิบัติวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลfa (α -Coefficient) ของ cronback ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .70 (รายละเอียดของแบบทดสอบปรากฏในภาคผนวก ๒.)

4.วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเองและประสานกับครูประจำชั้นเพื่อขอความร่วมมือในการรวบรวมข้อมูล และดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 4 แผน 14 กิจกรรม ในชั้นเรียนปีที่ ๓/๑ และนักเรียนชั้นปีที่ ๓/๕ รวมทั้งดำเนินการเก็บข้อมูลจริงด้วยตนเอง ในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๔๘ ตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ.๒๕๔๘

วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังต่อไปนี้

1. อธิบายให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเข้าใจวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่จะได้รับจากการจัดการเรียนรู้และจากการทำแบบทดสอบ

2. อธิบายวิธีการตอบแบบทดสอบแบบเลือกตอบ จำนวน 32 ข้อ เวลา 45 นาที และวิธีดำเนินกิจกรรมแบบทดสอบภาคปฏิบัติ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน ตอนละ 45 นาที ตอนที่ ๑ มี 4 กิจกรรม ตอนที่ ๒ มี 6 กิจกรรม โดยแต่ละกิจกรรมจะมีคำสั่งให้นักเรียนปฏิบัติ บอกอุปกรณ์และให้อุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติ และแบบบันทึกผลการทดลอง

3. เก็บข้อมูลก่อนการทดลองด้วยแบบทดสอบแบบเลือกตอบจำนวน 32 ข้อ ใช้เวลา 45 นาที ในวันจันทร์ที่ ๖ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๔๘

4. เก็บข้อมูลระหว่างทดลอง จากใบงาน 1-14 ในชั้นตอนการประเมินผลของแต่ละกิจกรรม ซึ่งเริ่มดำเนินการทดลองวันพุธที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๔๘ ถึง วันจันทร์ที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๔๘

5. เก็บข้อมูลหลังการทดลอง จากแบบทดสอบ 2 ชุด ดังนี้

5.1. แบบทดสอบแบบเลือกตอบชุดเดิม วันพุธที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๘

5.2. แบบทดสอบวัดภาคปฏิบัติ วันพุธที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๔๘

6. นำแบบทดสอบมาตราชให้คะแนน แบบทดสอบแบบเลือกตอบ ตอบถูกได้ ๑ คะแนน ตอบผิดให้ ๐ คะแนน แบบทดสอบภาคปฏิบัติให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด(Rubric) เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5. การจัดทำข้อมูล

การจัดทำข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ตามลำดับ ดังนี้

1. ข้อมูลระหว่างการทดลอง

1.1. การวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่าง กิจกรรมการเรียนรู้ / การสะท้อนผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ปัญหาและอุปสรรค และแนวทางแก้ไขจากการประเมินระหว่างการทดลองโดยใช้การสังเกต และสรุปผลการวิเคราะห์

1.2. การประเมินผลทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนกลุ่มที่ใช้ เทคนิคการใช้คำาน ด้วยคะแนนจากใบงาน โดยนำคะแนนมาเก็บรวมเป็นแต่ละรอบและแยกเก็บเป็นรายทักษะ แล้วหาร้อยละของค่าเฉลี่ย

1.3. การประเมินผลทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ ด้วยคะแนนจากใบงานเก็บข้อมูล เช่นเดียวกันกับกลุ่มทดลอง

2. ข้อมูลหลังการทดลอง

2.1. ศึกษาพัฒนาการด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำาน

2.2. ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำาน เมื่อใช้กับนักเรียนที่เพศต่างกัน

2.2.1. เปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำานกับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ

2.2.2. เปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง

2.2.3. ศึกษาปวีสัมพันธ์ระหว่างวิธีการจัดการเรียนรู้กับเพศที่ส่งผลต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

กรณีข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบแบบเลือกตอบ จะวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คะแนนผลต่าง และกรณีที่ได้จากการทดสอบภาคปฏิบัติใช้เฉพาะคะแนนหลังการทดลอง โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

2.1. การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Cogruence :IOC) ใช้สูตรของโรวินเลลีและแฮมเบลตัน(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.2543:249; อ้างอิงจาก Rovinelli&Hambleton,1997.)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้อง
	ΣR	แทน	ผลรวมของคะแนนจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2. หาดัชนีความง่าย (P_E) ของแบบทดสอบภาคปฏิบัติโดยใช้สูตร ของ D.R. Whitney and D.L. Shabers (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 199 – 200 ; อ้างอิงมาจาก D.R. Whitney and D.L. Shabers. 1970 : 214 – 245) ดังนี้

$$P_E = \frac{S_U + S_L - (2N X_{\min})}{2N(X_{\min} - X_{\max})}$$

เมื่อ	P_E	แทน	ดัชนีค่าความง่าย
	S_U	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มเก่ง
	S_L	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มอ่อน
	N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบของกลุ่มเก่งหรือกลุ่มอ่อน
	X_{\max}	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้สูงสุด
	X_{\min}	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้ต่ำสุด

2.3. ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบภาคปฏิบัติ ด้วยสูตรการคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกของ D.R.Whitney and D.L. Shabers (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 199 – 200 ; อ้างอิงมาจาก D.R. Whitney and D.L. Shabers. 1970 : 214 – 245) ดังนี้

$$D = \frac{S_u - S_l}{N(X_{\min} - X_{\max})}$$

เมื่อ	D	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	S_u	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มเก่ง
	S_l	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มอ่อน
	N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบของกลุ่มเก่งหรือกลุ่มอ่อน
	X_{\max}	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้สูงสุด
	X_{\min}	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้ต่ำสุด

2.4. คำนวณความเชื่อมั่นของการตรวจแบบทดสอบภาคปฏิบัติ วัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์จากผู้ตรวจให้คะแนน 2 คน โดยใช้การคำนวณหาค่าลัมป์ประสิทธิ์ลัมพันธ์แบบเพียร์สัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 210)

$$r_{xy} = \frac{N\Sigma XY - \Sigma X \Sigma Y}{\sqrt{[N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2][N\Sigma Y^2 - (\Sigma Y)^2]}}$$

โดยที่	r_{xy}	แทน	ค่าลัมป์ประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนที่ได้จากผู้ให้คะแนนคนที่ 1
	ΣY	แทน	ผลรวมของคะแนนที่ได้จากผู้ให้คะแนนคนที่ 2
	ΣXY	แทน	ผลรวมของผลคูณที่ได้จากผู้ให้คะแนนคนที่ 1 กับ คะแนนที่ได้จากผู้ให้คะแนนคนที่ 2
	ΣX^2	แทน	ผลรวมกำลังสองของคะแนนแต่ละตัวที่ได้จากผู้ให้ คะแนนคนที่ 1
	ΣY^2	แทน	ผลรวมกำลังสองของคะแนนแต่ละตัวที่ได้จากผู้ให้ คะแนนคนที่ 2
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2.5. หากค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบภาคปฏิบัติ วัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ด้วยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลfa (α - Coefficient) โดยใช้สูตรของครอนบัค(Cronbach)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
n	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือ
S_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
S_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

2.6. หากค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ แบบเลือกตอบ โดยใช้สูตร KR-20(Kuder Richardson)(ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ.2536:168)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
n	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
p	แทน	สัดส่วนของผู้ที่ทำได้ในข้อหนึ่งๆ = <u>จำนวนคนที่ทำถูก</u> จำนวนคนทั้งหมด
q	แทน	สัดส่วนของผู้ที่ทำผิดในข้อหนึ่งๆ หรือ $1 - p$
S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

3. สติติที่ใช้ในการตรวจสอบสมมุติฐาน

ทดสอบสมมุติฐาน ข้อ 1-3 โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง(Two - way ANOVA) ด้วย (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544 : 280 - 281) วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม SPSS for windows (Statistical Package for Social Science)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้กลุ่มสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถ้าที่มีต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ ที่ใช้ในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S.D	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา ในการแจกแจงแบบเอฟ
df	แทน	ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลระหว่างการทดลอง เป็นข้อมูลที่ได้มาระหว่างการดำเนินการพัฒนาทักษะกระบวนการทาง วิทยาศาสตร์ ด้วยวิธีการสังเกตดูนักเรียน ผู้วิจัย และจากใบงานที่ 1 - ใบงานที่ 14

1. ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกิจกรรมการเรียนรู้ สภาพที่เป็นจริง / การสะท้อนผลการจัดกิจกรรม ที่เกิดกับตัวนักเรียน ปัญหา / อุปสรรค และแนวทางแก้ไขจากการประเมิน ในระหว่างการทดลอง

2. ศึกษาพัฒนาการทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนที่ได้รับ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถ้า จากคะแนนใบงาน รอบที่ 1 – รอบที่ 4

ส่วนที่ 2 ข้อมูลหลังการทดลอง

1. การศึกษาข้อมูลทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หลังการได้รับการพัฒนาด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถ้าม

1.1. ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์รวมทั้ง 8 ทักษะของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถ้ามและนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ (รอบที่ 1 – รอบที่ 4)

1.2. ค่าสถิติพินฐานของคะแนนรายทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถ้ามและนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ

2. การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถ้ามที่มีต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนเมื่อใช้ทดลองกับนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

2.1. เปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถ้ามและนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ

2.2. เปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

2.3. ศึกษาผลเปรียบเทียบผลปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการจัดการเรียนรู้กับเพศของนักเรียนที่มีผลต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two - Way ANOVA) โดยใช้คะแนนผลต่างระหว่างส่วนก่อนและส่วนหลังการทดลองจากแบบทดสอบเลือกตอบ และคะแนนสอบหลังการทดลองของแบบทดสอบวัดภาคปฏิบัติ

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังมีรายละเอียด ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลระหว่างการทดลอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างการทดลองได้นำเสนอไว้ในตาราง 8 ถึง ตาราง 10 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกิจกรรมการเรียนรู้ สภาพที่เป็นจริง / การสะท้อนผลการจัดกิจกรรม ที่เกิดกับตัวนักเรียน ปัญหา / อุปสรรค และแนวทางแก้ไขจากการประเมินในระหว่างการทดลองโดยใช้การสังเกตพฤติกรรมนักเรียน ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8 แสดง ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกิจกรรมการเรียนรู้ สภาพที่เป็นจริง / การสะท้อนผลการจัดกิจกรรม ที่เกิดกับตัวนักเรียน ปัญหา / อุปสรรค และแนวทางแก้ไข รอบที่ 1- รอบที่ 4

รอบที่ 1	รอบที่ 2
สภาพที่เป็นจริง/ การสะท้อนผลการจัดกิจกรรม นักเรียนกระตือรือร้น สนใจร่วมกิจกรรมสนุก กับการเข้าไปไม้แลดูกลิ่นไม้ชนิดต่างๆ ได้ สมัพผู้พิวช่องใบไม้ ตีนเต้นกับใบของต้นกระสัง ที่เปลี่ยนสีได้สนุก กับการวัดความยาวด้วยเชือก และไม้บรรทัด	สภาพที่เป็นจริง/ การสะท้อนผลการจัดกิจกรรม นักเรียนสนุก กับการตัดพืชสวนครัว เช่น แตง กวา มะเขือยาว มะนาว ใน การตอบคำถาม มักจะ แย่งกันตอบ และ ส่งเสียงดัง ครูต้องเข้มงวด แนะนำให้ยกมือตอบทีละคน และ ถามทีละคน
ผลที่เกิดกับตัวนักเรียน(Learning Outcome) นักเรียนมีความสนใจ กล้าที่จะตอบคำถาม มีความมั่นใจเมื่อได้รับคำชมเชย สามารถใช้ ประสานสัมผัสในการสังเกต เช่นบอกได้ว่าใบไม้ ลื่น ปาก มีกลิ่นเหม็น หรือหอม มีทักษะการวัด อย่างถูกวิธีโดยเริ่มต้นที่เลข 0 สามารถเลือก เครื่องมือในการวัดได้ถูกต้องเหมาะสม	ผลที่เกิดกับตัวนักเรียน(Learning Outcome) นักเรียนมีความเข้าใจเรื่องความสัมพันธ์ ระหว่าง 2 มิติกับ 3 มิติ จากการปฏิบัติจริง นักเรียนสามารถเบรียบเทียบ ระหว่าง จรริยาดุสตรี ใหม่ เรื่องความแตกต่างด้านขนาด รูปร่าง และ ระยะ เวลา จากการเจริญเติบโตของสัตว์(สเปลส/ สเปล/ เวลา) ได้ สามารถคาดการณ์ ล่วงหน้า จากการวิเคราะห์ ที่ตั้นเหตุ หรือสภาพภารณ์ได้
ระยะเวลา มีบางคนทำงานไม่เสร็จตามเวลาที่กำหนด ได้แนะนำให้พยายาม	ระยะเวลา ให้วางแผนการทดลองในเวลาแล้วทำการ บันทึกติดตามผลการทดลองนอกเวลา
สื่อ ใช้ของจริง เช่น เชือก มันเทศ จีง ข้า ใบไม้ เมื่อเลิกทำการสอนให้เป็นงานวัสดุสำหรับนักเรียนที่ ตั้งใจทำงาน	สื่อ ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเตรียมอุปกรณ์ การเรียนนำผักสวนครัวมาคนละ 1 ผล และเพาะ ถั่วงอกล่วงหน้า ครูเตรียมสำรองไว้บางส่วน

ตาราง 8 (ต่อ)

รอบที่ 1	รอบที่ 2
ปัญหา/อุปสรรค นักเรียนบางส่วนมีปัญหาด้านการเขียนและ การคำนวณ เพราะเป็นภาคเรียนแรก	ปัญหา/อุปสรรค ในกราฟคลื่นนักเรียนมักขาดความรับ ผิดชอบในการคูณและการลบ แสดงความ ประดิษฐ์
แนวทางแก้ไข ให้วัดภาพแทนการเขียนบรรยาย แนะนำนัก เรียนที่ทำงานข้ามให้พยายามทำงานให้เร็วขึ้นและ ให้ทำต่อในช่วงพักกลางวัน แก้ไขคำผิด	แนวทางแก้ไข แนะนำตัวคเตือนพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ แก้ไขข้อกพร่องของนักเรียนรายบุคคล ครูเตรียม ^{ถุง} พลาสติกแจกให้นักเรียนสำหรับใส่เศษผ้า และ เศษวัสดุที่ไม่ค้องกาก
รอบที่ 3	รอบที่ 4
สภาพที่เป็นจริง/ การสะท้อนผลการจัดกิจกรรม นักเรียนยกมือตอบคำถามอย่างเงียบๆ ไม่ส่ง เสียงดัง กล้าที่จะซักถามเมื่อสงสัยมีการแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับชีวิตสัตว์ สนใจภาพสัตว์ โดยเฉพาะไดโนเสาร์ ชอบที่จะศึกษาเกี่ยวกับชีวิต สัตว์ที่เป็นผู้ล่า ที่เป็นเหยื่อ	สภาพที่เป็นจริง/ การสะท้อนผลการจัดกิจกรรม นักเรียนมีความพร้อมในการเรียน สังเกตจาก สายตาที่จ้องมองขณะที่ครูถาม รู้จักฟังคำถาม แล้วคิดก่อนตอบ มีพัฒนาการในด้านการเขียน สามารถบันทึกขณะปฏิบัติกิจกรรมมีความสุข ในการเรียน สังเกตได้จากใบหน้าที่ยิ้มแย้ม
ผลที่เกิดกับตัวนักเรียน(Learning Outcome) ด้วยคำถามกระตุนให้คิด ทำให้นักเรียนมี ทักษะการลงความคิดเห็นจากข้อมูล สามารถ อธิบายเกี่ยวกับการเปลี่ยนสีผิว การปรับตัวของ สัตว์ต่างๆ ได้ นักเรียนมีทักษะการจำแนก และจัด หมวดหมู่สิ่งของ และสามารถออกเกณฑ์ในการ จำแนกได้ และเลือกที่จะสื่อความหมายให้เข้าใจ ได้ง่ายขึ้น ด้วยการเขียนแผนภาพแผนภูมิ วงจร แผนภาพ	ผลที่เกิดกับตัวนักเรียน(Learning Outcome) นักเรียนสนุกกับการสืบค้นข้อมูล เมื่อกำหนด สถานการณ์ และครูอยกระตุนด้วยคำถาม เช่น เหตุใดยุงจึงมีจำนวนมากทำอย่างไร ยุงจึงจะสูญ พันธุ์ นักเรียนมีทักษะการพยากรณ์ ตีขึ้นจากการตั้ง ^{ถุง} คำถามที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า ถ้า... จากการซักถาม อย่างไม่เป็นทางการพบว่า นักเรียนมีเจตคติที่ดี ต่อการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้วยเทคนิคการใช้คำ ถากกระตุนให้คิด

ตาราง 8 (ต่อ)

รอบที่ 3	รอบที่ 4
ระยะเวลา	ระยะเวลา
สื่อ ภาพสัตว์ต่างๆ ช่วยให้นักเรียนเข้าใจชีวิตสัตว์มากขึ้น	สื่อ ให้นักเรียนศึกษาการดำรงชีวิตของปลาจากตู้ปลา
ปัญหา/อุปสรรค มีนักเรียนบางคนนั่งเฉยไม่ตอบคำถามไม่แสดงความคิดเห็น มีคำศัพท์ยากๆ หลายคำ เช่น พันธุกรรม สูญพันธุ์ สัมพันธ์ ฯลฯ	ปัญหา/อุปสรรค จากการร่วมกิจกรรมในขณะเรียน พบร่วมนักเรียนบางคนตอบคำถามได้ แต่เมื่อทำใบงานผิดคะแนนไม่ดี เพราะขาดทักษะการเขียน
แนวทางแก้ไข ใช้คำถามกระตุนให้ตอบ และชุมชนเฉยเมื้อตอบถูก สอนคำศัพท์ และความหมาย แก้ไขคำผิดของนักเรียนที่มากพบบ่อย	แนวทางแก้ไข ให้ฝึกอ่าน และฝึกเขียนมากๆ

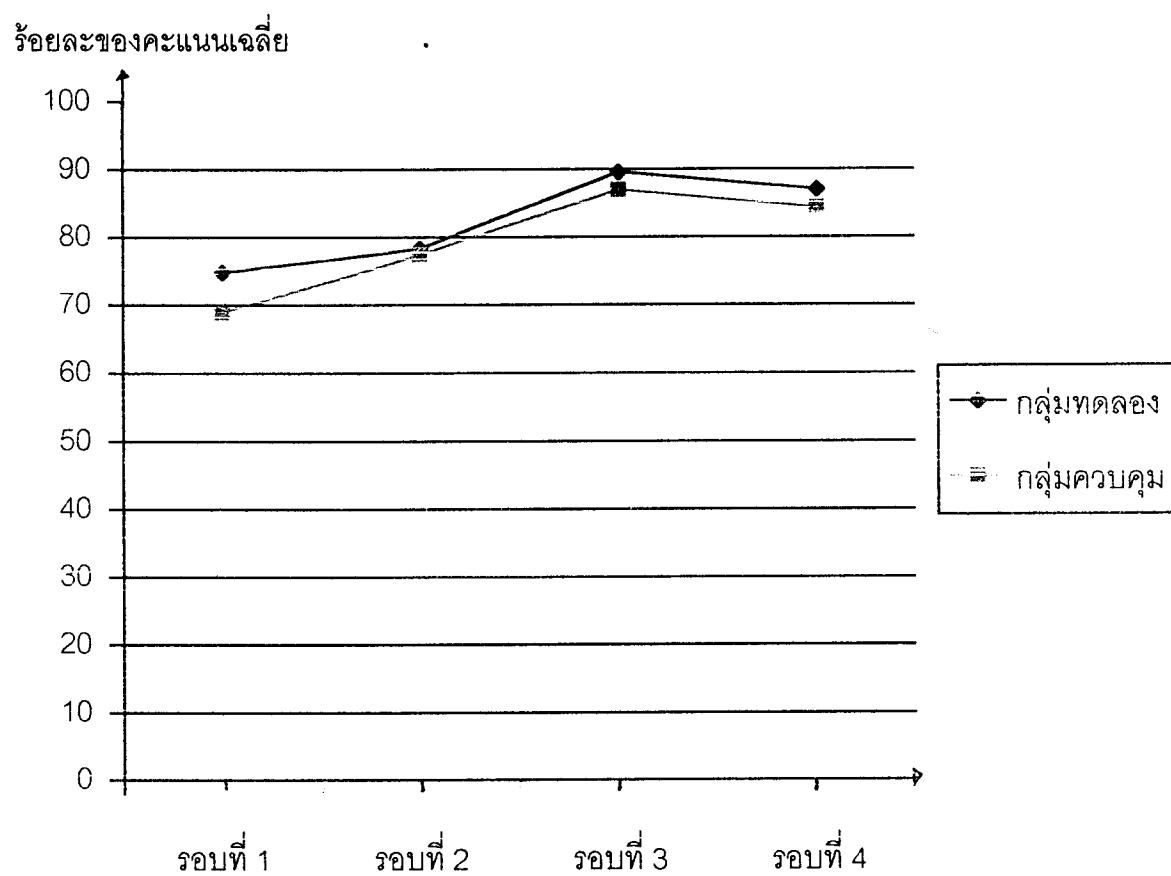
2. พัฒนาการด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถ้าม และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ โดยใช้ใบงาน รอบที่ 1 ถึง รอบที่ 4 โดยแต่ละรอบมีคะแนนเต็ม 50,30,30 และ 30 คะแนน ตามลำดับ นำคะแนนที่ได้มาหาค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ย ดังแสดงในตาราง 9

ตาราง 9 ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง และนักเรียนกลุ่มควบคุม จากใบงาน ในรอบที่ 1- รอบที่ 4

รอบ	รอบที่ 1	รอบที่ 2	รอบที่ 3	รอบที่ 4
กลุ่ม	(50)	(30)	(30)	(30)
กลุ่มทดลอง	74.91	78.32	89.59	87.09
กลุ่มควบคุม	68.88	77.49	86.99	84.32

จากตาราง 9 พบร่วยวัยร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง ในรอบที่ 1 ถึง รอบที่ 4 มีค่าเท่ากับ 74.91,78.32,89.59 และ 87.09 ตามลำดับ และร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมมีค่าเท่ากับ 68.88,77.49,86.99 และ 84.32 ตามลำดับ โดยค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง สูงกว่ากลุ่มควบคุมทั้ง 4 รอบ ดังแสดงในภาพประกอบ 3

เพื่อให้เห็นพัฒนาการทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถ้ามกับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลในตาราง 9 มานำเสนอในรูปของกราฟดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 กราฟแสดงพัฒนาการทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

3. ค่าแคนเฉลี่ย รายทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถาม และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามปกติ จากใบงาน โดยแต่ละทักษะมีค่าแคนเต็ม 31,12,6,10,15,18,35 และ 11 ค่าแคน ตามลำดับ ดังตาราง 10

ตาราง 10 ค่าสถิติพื้นฐานของค่าแคน รายทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของ กลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม

ทักษะ	ค่าแคนเต็ม	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
		\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
การสังเกต	31	23.3	1.79	22.2	1.75
การจำแนก	12	10.5	1.66	10.1	1.89
การวัด	6	5.4	0.89	5.0	0.45
การคำนวณ	10	7.3	1.50	6.8	3.05
สเปส/สเปส/เวลา	15	11.9	3.46	12.5	3.88
การลงความคิดเห็น	18	12.4	1.52	12.2	1.49
การจัดกระทำ	35	27.9	2.01	27.8	1.96
การพยากรณ์	11	9.7	1.22	9.3	1.35

จากตาราง 10 พบร่วมกันว่า ค่าแคนเฉลี่ย รายทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถาม กับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ มีค่าแคนเฉลี่ยไม่แตกต่างกันมากนัก

ส่วนที่ 2 ข้อมูลหลังการทดลอง

1. ค่าสถิติพื้นฐานของค่าแคนทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ จากแบบทดสอบแบบเลือกตอบ ชั้นมีค่าแคนเต็ม 32 ค่าแคน และจากแบบทดสอบภาคปฏิบัติ ชั้นมีค่าแคนเต็ม 40 ค่าแคน โดยค่าแคนจากแบบทดสอบแบบเลือกตอบ ที่นำมาวิเคราะห์ เป็นค่าแคนผลต่างระหว่างสอบก่อนกับสอบหลังการทดลอง ดังตาราง 11 ส่วนค่าแคนแบบทดสอบภาคปฏิบัติ ที่นำมาวิเคราะห์ เป็นค่าแคนสอบหลังการทดลอง ดังตาราง 12

ตาราง 11 ค่าสถิติพื้นฐานของทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ คะแนนผลต่างจากแบบทดสอบ
เลือกตอบ ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

เพศ	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
ชาย	10.41	3.48	10.06	3.13
หญิง	9.86	2.22	8.11	3.83
รวม	10.14	2.87	9.03	3.60

จากตาราง 11 พบร้า คะแนนเฉลี่ยของคะแนนผลต่างทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำตาม เท่ากับ 10.14 และของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ เท่ากับ 9.03 โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.87 และ 3.60 ตามลำดับ

คะแนนเฉลี่ยของคะแนนผลต่างทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชาย ที่ได้รับ การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำตาม และนักเรียนชายที่ได้รับการจัด การเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ มีคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกัน คือเท่ากับ 10.41 และ 10.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.48 และ 3.13 ตามลำดับ

คะแนนเฉลี่ยของคะแนนผลต่างทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนหญิง ที่ได้รับ การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำตามเท่ากับ 9.86 และของนักเรียน หญิงที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ เท่ากับ 8.11 โดยมีส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน 2.22 และ 3.83 ตามลำดับ

เพื่อจะได้ทราบว่าคะแนนเฉลี่ยทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของแต่ละกลุ่มที่เปรียบ เทียบกัน สูงกว่ากันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ด้วยสถิติการวิเคราะห์ ความแปรปรวนแบบสองทาง ดังแสดงในตาราง 13

ตาราง 12 ค่าสถิติพื้นฐานของทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์จากการทดสอบภาคปฏิบัติของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

เพศ	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
ชาย	23.24	3.8	16.50	4.88
หญิง	25.72	4.35	18.78	4.37
รวม	24.51	4.22	17.71	4.69

จากตาราง 12 พบร่วมกันว่า คะแนนเฉลี่ยทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์จากการทดสอบภาคปฏิบัติ ของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำตามสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ เท่ากับ 24.51 และ 17.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.22 และ 4.69 ตามลำดับ

คะแนนเฉลี่ยทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชายที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำตามสูงกว่านักเรียนชายที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ คือเท่ากับ 23.24 กับ 16.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.8 และ 4.88 ตามลำดับ

คะแนนเฉลี่ยทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนหญิง ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำตามสูงกว่า นักเรียนหญิงที่ได้รับการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ คือเท่ากับ 25.72 และ 18.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.35 และ 4.37

เพื่อจะได้ทราบว่าคะแนนเฉลี่ยทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของแต่ละกลุ่มที่เปรียบเทียบกัน สูงกว่ากันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ด้วยสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง ดังแสดงในตาราง 13-14

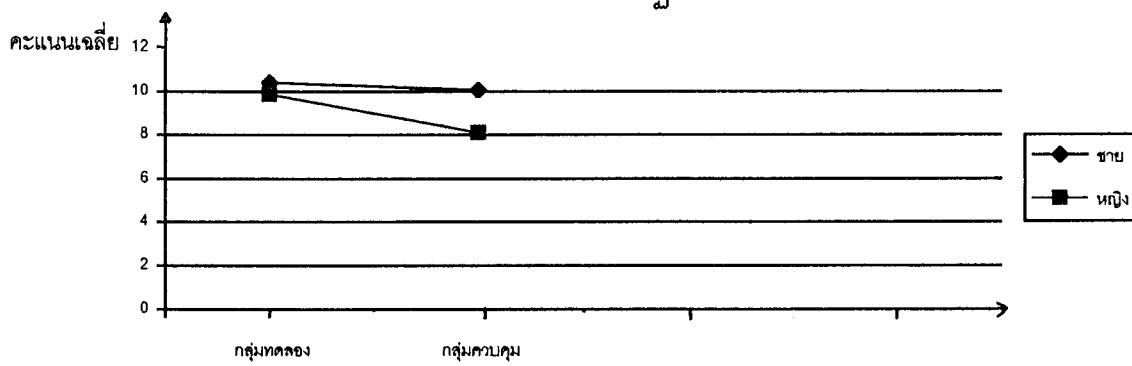
3. การเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถมและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ และของนักเรียนเพศชายและเพศหญิง โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง ซึ่งวิเคราะห์จากคะแนนผลต่างของแบบทดสอบเลือกตอบ ดังแสดงในตาราง 13 ส่วนคะแนนจากการสอบภาคปฏิบัติวิเคราะห์จากคะแนนหลังการทดลอง ดังแสดงในตาราง 14

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
วิธีการจัดการเรียนรู้	19.465	1	19.465	1.875	.176
เพศ	26.339	1	26.339	2.538	.116
วิธีการจัดการเรียนรู้ X เพศ	8.779	1	8.779	.846	.361
ความคลาดเคลื่อน	674.611	65	10.379		
รวม	730.638	68			

จากตาราง 13 พบร้า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถมกับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่าวิธีการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกันเมื่อใช้กับนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ไม่มีผลร่วมกันต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยในตาราง 11 มาทำกราฟ ปรากฏผลดังภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ 4 กราฟแสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการจัดการเรียนรู้และเพศจากคะแนนแบบทดสอบเลือกตอบ

ตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

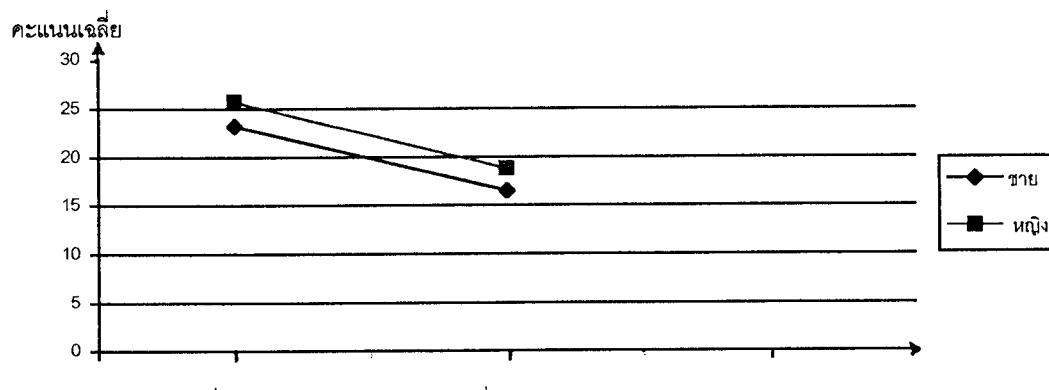
แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
วิธีการจัดการเรียนรู้	805.109	1	805.109	42.347**	.000
เพศ	97.672	1	97.672	5.137*	.027
วิธีการจัดการเรียนรู้ X เพศ	.188	1	.188	.010	.921
ความคลาดเคลื่อน	1235.781	65	19.012		
รวม	2133.246	68			

จากการ 14 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำานวนกับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักเรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 24.51 คะแนน นักเรียนในกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 17.71 คะแนน ซึ่งแสดงว่านักเรียนในกลุ่มทดลองมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม

นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ย 25.27 คะแนน นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ย 23.24 คะแนน ซึ่งแสดงว่านักเรียนหญิงมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ สูงกว่านักเรียนชาย

วิธีการจัดการเรียนรู้และเพศของนักเรียนที่ต่างกัน ไม่มีผลร่วมกันต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยในตาราง 12 มาทำกราฟ ปรากฏผลดังภาพประกอบ 5

ภาพประกอบ 5 กราฟแสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการจัดการเรียนรู้และเพศของนักเรียนจากคะแนนสอบภาคปฏิบัติ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้กับลุ่มสารการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้ โดยเน้นเทคนิคการใช้คำตามที่มี ต่อทักษะกระบวนการทาง วิทยาศาสตร์ ของนักเรียนระดับชั้นปีที่ 3 ซึ่งสรุปสาระสำคัญและผลการวิจัยได้ดังนี้

จุดประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพัฒนาการ ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำตาม
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำตามกับ นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ หาความรู้ตามปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชายกับ นักเรียนหญิง
4. เพื่อศึกษาปฎิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการจัดการเรียนรู้กับเพศของนักเรียน ที่ส่งผลต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นปีที่ 3

สมมุติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำตาม กับ นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ แตกต่างกัน
2. นักเรียนชาย กับนักเรียนหญิง มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ แตกต่างกัน
3. มีปฎิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการจัดการเรียนรู้กับเพศ ที่ส่งผลต่อทักษะกระบวนการทาง วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นปีที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ สำนักงานเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ได้จากการสำรวจ ข้อมูลน่าวายสมาชิกของประชากร จากบัญชีประจำชั้น ป.03 ของแต่ละห้องเรียน จำนวน 5 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 180 คน

1.2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการสุ่มอย่างง่าย(Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งมีการจัดห้องเรียนแบบคละความสามารถของนักเรียนจากนั้นสุ่มอย่างง่าย(Simple Random Sampling) อีกครั้งโดยการจับฉลากเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำตาม

กลุ่มควบคุม ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

2.1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำตาม จำนวน

14 แผ่น

2.2. แบบทดสอบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ สาระ สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการ ดำรงชีวิต(พืชและสัตว์) ซึ่งปรับปรุงมาจากหทัยรัตน์ เอียวเอี่ยม(2543), ศิริภรณ์ เม่นมัน(2543) เป็น แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 32 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .86

2.3. แบบทดสอบภาคปฏิบัติ วัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ สร้างขึ้นโดยศึกษา แนวข้อสอบภาคปฏิบัติของ รสชกร บุบพาคำ(2545) เป็นข้อสอบที่นักเรียนต้องลงมือปฏิบัติ และบันทึกผลการปฏิบัติ (8ทักษะ) จำนวน 10 กิจกรรม มีค่าความง่าย ระหว่าง .36 - .76 และค่า อำนาจจำแนก มีค่าอยู่ระหว่าง .28 - .96 ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .70 และค่าความเชื่อมั่นของการ ตรวจ เท่ากับ .97

3. ขั้นตอนการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1. ผู้วิจัยสุ่มนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย(Simple Random Sampling)

3.2. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำตาม และแผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ

3.3. ชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงรายละเอียดขั้นตอน และความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า สื่อการเรียนรู้ วิธีการ และระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ โดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบแฟกทอเรียล ชนิด 2x2

3.4. นำแบบทดสอบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์แบบเลือกตอบ ไปทำการทดสอบกับนักเรียนชั้นปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3.5. ดำเนินการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองทั้งสองกลุ่ม ในเนื้อหาเดียวกัน จุดประสงค์เดียวกันและระยะเวลาทดลองเท่ากัน คือจำนวน 14 ครั้ง แบ่งเป็น 4 รอบ โดยในขณะดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยสังเกตการตอบคำถามและการปฏิบัติกรรมของนักเรียนและวัดผลการเรียนรู้ด้วยใบงานทุกกิจกรรมการเรียนรู้ บันทึกผลและหาค่าเฉลี่ยในแต่ละรอบ

3.6. เมื่อสิ้นสุดการทดลองแล้วจึงนำแบบทดสอบแบบเลือกตอบชุดเดิมและแบบทดสอบภาคปฏิบัติ วัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3.7. นำคะแนนทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ แบบเลือกตอบ และคะแนนภาคปฏิบัติที่ได้มาวิเคราะห์ โดยวิธีทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมุติฐาน ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วนตามลำดับ ดังนี้

1. ข้อมูลระหว่างการทดลอง

1.1. การวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกิจกรรมการเรียนรู้ สภาพที่เป็นจริง/การสะท้อนผลการจัดกิจกรรม ปัญหา อุปสรรคและแนวทางแก้ไขจากการประเมินในระหว่างทดลอง

1.2. ศึกษาพัฒนาการทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำตาม จากคะแนนใบงาน ในรอบที่ 1 – รอบที่ 4

2. ข้อมูลหลังการทดลอง

1. การศึกษาข้อมูลที่ รวมรวมหลังการพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำตาม

1.1. เปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำตาม และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ (รอบที่ 1 – รอบที่ 4)

1.2. คะແນນເຂົ້າຍ່າຍທັກະຊະກະບວນກາຮາທາງວິທະຍາສາສຕ່ຣ໌ ຂອງນັກເຮືອນທີ່ໄດ້ຮັບກາຈັດກາຮົມສູ່ແບບສືບເສາຫາຄວາມຮູ້ໂດຍເນັ້ນເທົ່ານີ້ມີການໃຊ້ຄໍາຖາມແລະນັກເຮືອນທີ່ໄດ້ຮັບກາຈັດກາຮົມສູ່ແບບສືບເສາຫາຄວາມຮູ້ຕາມປົກຕິ

2. ດຳສັດຕິພື້ນສູ່ານຂອງຄະແນນທັກະຊະກະບວນກາຮາທາງວິທະຍາສາສຕ່ຣ໌

3. ເປົ້າຍບໍ່ເຫັນທັກະຊະກະບວນກາຮາທາງວິທະຍາສາສຕ່ຣ໌ຂອງນັກເຮືອນທີ່ໄດ້ຮັບກາຈັດກາຮົມສູ່ແບບສືບເສາຫາຄວາມຮູ້ໂດຍເນັ້ນເທົ່ານີ້ມີການໃຊ້ຄໍາຖາມແລະທີ່ໄດ້ຮັບກາຈັດກາຮົມສູ່ແບບສືບເສາຫາຄວາມຮູ້ຕາມປົກຕິແລະຂອງນັກເຮືອນເພື່ອຫາຍຸແລະເພົ່າຫຼົງ ໂດຍກາວິເຄວາະໜີ້ຄວາມແປ່ປວນແບບສອງທາງ ຈາກຜົດຕ່າງຂອງຄະແນນແບບເລື່ອກຕອບ ແລະຄະແນນກາຄປົງປົງປົງທີ່ຫັ້ງກາຮົມສູ່

ສຽງປັດກາຮົມສູ່ານ

ຈາກກາງວິຊັ້ນເພື່ອສຶກສາພັດກາຮົມສູ່ານທັກະຊະກະບວນກາຮາທາງວິທະຍາສາສຕ່ຣ໌ແບບສືບເສາຫາຄວາມຮູ້ ໂດຍເນັ້ນເທົ່ານີ້ມີການໃຊ້ຄໍາຖາມທີ່ມີຕ່ອງທັກະຊະກະບວນກາຮາທາງວິທະຍາສາສຕ່ຣ໌ຂອງນັກເຮືອນຮະດັບຫຸ້ນປະກາດປັບປຸງປົງປົງທີ່ຫັ້ງກາຮົມສູ່ານທີ່ 3 ສຽງປັດ ເປົ້າຍບໍ່ເຫັນທີ່ 2 ສ່ວນ ດັ່ງນີ້

ສ່ວນທີ່ 1. ຂໍ້ມູນລະຫວ່າງກາຮົມສູ່ານ

1. ພັດກາງວິເຄວາະໜີ້ພົດຂອງກາຈັດກິຈກະວົມກາຮົມສູ່ານ ຕາມສັກພົດທີ່ເປັນຈິງ/ກາຮົມສູ່ານພັດກາຮົມສູ່ານທີ່ເກີດກັບຕ້ວນນັກເຮືອນ ປັບປຸງ/ອຸປ່ສວຣົກ ແລະແນວທາງແກ້ໄຂຈາກກາຮົມສູ່ານໃນຮະໝວ່າງກາຮົມສູ່ານໂດຍໃຊ້ກາຮົມສູ່ານໄດ້ພົດກັບກາຮົມສູ່ານ ປັບປຸງ/ອຸປ່ສວຣົກ ແລະແນວທາງແກ້ໄຂຈາກກາຮົມສູ່ານໃນຮະໝວ່າງກາຮົມສູ່ານ ທີ່ມີການໃຊ້ຄໍາຖາມທີ່ຄຽງຮະຕຸນໃຫ້ຄືດຕາມທັກະຊະກະບວນກາຮາທາງວິທະຍາສາສຕ່ຣ໌ ກລັ້ນແສດງຄວາມຄືດເຫັນຍິ່ງມີເຫຼຸດຜົດແລະຮູ້ຈັກກັບພົດກັບກາຮົມສູ່ານ ມີເຈັດຕິທີ່ດີຕ່ອງກາຮົມສູ່ານ ສັງເກດໄດ້ຈາກໄປໜ້າທີ່ຢືນແຍ້ມແຈ່ມໄສ

2. ພັດກາຮົມສູ່ານທັກະຊະກະບວນກາຮາທາງວິທະຍາສາສຕ່ຣ໌ຂອງນັກເຮືອນທີ່ໄດ້ຮັບກາຈັດກາຮົມສູ່ານແບບສືບເສາຫາຄວາມຮູ້ໂດຍເນັ້ນການໃຊ້ຄໍາຖາມ ຈາກຄະແນນເຂົ້າຍ່າຍ ໃບງານ ໃນຮອບທີ່ 1 - ຮອບທີ່ 4 ໃນກາພວມ ມີພັດນາກາຮົມສູ່ານ

ສ່ວນທີ່ 2 ຂໍ້ມູນລະຫວ່າງກາຮົມສູ່ານ

1. ພັດຄະແນນຈາກໄປໜ້າ

1.1. ນັກເຮືອນທີ່ໄດ້ຮັບກາຈັດກາຮົມສູ່ານແບບສືບເສາຫາຄວາມຮູ້ໂດຍເນັ້ນເທົ່ານີ້ມີການໃຊ້ຄໍາຖາມ ມີຄະແນນເຂົ້າຍ່າຍສູງກວ່ານັກເຮືອນທີ່ໄດ້ຮັບກາຈັດກາຮົມສູ່ານແບບສືບເສາຫາຄວາມຮູ້ຕາມປົກຕິ ໃນຮອບທີ່ 1 – ຮອບທີ່ 4 ເພື່ອເລີກນ້ອຍ ຕື່ອນ້ອຍກວ່າ 1 ຄະແນນ

1.2. ຄະແນນເຂົ້າຍ່າຍທັກະຊະກະບວນກາຮາທາງວິທະຍາສາສຕ່ຣ໌ຂອງນັກເຮືອນທີ່ໄດ້ຮັບກາຈັດກາຮົມສູ່ານແບບສືບເສາຫາຄວາມຮູ້ໂດຍເນັ້ນເທົ່ານີ້ມີການໃຊ້ຄໍາຖາມ ສູງກວ່ານັກເຮືອນທີ່ໄດ້ຮັບກາຈັດກາຮົມສູ່ານແບບສືບເສາຫາຄວາມຮູ້ຕາມປົກຕິ ຍກເວັ້ນທັກະກາຮົມສູ່ານສົມພັນຮູ້ຮ່ວ່າງສປປ/ສປປ/ເວລາ

2. เปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถ้ามและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ และของนักเรียนเพศชายและเพศหญิง

พิจารณาคะแนนจากแบบทดสอบแบบเลือกตอบ

2.1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถ้ามและนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามปกติมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ข้อที่ 1

2.2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2

2.3. วิธีการจัดการเรียนรู้ และเพศของนักเรียนที่ต่างกัน ไม่มีผลร่วมกันต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

พิจารณาคะแนนจากแบบทดสอบภาคปฏิบัติ

2.4. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถ้ามและนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน ข้อที่ 1

2.5. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน ข้อที่ 2

2.6. วิธีการจัดการเรียนรู้และเพศของนักเรียนที่ต่างกัน ไม่มีผลร่วมกันต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

สรุป

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถ้าม มีพัฒนาการด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สูงขึ้น

2. เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถ้ามกับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามปกติ จากผลต่างของคะแนนแบบเลือกตอบ พบร่วมไม่แตกต่างกันและจากคะแนนภาคปฏิบัติพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.01

3. นักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จากคะแนนผลต่างแบบทดสอบแบบเลือกตอบ และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากคะแนนภาคปฏิบัติหลังการทดลอง

4. วิธีการจัดการเรียนรู้และเพศของนักเรียนที่ต่างกัน ไม่มีผลร่วมกันต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

อภิปรายผล

จากการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำตาม ที่มีต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นปฐมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้แยกอภิปรายผลเป็นประเด็นต่างๆ ตามลำดับดังนี้

1. ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถามมีพัฒนาการสูงขึ้น โดยอภิปรายได้ ดังนี้

จากการดำเนินการทดลอง เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ 4 แผน เก็บข้อมูลแบ่งเป็น 4 รอบ พนวณผลคะแนนในแต่ละรอบสูงขึ้นเนื่องจากการใช้คำถatementช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สูงขึ้น และจากการเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถatementสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ ทั้งในภาพรวมและรายทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เนื่องจากนักเรียนได้รับการฝึกทักษะโดยเน้นเทคนิคการใช้คำถatement ซึ่งรวมถึงลักษณะท่าทางน้ำเสียงและที่สำคัญคือเตรียมคำถatement ล่วงหน้า ในการที่จะพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ คือเป็นคำถatementที่มุ่งให้นักเรียนสืบเสาะหาความรู้ด้วยการใช้ทักษะการสังเกต จำแนก การวัด การคำนวณ การหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปลส/สเปลส/เวลา การลงความคิดเห็นจากข้อมูล การจัดการทำและสื่อความหมายจากข้อมูลและการพยากรณ์ ดังนั้นคือจะต้องมีความรู้ความเข้าใจขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์อย่างถ่องแท้ ตลอดคล้องกับแนวคิดของพิมพ์พันธ์เดชาคุปต์(2545:98) ที่ว่า “การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นกระบวนการคิดนั้นผู้สอนสามารถฝึกให้ผู้เรียนได้คิด โดยการใช้คำถatementกระตุ้นให้คิด คำถatementต่างๆ นั้นจึงสามารถพัฒนาให้ผู้เรียน เพิ่มพูนทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ประเภทต่างๆ ซึ่งวิดเดน.(Widden, 1972:35) ได้วิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนจากครูที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนจากครูที่ไม่ได้รับการอบรมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และที่สำคัญการดำเนินการประเมินผลระหว่างทดลองในแต่ละรอบทำให้ได้ข้อมูลที่จะนำไปสู่การ改善แนวทางการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนตลอดกับนักเรียนสูงหมายของหลักสูตรการศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่ว่าต้องไม่แยกการสอนกับการประเมินออกจากกันและต้องดำเนินการตัวจรดลองการเรียนรู้ของนักเรียนทุกระยะ จากการตัวจรดลองการดำเนินการทดลองในแต่ละรอบ พนวณผลคะแนนรอบที่ 2 และ 3 พัฒนา สูงขึ้น ส่วนรอบที่ 4 ลดต่ำลงเล็กน้อยจึงได้ทำการวิเคราะห์จากใบงานพบว่า เป็นทักษะการสังเกต ทักษะการลงความคิดเห็นจากข้อมูล ทักษะการจัดการทำและสื่อความหมายจากข้อมูล ตลอดคล้องกับผลคะแนนเฉลี่ยรายทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ซึ่งทั้ง 3 ทักษะนี้ค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าทักษะอื่นๆ อาจเป็นเพราะนักเรียนจะต้องทำการจัดนั้นทิก แต่มีนัก

เรียนบางส่วนยังขาดทักษะการเขียน ดังนั้นในการสอนแต่ละครั้งจะต้องสำรวจว่าคำศัพท์ที่ยากและจัดสอนเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนซึ่งเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้

2. เมื่อเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถ้ามกับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ จากแบบทดสอบแบบเลือกตอบพบว่า มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อาจมีผลต่อการเรียนรู้ ทั้งนี้ เพราะงานวิจัยใช้ระยะเวลาเพียง 14 คาบ โดยผู้วิจัยจะสอบถามและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่านักเรียนอาจจำข้อสอบบางข้อได้แล้วในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ โดยใช้ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ขั้น(5E) ซึ่งประกอบด้วย ขั้นนำ(Engage) ขั้นสำรวจ(Explore) ขั้นอธิบาย(Explain) ขั้นสรุป(Elaborate) ขั้นประเมินผล(Evaluation) ซึ่งเป็นขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ กล่าวคือให้นักเรียนสามารถค้นพบความรู้ด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ด้านพุทธิพิสัย ต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งการวัดผลโดยใช้แบบทดสอบแบบเลือกตอบ อาจวัดได้ไม่ครอบคลุม หรือไม่สามารถสะท้อนผลการเรียนรู้ด้านทักษะได้อย่างชัดเจน โดยที่ธรรมชาติของวิชาวิทยาศาสตร์ และข้อจำกัดทางด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ จำเป็นต้องวัดความสามารถในการปฏิบัติ ตัวอย่างเช่น นักเรียนระบุความพยายามจากการตอบแบบทดสอบเลือกตอบได้ ก็ไม่ได้เป็นหลักประกันว่า นักเรียนจะมีความสามารถและมีประสิทธิภาพในการวัด เพราะประสิทธิภาพของทักษะการพยากรณ์เป็นทักษะที่ต้องใช้ความคิดที่เป็นเหตุเป็นผล การใช้แบบทดสอบภาคปฏิบัติเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความสามารถตามศักยภาพ ทำให้ทราบถึงระดับความสามารถของแต่ละคนอย่างแท้จริง ตลอดคล้องกันแนวคิดของ วิกกินส์(Wiggins.1989:44-59) ที่ว่าการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ใช้ความรู้ การให้เหตุผลหรือการคิดระดับสูง ต้องตามสภาพจริงมากกว่าได้จากการตอบคำถามถูกหรือผิดของผู้เรียน ซึ่งในส่วนของผลคะแนนจากการวัดภาคปฏิบัติพบว่า ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถ้า สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ตลอด 5 หัวข้อ ทักษะการวิเคราะห์และตัดสินใจ ทักษะการแก้ไขปัญหา ทักษะการสังเคราะห์และสรุป ทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทย ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ ที่พ布ว่า คะแนนเฉลี่ยทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามที่ผู้วิจัยออกแบบขึ้นหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มที่สอนตามปกติ ซึ่ง พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์(2545:98)กล่าวว่า “การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามที่ผู้วิจัยออกแบบขึ้นหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มที่สอนตามปกติ ซึ่งเป็นกระบวนการคิดนั้น ผู้สอนสามารถฝึกให้ผู้เรียนได้คิด โดยการใช้คำถ้ากระตุ้นให้คิด คำถ้ามต่างๆ นั้นจึงสามารถพัฒนาให้ผู้เรียน เพิ่มพูนทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ประเภทต่างๆ ด้วยเหตุนี้ผู้สอนต้องรู้จักการใช้คำถ้าเพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ประเภทต่างๆ”

วิทยาศาสตร์ทั้งประเภทขั้นพื้นฐานและประเภทขั้นผลสมเป็นอย่างดีด้วย” ดังนั้นในการพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์การใช้คำตามและการเลือกวิธีการวัดและประเมินผลจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงความเหมาะสมสมกับชุมชนชาติของวิชา เพื่อให้ได้ผลที่ครอบคลุมและตรงตามสภาพที่แท้จริง

3. เมื่อเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำตาม กับเพศของนักเรียนที่แตกต่างกัน จากคะแนนแบบทดสอบภาคปฏิบัติ พบร้า มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยอดคล่องกับผลการวิจัยของพีทัสและไฮลีย์(Petus and Haley.1980:273-276) พบร้า ตัวแปรต่างๆ ได้แก่ เพศ อายุ และระดับชั้นจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และจากการสังเกตระหว่างทำการทดลอง ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนหญิงส่วนมากมีความสนใจไฟรูและตั้งใจทำงานมากกว่านักเรียนชาย ดังจะเห็นได้จากทักษะการวัดนักเรียนหญิงมีความละเอียดรอบคอบมากกว่านักเรียนชาย สามารถวัดความยาวได้ใกล้เคียงกันหรือได้เท่ากันทั้ง 3 ครั้ง

4. วิธีการจัดการเรียนรู้และเพศของนักเรียนที่ต่างกันไม่มีผลร่วมกันต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ แสดงว่าวิธีการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำตามใช้กับนักเรียนชายหรือนักเรียนหญิงก็ได้

จากเหตุผลดังกล่าวเป็นการสนับสนุนว่า การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำตามที่มีต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์นี้จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เป็นอย่างดีซึ่งผู้วิจัยใช้คำตามที่เป็นทักษะการคิดระดับสูง โดยเฉพาะคำตามเพื่อพัฒนาทักษะการลงความคิดเห็นจากข้อมูลซึ่งต้องใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์อื่นๆ ร่วมด้วย เช่น ทักษะการสังเกต ทักษะการจำแนก ทักษะการวัด การคำนวณ คำตอบจากทักษะการลงความคิดเห็นจากข้อมูลจะช่วยสร้างท่อนผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ อื่นๆ ได้ด้วย ยอดคล่องกับแนวคิดของ ลดดา ภู่เกียรติ (2543:13) ที่กล่าวว่า “คำตามที่พัฒนาการตีความหมายข้อมูลและลงข้อสรุป เป็นการใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์อื่นๆด้วย” นอกจากนี้ผู้วิจัยยังเน้นเทคนิคการใช้คำตามโดยจัดเตรียมแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นเทคนิคการใช้คำตาม และตั้งคำตามทุกขั้นตอน จากการศึกษาเนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยตั้งคำตามให้ตรงประเด็น มุ่งพัฒนากระบวนการทางความคิด ป้อนคำตามที่เน้นคำตอบ ที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองและใช้กลวิธีหรือเทคนิค การถามปุ่ทางถามรุก ให้ได้คำตอบที่ดีกว่า กว้างขวางกว่า มีเหตุผลกว่าคำตอบพื้นๆ ที่ตอบคร่าวๆ มาก มีช่วงเงียบเพื่อรอคำตอบ มีการเสริมแรง สร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองทำให้นักเรียนรู้สึกมีส่วนร่วมในการตอบคำตาม ยอดคล่องกับแนวคิด ของบลูม(Bloom.1976:13) ที่กล่าวว่า “การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีการติดตอบระหว่างครุภัณฑ์การเรียน มีการส่งเสริมการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน ถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ”

สรุปได้ว่าวิธีการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำตามสามารถพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ได้ไม่มากนัก เป็นเพียงการพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เป็นทักษะทางปัญญาควรที่จะพัฒนาอย่างต่อเนื่องระยะยาว และจะต้องเริ่มตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ฝึกทักษะการสังเกตมากๆ จนนักเรียนเกิดความชำนาญในการใช้ปืนสัมผัสทั้ง 5 โดยที่ผู้สอนต้องจัดเตรียมคำตามในระดับสูงเพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ล่วงหน้า ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และควรวัดผลตามสภาพจริง เพื่อให้ได้ผลครอบคลุมทุกด้านของทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทางการศึกษา

1.1. ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่าการพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในระดับชั้นที่ 1 คือระดับชั้นประถมปีที่ 1-3 ควรที่จะให้ความสำคัญกับทักษะการเรียน เพราะเป็นทักษะที่ช่วยส่งเสริมการจดบันทึกในการเรียนวิทยาศาสตร์ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆด้วย

1.2. ผลการใช้แบบประเมินที่ทดลองทำให้ได้รับข้อมูลที่จะช่วยในการตัดสินใจพิจารณาความสามารถด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของผู้เรียนเป็นอย่างดี จึงควรให้ความสำคัญกับการประเมินผลตามสภาพจริง โดยการประเมินการปฏิบัติภาระงานตามสถานการณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ โดยกำหนดเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สอน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์โดยเน้นเทคนิคการใช้คำตามทุกชั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ขั้น(5E) ควรจัดอย่างต่อเนื่องในระยะยาวเพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ทั้งชั้นพื้นฐาน และชั้นผสม โดยที่เทคนิคนี้เน้นพฤติกรรมของผู้สอนที่ช่วยให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่สนใจและตื่นเต้น พร้อมกับการเรียนรู้ ตลอดจนการสนับสนุนให้ครูมีพฤติกรรมการใช้คำตามระดับสูงอย่างต่อเนื่อง เช่นกัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1. ควรทำการศึกษา และพัฒนาชุดฝึกตั้งคำตามเพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ชั้นพื้นฐานและชั้นผสมให้ครบถ้วน 13 ทักษะ

2.2. ควรพัฒนารูปแบบในการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ในรูปของการปฏิบัติ วัดได้ง่าย และตรงตามสภาพความเป็นจริง

បរទេសនុករម

- จำเนียร ศิลปวนิช.(2538). หลัก และวิธีสอน. กรุงเทพฯ. เจริญรุ่งเรืองการพิมพ์.
- จิววรรณ กินวงศ์.(2520). วิทยาศาสตร์สำหรับครูประถมศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
พิชณ์โกล.
- ฉลอง รุ่งเรือง.(2538). การวิเคราะห์การใช้คำถ้าของครูและพฤติกรรมการตอบคำถ้าของนักเรียนในการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐาน.วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต . จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชุดใหญ่ ศุริยมณฑล.(2535). การสำรวจประเภททักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในหนังสือเรียน
วิชาวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2544). เทคนิคการใช้สอดคล้องกับการวิจัย.พิมพ์ครั้งที่ 8 .เทพเนตรมิตรการพิมพ์.กรุงเทพฯ
- ญาดาพนิต พิณกุล.(2539). หลักการสอน. ภาคหลักสูตร และการสอน คณะครุศาสตร์
สถาบันราชภัฏจันทรเกษม. กรุงเทพฯ.
- ดาวนี เช้อเจ็ตตน.(2540). ความสามารถในการสื่อความหมายชี้ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียน
มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ที่เน้นยุทธศาสตร์วิธีทางการเรียนรู้.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญชุม ศรีสะคาด.(2537). การพัฒนาการสอน. สรุวิยาสาสน. กรุงเทพฯ.
- ประจวบจิตรา คำจตุรัส. (2537). ประมวลสาระชุดวิชาสารัตถะและวิทยวิธีทางวิทยาศาสตร์.
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพฯ.
- ปิยมาภรณ์ พรมณี.(2523). ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ชั้นพื้นฐาน เรื่องสัตว์
และพืชของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดของศึกษาธิการส่วนจังหวัดชัยภูมิ.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พันทิพา อุทัยสุข.(2532). การสอนโดยยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลาง. เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาเคมี
การสอน. หน่วยที่ 8-15. พิมพ์ครั้งที่ 7 . กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พิมพันธ์ เดชะคุปต์. (2544). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนา
คุณภาพวิชาการ.(พว.).
- .(2545). พฤติกรรมการสอนวิทยาศาสตร์. สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ(พว.)
กรุงเทพฯ.
- พิมพร วัฒนาวนนท์.(2539). การปรับแผนการสอนเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เนื้อหาวิทยาศาสตร์
กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.

- ภาฯ เลานไพบูลย์. (2537). แนวการสอนวิทยาศาสตร์ไทยวัฒนาพานิช. กรุงเทพฯ.
- (2542). แนวการสอนวิทยาศาสตร์. (ฉบับปรับปรุง). ไทยวัฒนาพานิช. กรุงเทพฯ.
- มนัส สุดสิน. (2543). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางวิทยาศาสตร์ และความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ วิจารณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ประกอบการ เชียนແນนຜົງມໂນມຕີ. ປຣິ່ງຢານີພັນຮໍ ກສ.ມ.(ການມັຍມີຄືກຳ). ກຽມເທິງ: ບັນຫຼິດວິທະຍາລັບ ມາຮັດ ທອງສູງຊື້.(2533). *What Research Say to the Science Teacher.*(ແປດ). ວິທະຍາລັບຄູເຊີຍໃໝ່. ເຊິ່ງໃໝ່. ເຊິ່ງໃໝ່.
- ມາລີ ຈຸຈາ. (2544). ຈົດວິທະຍາການເວີ່ນການສອນ. ບົນຫຼິດທັກໝາວັນພັນນີ້ຈຳກັດ. ກຽມເທິງ.
- ຢຸຣິນໂຮ ສີໄຊຍ. (2534). ການເປີເປີຍບໍເຕີບຜົນສັນຖົມທີ່ທາງການເວີ່ນວິທະຍາศาสตร์ ຄວາມຄອງທනໃນການເວີ່ນວິ້ ແລະທັກໝະກະບວນການທາງວິທະຍາສົດ໌ຂອງນັກເວີ່ນ ຂັ້ນປະການສຶກຫາປີທີ່ 5 ທີ່ສອນໂດຍການໃຊ້ ຜູດປົງປົງປົງຕິກິຈກວມຈາກສື່ອປະສົມກັບການສອນຕາມແນນການສອນຂອງກມວິຊາກາຣ. (ກສ.ມ.) ມາຮັດ ທອງສູງຊື້. ກຽມເທິງ.
- ຈະຊາກ ບຸບພາຄາ. (2545). ການສ້າງແບບທົດສອບກາປປົງປົງປົງຕິວັດທັກໝະກະບວນການທາງວິທະຍາສົດ໌ ສໍາຮັບນັກເວີ່ນຂັ້ນມັຍມີຄືກຳປີທີ່ 2. ປຣິ່ງຢານີພັນຮໍ ກສ.ມ.(ການວັດຜົດ). ກຽມເທິງ: ບັນຫຼິດວິທະຍາລັບ. ມາຮັດ ທອງສູງຊື້. ກຽມເທິງ.
- ລັດດາ ຖູ້ເກີຍຈົດ. (2544). ໂຄງງານວິທະຍາສົດ໌ ແລະທັກໝະທີ່ຈຳເປັນໃນການທຳໂຄງງານວິທະຍາສົດ໌. ເອກສາຣປະກອບກາຮປະຫຼຸມວິຊາກາຣທາງວິທະຍາສົດ໌ແລະເຕັກໂນໂລຢີ. ມາຮັດ ອຸປະກອດ.
- ລັດດາ ສຸຂົບປັບຕີ. (2523). ເຕັກໂນໂລຢີທາງການເວີ່ນການສອນ. ໂອເດືອນສິຕິວີ. ກຽມເທິງ.
- ລ້ວນ ແລະອັງຄນາ ສາຍຍັດ. (2539). ເຕັກນິກາວິຈັຍທາງການສຶກຫາ. ກຽມເທິງ: ສູນຍື່ສົງເສີມວິຊາກາຣ.
- ວຽກຄົມ ຮອດແຮງຕໍ່ ແລະພິມພັນຮໍ ເດັກຄູປັບຕີ. (2532). ກິຈກວມທັກໝະກະບວນການທາງວິທະຍາສົດ໌. ສໍາຮັບຄູ. ສຕາບັນພັນນາຄຸນກາພວິຊາກາຣ. ກຽມເທິງ.
- ວິມລ ສໍາຈາກວັນພັນ. (2532). ການສອນວິທະຍາສົດ໌ໃນຮະດັບມັຍມີຄືກຳ. ດະນະສຶກຫາສົດ໌. ມາຮັດ ສໍາຈາກວັນພັນແກ່ນ.
- ວິວະຫາດ ສງວນໄພວິນໂຮ. (2531). ການສອນວິທະຍາສົດ໌. ກຽມເທິງ. ດະນະຄຽດສົດ໌ຈຸ່ພໍາລັງການ
- ມາຮັດ ສໍາຈາກວັນພັນ. (2534). ຂອງເລີ່ມເຊີງວິທະຍາສົດ໌. ສສວທ. ສ່າງເສີມກາຮສອນວິທະຍາສົດ໌ແລະເຕັກໂນໂລຢີ, ສຕາບັນ. (2534). ຂອງເລີ່ມເຊີງວິທະຍາສົດ໌ທີ່ ພາກຫລາຍ. ໂອງພິມພົມຄູສກາລາດພວ້າວ. ກຽມເທິງ.
- (2536). ວິທະຍາສົດ໌ກັບການແກ່ປົ້ນໜາ. (ພິມພົມຄົງທີ່ 3). ໂອງພິມພົມຄູສກາລາດພວ້າວ. ກຽມເທິງ.

สมจิตรา สรวนไพบูลย์.(2526). การพัฒนาการสอนของครุวิทยาศาสตร์. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.

สมบูรณ์ เสียงวัฒนะ.(2535). การศึกษาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักศึกษาวิทยาลัยครุศาสตร์คณิตศาสตร์บัณฑิต โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป. บริษัทаниพนธ์การศึกษา มหาบันทิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สมพร ภู่เจริญ.(2535). การศึกษาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ชั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับ ประถมศึกษา. บริษัทานิพนธ์การศึกษามหาบันทิต. มหาวิทยาลัยนเรศวร. พิษณุโลก.

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ และคณะ.(2544). กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนวิทยาศาสตร์. สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด กรุงเทพฯ.

สมศักดิ์ เพรตា.(2531). ความรู้พื้นฐานและการผลิตสื่อการสอน. วิทยาลัยครุอุบลราชธานี. อุบลราชธานี.

----- (2539ก). พฤติกรรมการสอนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา.
สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี. อุบลราชธานี.

----- (2541ก). การศึกษาความรู้ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนต่างๆ ระหว่างประเทศในจังหวัดอุบลราชธานี ยโสธรและอำนาจเจริญ.
สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี. อุบลราชธานี.

----- (2542ข). การศึกษาผลลัมพุทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป ระดับปริญญาตรีโดยการใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์.
สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี. อุบลราชธานี.

----- (2544). ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์. สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี. อุบลราชธานี.
สรวทช. สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งชาติ. (2543). ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี. ฝ่ายนิเทศสัมพันธ์.

สุเทพ อุตสาหะ.(2526). การสอนวิทยาศาสตร์ระดับมัธยม. ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.

สุพิน บุญชูวงศ์.(2531). หลักสูตรการสอน. กรุงเทพฯ. คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครุส่วนดุสิต.

สุวนันธ์ เย็นจะบก.(2542) . การวิจัยเชิงปฏิบัติการ: ผลการใช้รูปแบบการสอนแบบสืบเสาะ เป็นก่อตุ้น ที่มีต่อผลลัมพุทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และ พฤติกรรมกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. บริษัทานิพนธ์การศึกษามหาบันทิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพฯ.

สุวัฒน์ นิยมคำ.(2517). การสอนวิทยาศาสตร์แบบพัฒนาความคิด. วัฒนาพานิช. กรุงเทพฯ.

----- (2531). ทฤษฎีและทักษะปฏิบัติในการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้

เล่ม1และ2. เจเนอรัลบุ๊คเซนเตอร์. กรุงเทพฯ.

สุวิทย์ และอรทัย.(2545). 21 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด . โรงพิมพ์ภาพ.

กรุงเทพฯ.

เสนอ ภิรมย์ศรีรัตน์. (2542.) การประเมินผลภาคปฏิบัติ. ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา
คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.

สำนักการศึกษา.(2541). คู่มือการฝึกอบรมครุภัณฑ์สอนวิชาชีวิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.

หน่วยศึกษานิเทศ. กรุงเทพฯ.

----- (2546). แนวจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ ระดับประถมศึกษา.

ฝ่ายนิเทศกลุ่มวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ.

สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ.(2540). ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด.

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช สำราญราษฎร์.

สำลี ทองธิว.(2545). หลักและแนวปฏิบัติในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา:กรณีวิชา

วิทยาศาสตร์ระดับสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริภรณ์ เม่นมั่น.(2543). การศึกษาผลลัพธ์ที่ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ทักษะกระบวนการทาง
วิทยาศาสตร์และเจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ปริญญาโทพนธ.

กศม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์. กรุงเทพฯ.

หทัยรัตน์ เจริญเอี่ยม.(2543). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีสรคนิยม เพื่อพัฒนาศักยภาพ
ด้านวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดซ่องนนท์ เชียงรายนนava.

กรุงเทพฯ. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์. กรุงเทพฯ.

อาภาพร สิงหาราช.(2545). การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ประกอบการใช้ห้องจำลองธรรมชาติ.

ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์. กรุงเทพฯ.

อุดม ธรรม.(2535). การเปรียบเทียบผลการเรียนวิชาชีวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคขั้นสรุปผลการทดลองแตกต่างกัน.

ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์. กรุงเทพฯ.

เอกринทร์ สี่มหาศาลา และสุปรารถนา ยุกตะนันท์.(2546). การออกแบบเครื่องมือวัดและประเมินผล
ตามสภาพจริง. บุ๊คพอยท์. กรุงเทพฯ.

- Abraham M.R. and J.W. Renner.(1986). *The Sequence of Learning Cycle Activities in High School Chemistry*. Journal of Research in Science Teaching.
- Ahmad, H.,& Rubba, P.A. (1983). *The study of process skill achievement among a sample of high ability Malasian high school graduates*. Journal of Science and Mathematics Education in Southeast Asia.
- American Association for the Advancement of Science. AAAS.(1970). *Science a Process Approach* New York : Commentary for teacher. AAAS.
- Australian Science Education Project.(1974).*Inquiry Approach in Guide to ASEP*. Australian Science Education Project.
- Barufaldi. James P.& M.A. Dietz.(1975).*Effect of Solid Object and Two a process Approach Classes*. Journal of Research in Science Teaching.
- Bloom, Benjamin S., ed.(1956). *Taxonomy of Education objectives, Handbook The Cognitive Domain*. New York : Mckay.
- (1976). *Human Characteristics and School Learning*.
New York;McGrow Hill Book Company.
- Blosser,Patricia E.(1975). *How To Ask the Right Questions*. National Science Teachers Association, Washington, D.C.
- Bybee,R.W.,and other.(1991). *Integrating the History and Nature of Science and Technology in Science and Social Studies Curriculum*. Science Education.
- Cartwright,C.A.& Cartwright,P.G.(1974). *Developing observation skills*.
New York: McGraw-Hill.
- Collete and Chiappetta. (1994).*Constructing Administering Science Test, Science instruction in The Middle and Secondary Schools. Third Edition*.
New York: Macmillan Publishing Company.Inc.
- Cunningham, R.T. (1977)*Developing Question-Asking Skills*, Developing Teacher Competencies . Englewood Cliff , New Jersey,
Prentice- Hall.
- Esler,W.K.& Esler,M.K.(1985). *Teaching elementary science.(4th ed.)*. Belmond:Wadsworth.
- Finley,F.N.(1983). *Science Processes*. Journal of Research in Science Teaching.
- Gega, P.C.(1982).*Science in elementary education.(4th ed.)*. Newyork:John Wiley & Sons.
- Good,c.v.(1973). *Dictionary of education.(3rd ed.)*. New York:McGraw-Hill.

- Hofstein, Avi and E Yager.(1982). *Societal Issues As Organizers for Science Education in the 180s*, School Science and Mathematics.
- Joyce, B, and Weil, M.(1980) *Models of teaching*. (2nd ed.). Englewood Cliffs, N. J.: Prentice-Hall.
- J.Richard Suchman.(1966). *Developing Inquiry*. Chicago: Science Research Associates.
- Klopfer, Leonard E.(1971). *Evaluation of Learning in Science Handbook on Formative and Summative Evaluation of Student Learning*. Edited by Benjamin.S. Boom etal., New York: McGraw-Hill.
- Ladd, George T., and Hans O. Anderson.(1970). *Question and Earth Science Teaching: Using Your Influence Effectively*. Journal of Geological Education.1.
- Lamb, W.G. (1976). *Ask a Higher-Level Question Get a Higher Level Answer*, Science Teacher.
- Navarrete,C.&Gustke,C.(1996,January).*A Guide To Performance Aessment for Linguistically Diverse Students*. (Online). Available:<http://www.ncbe.gwu.edu/miscpubs/eacwest/performance>.
- Sund, R.B. and L.W. Trowbridge. *Teaching Science by Inquiry in the Secondary School*. Ohio, Charles and Merrill Publishing, Co.,1973 : 631p.
- Widden, M.F.(1972). *A Product Evaluation of Science A Process Approach*. Dissertation Abstracts International.
- Wiggins,G.(1989,November).*The Futility of Trying to teach Everything of importance*. Educational Leadership.

ภาคผนวก

รายการภาคผนวก

- ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ
- ข เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 1. แบบทดสอบแบบเลือกตอบ
 - 2. แบบทดสอบภาคปฏิบัติ
 - 2.1. กิจกรรมสำหรับปฏิบัติ 10 กิจกรรม
 - 2.2. แบบประเมินทักษะการปฏิบัติและเกณฑ์การให้คะแนน
 - 2.3. คุณภาพของแบบทดสอบภาคปฏิบัติ
- ค ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้
- ง คณานันท์กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ภาคปฏิบัติ

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
โรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ
2. อาจารย์ วรภรณ์ นาภาค อ.2 ระดับ 7
สำนักงานเขตคลองเตย สังกัดกรุงเทพมหานคร
3. อาจารย์ รัจิตร์ สุขเลิศกิจ อ.2 ระดับ 7
โรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ
สำนักงานเขตคลองเตย สังกัดกรุงเทพมหานคร

รายนามผู้เชี่ยวชาญ ที่ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ที่ใช้ในการวิจัย

1. นายไพบูลย์ อินทร์เนตร
ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
โรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ
สำนักงานเขตคลองเตย สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. อาจารย์ณัชตา ธรรมอนนคต อ.3 ระดับ 8
โรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ
สำนักงานเขตคลองเตย สังกัดกรุงเทพมหานคร
3. อาจารย์พิพัฒ์ ภูแก้วสกุลเดช อ.3 ระดับ 8
โรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ
สำนักงานเขตคลองเตย สังกัดกรุงเทพมหานคร

รายนามผู้ช่วยผู้วิจัยในการตรวจให้คะแนนภาคปฏิบัติทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

1. อาจารย์เบญจ่า เรืองเสนอ อ.2 ระดับ 7
โรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ
สำนักงานเขตคลองเตย สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. อาจารย์พัชราศรันย์ เรือนใจหลัก อ.2 ระดับ 7
โรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ
สำนักงานเขตคลองเตย สังกัดกรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1.1. แบบทดสอบแบบเลือกตอบ
- 1.2. แบบทดสอบภาคปฏิบัติ
 - 1.2.1. กิจกรรมสำหรับปฏิบัติ 10 กิจกรรม
 - 1.2.2. แบบประเมินทักษะการปฏิบัติและเกณฑ์การให้คะแนน
 - 1.2.3. คุณภาพของแบบทดสอบภาคปฏิบัติ

แบบทดสอบแบบเลือกตอบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ คำศัพด์

แบบทดสอบฉบับนี้ มีจำนวนข้อสอบ 32 ข้อ พัฒนาจากแบบทดสอบแบบเลือกตอบ ของห้ายรัตน์ เจียวน้อย(2543)และศิริภรณ์ เม่นมั่น(2543) ค่าความเชื่อมั่น .86 ใช้วัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก ใช้วัดก่อนและหลังการทดลอง มีเวลาในการทำแบบทดสอบ 45 นาที

ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน 8 ทักษะ ในข้อสอบมี ดังนี้

ข้อ 1 – 4 ทักษะการสังเกต

ข้อ 5 – 8 ทักษะการจำแนก

ข้อ 9 – 12 ทักษะการวัด

ข้อ 13 – 16 ทักษะการคำนวณ

ข้อ 17 – 20 ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปลส/สเปลสแลสเปลส/เวลา

ข้อ 21 – 24 ทักษะการจัดกรร编ทำและสื่อความหมายข้อมูล

ข้อ 25 – 28 ทักษะการลงความเห็นจากข้อมูล

ข้อ 29 – 32 ทักษะการพยากรณ์

แบบทดสอบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง

- แบบทดสอบฉบับนี้ ประกอบด้วยทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ 8 ทักษะ
 - แบบทดสอบฉบับนี้ เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือกจำนวน 32 ข้อ
 - มีเวลาในการทำแบบทดสอบ 45 นาที
 - จะเลือกตัวเลือกที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว และทำเครื่องหมาย X

ลงใน □ ของตัวเลือกนั้น

ព័ត៌មាន

ໜີ້ອ	ກ	ໝງ	ຄ	ວ
0	X			

5. ถ้านักเรียนต้องการเปลี่ยนคำตอบหลังจากทำเครื่องหมาย X ลงใน □ ของตัวเลือกใดบันกราดราษฎร์คำตอบแล้ว ให้นักเรียนเขียนข้อความ = ทับเครื่องหมาย X ของตัวเลือกที่ไม่ต้องการแล้วจึงทำเครื่องหมาย X ลงในช่องของตัวเลือกที่ต้องการใหม่ เช่นถ้านักเรียนต้องการเปลี่ยนคำตอบจาก ก เป็น ค ทำดังนี้

ຕົ້ນອຍ່າງ

ໜູວ	ກ	ງ	ຄ	ຊ
ດ	ກ		×	

6. ห้ามปีดม่า ทำเครื่องหมาย หรือเขียนอักษรใดๆ ลงในแบบทดสอบ
 7. ถ้ามีข้อสงสัยใดๆ ให้ถามกรรมการคุมสอบ

แบบทดสอบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 32 ข้อ

- ## 1. ใบไม้ในรูปภาพมีลักษณะอย่างไร

- ก. มีใบกลม ขอบใบหยัก
 - ข. มีใบกลม ขอบใบเรียบ
 - ค. มีใบยาว ขอบใบหยัก
 - ง. มีใบยาว ขอบใบเรียบ

- ## 2. ข้อได้เป็นการสังเกต

- ก. ดอกนมะลิมีสีขาวและกลิ่นหอม
 - ข. เมล็ดพืชมีประกายเงินต่อการเผาพังค์
 - ค. ส้มโกรเป็นต้นไม้ยืนต้นที่มีความแข็งแรง
 - ง. พืชมีสองชนิดคือพืชดอกและพืชไร้ดอก

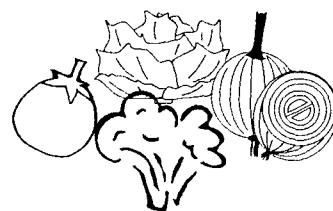
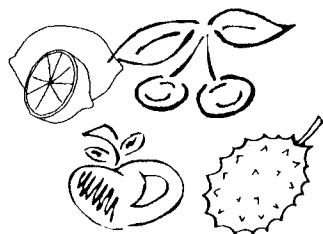
3. ข้อใดเป็นข้อมูลที่ได้จากการสังเกต อ้ออย

- ก. น้ำอ้อยมีรสหวาน
 - ข. น้ำอ้อยใช้ทำน้ำตาลทราย
 - ค. อ้อยเป็นพืชใบเลี้ยงเดี่ยว
 - ง. ต้นอ้อยที่ตัดไว้นานความหวานจะลดลง

4. ข้อใดเป็นข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากการสังเกต

- ก. ลองดูมดซี
 - ข. ลองเขย่าแล้วฟังซี
 - ค. ลองนับจำนวนดูซี
 - ง. ลองคะเน้ำหนักซี

5.

จากรูปข้างบน เรายังคงเป็น 2 พวก โดยมีดหลักอะไร

- ก. ชนิดของพืช
- ข. ขนาดของพืช
- ค. ลักษณะของพืช
- ง. ประโยชน์ของพืช

6.

กลุ่ม 1	เสือ	กระต่าย	แมว	ไก่
กลุ่ม 2	กุ้ง	หอย	บุ้ง	ปลา

การแบ่งประเภทของสัตว์ตามตารางข้างต้น ผู้แบ่งยึดเกณฑ์ข้อใด

- ก. สัตว์บกับสัตว์น้ำ
- ข. สัตว์ป่ากับสัตว์เลี้ยง
- ค. สัตว์กินพืชกับสัตว์กินสัตว์
- ง. สัตว์ที่รับประทานได้กับสัตว์ที่รับประทานไม่ได้

7. ลักษณะร่วมของ แมว สุนัข และวัว คือข้อใด

- ก. ใช้แรงงาน
- ข. ใช้เฝ้าบ้าน
- ค. ให้ความสวยงาม
- ง. เป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม

8. พืชใดต่อไปนี้มีลักษณะเส้นใบต่างจากข้ออื่น

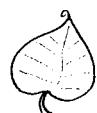
ก.

ก.

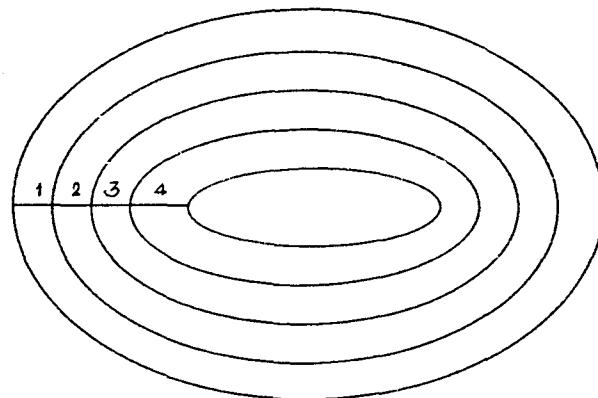
ค.

ค.

9. ภาพข้างล่างแสดงลูวิ่ง 4 ลูวิ่ง นักเรียนคิดว่าม้าในลูวิ่งใด วิ่งกลับไปจุดเดิมเป็นระยะทางไกลที่สุด

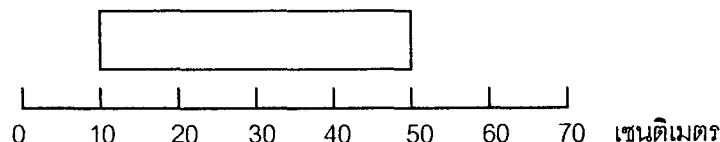
ก. ลูวิ่งที่ 1

ก. ลูวิ่งที่ 2

ข. ลูวิ่งที่ 3

ค. ลูวิ่งที่ 4

10. จากภาพข้างล่าง แท่งไม้มีความยาวเท่าไร

ก. 10 เซนติเมตร

ข. 35 เซนติเมตร

ค. 40 เซนติเมตร

ง. 50 เซนติเมตร

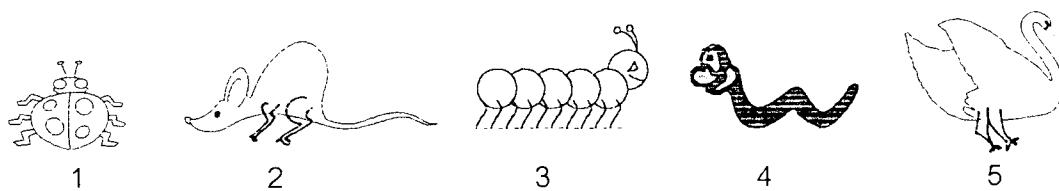
11. เครื่องมือที่เหมาะสมในการวัดความยาวเส้นรอบวงของลูกแตงโมตามข้างต่อไปนี้

- ก. สายวัด
- ข. วงเวียน
- ค. ไม้เมตร
- ง. ไม้บรรทัด

12. หน่วยที่เหมาะสมในการวัดเส้นรอบไปไม้คืออะไร

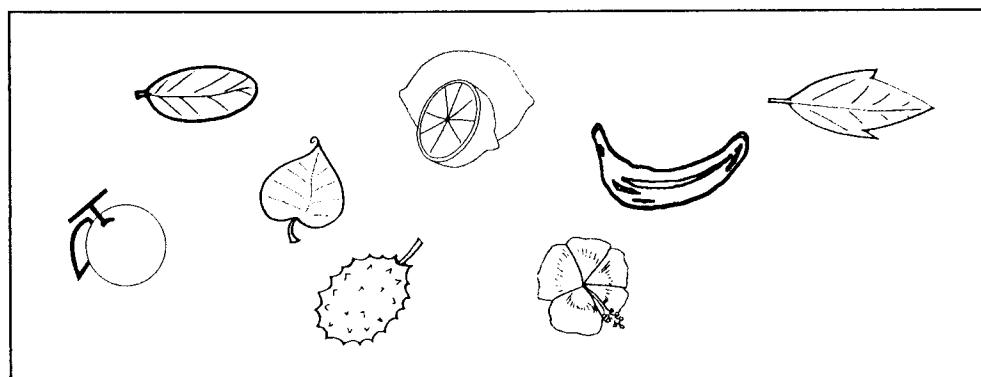
- ก. มิลลิเมตร
- ข. เซนติเมตร
- ค. เมตร
- ง. กิโลเมตร

13. จากภาพข้างล่าง ถ้าต้องการจัดอันดับจากน้อยไปมากของสิ่งมีชีวิตเหล่านี้ โดยใช้จำนวนขา เป็นเกณฑ์ ข้อใดเป็นการจัดอันดับที่ถูกต้อง

- ก. 1,3,4,2,5
- ข. 5,4,1,2,3
- ค. 4,5,2,1,3
- ง. 3,1,2,5,4

14. จากภาพมีผลไม้มากกว่าจำนวนใบไม้เป็นจำนวนเท่าไร

- ก. 1 ผล
- ข. 2 ผล
- ค. 3 ผล
- ง. 4 ผล

15. ข้าวของม้า 1 ตัว กับข้าวของไก่ 10 ตัว รวมกันแล้วมากกว่าข้าวของสุนัข 5 ตัว อยู่เท่าไร

- ก. 4 ข้า
- ข. 5 ข้า
- ค. 6 ข้า
- ง. 7 ข้า

16. ในการวัดความสูงของต้นถั่ว ใน 4 วัน ปรากฏว่าได้ผลดังในตาราง นักเรียนหาค่าเฉลี่ยของ ต้นถั่วใน 3 วันแรก ได้ค่าเท่าใด

จำนวนวัน	ความสูง(ซ.ม.)
0	0
1	1
2	2
3	5
4	8

- ก. 1 เซนติเมตร
- ข. 2 เซนติเมตร
- ค. 3 เซนติเมตร
- ง. 4 เซนติเมตร

17.

ເນື່ອຕັດແຕງກວາດາມຂວາງເປັນແວ່ນ ຈະໄດ້ຮອຍຕັດເປັນຈູປ່ໂຄ

- ກ. ວົງຮີ
- ខ. ວົງກລມ
- គ. ດອກໄມ້
- ສ. ສີເໜີ່ມ

18. ຄ້ານຳດອກໄມ້ທັດໜູ້ຂ້າງຂວາ ແລ້ວສ່ອງກະຈົກເງາ ຈະເຫັນພາພດອກໄມ້ໃນກະຈົກເປັນຍ່າງໄວ

- ກ. ດອກໄມ້ທັດໜູ້ຂ້າງຂ້າຍ
- ខ. ດອກໄມ້ທັດໜູ້ຂ້າງຂວາ
- គ. ດອກໄມ້ທັດໜູ້ຂ້າງໜ້າ
- ສ. ດອກໄມ້ທັດໜູ້ຂ້າງໜັງ

19. ກະຕາຊທີ່ຕັດເປັນຈູປ່ສັດວິດ ເປັນຈູປ່ກົມືດີ

- ກ. 1 ມິຕີ
- ខ. 2 ມິຕີ
- គ. 3 ມິຕີ
- ສ. 4 ມິຕີ

20. ຂ້ອໄດ້ໄມ້ໃຫ້ຄວາມສັນພັນຮ່ວງທີ່ວ່າງຂອງວັດຖຸກັບເວລາ

- ກ. ຕັນຂຸນ ເນື່ອປີທີ່ 1 ສູງ 55 ເໜີຕິເມຕຣ ພອປີທີ່ 4 ສູງ 3 ເມຕຣ
- ខ. ລູກແມວແຮກເກີດໜັກ 300 ກຣັມ ເວລາຜ່ານໄປ 3 ເດືອນໜັກ 1 ກິໂລກຣັມ
- គ. ຜົ່ງປລາເຄີມ 1 ວັນ ຊັ້ນໜ້າໜັກໄດ້ 230 ກຣັມ ວັນທີ 2 ຜົ່ງປລາເຄີມ 200 ກຣັມ
- ສ. ເລື່ຍັງປລາກັດຕົວຜູ້ແລະຕົວເມີຍຍ່າງລະ 1 ຕົວ ຫໍ່ນຶ່ງເດືອນຕ່ອມມາມີລູກປລາເພີ່ມອີກ 3 ຕົວ

21. จากข้อมูลความสูงและน้ำหนักของนักเรียน จำนวน 3 คน ข้อใดเสนอข้อมูลที่ครบถ้วนและเข้าใจง่าย

ก.

ชื่อ	สูง(ซ.ม.)	น้ำหนัก(ก.ก.)
สม	120	50
นุ่น	123	20
ฝ้าย	125	28

ข.

สม	สูง หนัก	120 25
นุ่น	สูง หนัก	123 20
ฝ้าย	สูง หนัก	125 28

ค.

	สม	นุ่น	ฝ้าย
สูง	120	123	125
หนัก	25	26	28

ง.

สม	สูง 120 ซ.ม. หนัก 25 ก.ก.
นุ่น	สูง 123 ซ.ม. หนัก 26 ก.ก.
ฝ้าย	สูง 125 ซ.ม. หนัก 28 ก.ก.

22.. “จากการสังเกตการเจริญเติบโตหรือวิวัฒนาการของผีเสื้อ พบร่วมกันที่เจริญเติบโตแล้วจะออกไข่ภายในเวลา 2 – 3 วัน ไข่จะกลายเป็นตัวหนอนในเวลา 4 วัน ตัวหนอนจะกลายเป็นตัวดักแด้ในเวลา 35-42 วันและดักแด้จะใช้เวลาในการเจริญเติบโตเป็นผีเสื้อในเวลา 7-13 วัน”

จากข้อมูลนี้นักเรียนคิดว่าควรเปลี่ยนวิธีนำเสนอเป็นรูปแบบใด จึงจะเข้าใจดีขึ้น

ก. แบบวงจร

ข. แบบกราฟ

ค. แบบสมการ

ง. แบบแผนภูมิ

23. “การกินต่อ กันเป็นทอดๆ ของสตร์ ตั้งนี้คือ ปลา กิน ลูกน้ำ เปิด กิน ปลา ญูกิน เปิด เหยี่ยว กิน ญู”
จากข้อมูลนี้นักเรียนควรเปลี่ยนวิธีนำเสนอเป็นรูปแบบใด จึงจะเข้าใจดีที่สุด

- ก. ลูกน้ำ → ปลา → เปิด → ญู → เหยี่ยว
- ข. เหยี่ยว → ญู → เปิด → ปลา → ลูกน้ำ
- ค. ปลา → ลูกน้ำ → เปิด → ปลา → ญู → เปิด → เหยี่ยว → ญู
- ง. ลูกน้ำ → ปลา → ปลา → เปิด → เปิด → ญู → ญู → เหยี่ยว

24. ถ้าต้องการนำเสนอสิ่ติการเก็บสัมภาระ ควรนำเสนอวิธีใดที่เหมาะสมและชัดเจน

- ก. กราฟ
- ข. แผนที่
- ค. ตาราง
- ง. บรรยาย

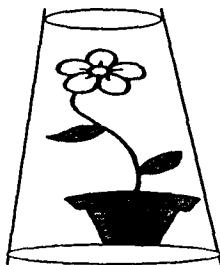
25.

จากภาพนักเรียนลงความเห็นว่าเป็นหมอยังไง ข้อมูลใดที่ทำให้นักเรียนทราบว่าเป็นหมอ

- ก. เพศ
- ข. หูฟัง
- ค. การแต่งกาย
- ง. บุคลิกลักษณะ

26.

จากภาพนักเรียนคิดว่าข้อใด เป็นการสรุปที่ถูกต้อง

- ก. แก้วนี้ครอบต้นไม้ไว้ 3 วันแล้ว
- ข. ต้นไม้มีจะตาย เพราะขาดอิือกซึ่เจน
- ค. ต้นไม้มีจะไม่ตาย เพราะได้รับแสงสว่าง
- ง. ต้นไม้มีจะไม่ตาย เพราะแก้วที่ครอบมีขนาดใหญ่

27. น้ำที่เลี้ยงปลาไว้ทั้งหมด 3 ตัว เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมาตายไป 2 ตัว ลักษณะของปลาที่ตายมีจุดสีขาวบริเวณลำตัว ข้อความใดเป็นคำอธิบายที่ดีที่สุด สำหรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

- ก. ปลาเป็นโรคจึงตาย
- ข. ปลาขาดอาหารจึงตาย
- ค. ปลาที่เหลือจะตายต่อไป
- ง. ปลาที่เหลือจะไม่เป็นอะไร

28. เด็กชายแก่นได้ทำการทดลอง โดยนำถุงพลาสติกไปหุ้มกิ่งมะม่วงเป็นเวลา 2 ชั่วโมง ปรากฏว่า ภายในถุงพลาสติกใบหน้ามีโอน้ำเกาะอยู่ นักเรียนคิดว่าโอน้ำมาจากที่ใด

- ก. ในอากาศ
- ข. ใบมะม่วงที่อยู่ข้างนอก
- ค. ใบมะม่วงที่อยู่ในถุงพลาสติก
- ง. ต้นมะม่วงที่อยู่ใกล้เคียงบริเวณนั้น

29. พրเทพผู้ลังเกตต้นไม้ที่ปลูกไว้ พบร้าในเวลา 3 วัน ต้นไม้สูงขึ้น 3 เซนติเมตร จากข้อมูลนี้ นักเรียนคิดว่า จะเกิดอะไรขึ้นกับต้นไม้ในอีก 3 วันข้างหน้า

- ก. ต้นไม้จะหยุดเจริญเติบโต
- ข. ต้นไม้จะสูงเพิ่มขึ้นมากกว่าเดิม
- ค. ต้นไม้จะสูงเพิ่มขึ้นเป็น 6 เซนติเมตร
- ง. ต้นไม้จะเจริญเติบโต เพราะได้รับแสงจากดวงอาทิตย์

30. จากข้อมูลการเลี้ยงปลา วัดความยาวได้ดังนี้

สัปดาห์ที่	ความยาว (ซ.ม.)
2	1
4	2
6	3
8	4

ความยาวของปลาในเวลา 5 สัปดาห์ และ 9 สัปดาห์ มีความยาวเท่าใด

- ก. 2 เซนติเมตร และ 5 เซนติเมตร
- ข. 2.5 เซนติเมตร และ 5.5 เซนติเมตร
- ค. 2.5 เซนติเมตร และ 4.5 เซนติเมตร
- ง. 2.5 เซนติเมตร และ 5 เซนติเมตร

31. ผักกระเจดเป็นพืชน้ำ ถ้านำผักกระเจดไปปลูกบนบก ในที่สุดผลจะเป็นอย่างไร

- ก. ผักกระเจดเหี่ยว
- ข. ผักกระเจดจะตาย
- ค. ผักกระเจดจะออกดอก
- ง. ผักกระเจดจะแตกใบอ่อน

32. ปัจจุบันยังคงมีการตัดไม้ทำลายป่ามากหากวัสดุบาลยังไม่สามารถควบคุมได้ ต่อไปชาติไทยจะเป็นอย่างไร

- ก. ยากจน
- ข. อุดมสมบูรณ์
- ค. ร้ายเรวยเพราะขยายไม้
- ง. จะแห้งแล้งอากาศแปรปรวน

แบบทดสอบภาคปฏิบัติวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้จะมีกิจกรรมทั้งหมด 10 กิจกรรม ใช้วัดก่อนและหลังการทดลอง มีเวลาในการทำแบบทดสอบ 90 นาที ต้องทำให้ครบทุกกิจกรรม โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน 4 ทักษะ คือทักษะการสังเกต ทักษะการจำแนก ทักษะการวัดและการคำนวณ โดยกำหนดเป็นสถานการณ์ทดลอง 1 สถานการณ์ จะมีกิจกรรมให้นักเรียนปฏิบัติ 4 กิจกรรม ทักษะละ 1 กิจกรรม มีเวลาในการทำแบบทดสอบ 45 นาที

ตอนที่ 2 วัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน 4 ทักษะ คือทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปลสกับสเปลและสเปลกับเวลา ทักษะการจัดกระทำและสื่อความหมายข้อมูล ทักษะการลงความเห็นข้อมูลและทักษะการพยากรณ์ โดยกำหนดเป็นสถานการณ์ 4 สถานการณ์ จะมีกิจกรรมให้นักเรียนปฏิบัติ 6 กิจกรรม ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปล/สเปลและสเปล/เวลา 3 กิจกรรม ทักษะการจัดกระทำและสื่อความหมายข้อมูล 1 กิจกรรม ทักษะการลงความเห็น 1 กิจกรรมและการพยากรณ์ 1 กิจกรรม มีเวลาในการทำแบบทดสอบ 45 นาที

2. ข้อสอบทุกข้อ(กิจกรรม) เป็นแบบทดสอบอัตโนมัติ โดยแต่ละกิจกรรมจะมีคำสั่งให้นักเรียนปฏิบัติ บอกอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติ พร้อมทั้งให้อุปกรณ์ในการปฏิบัติและแบบบันทึกผลการทดลอง
3. ระวังในการปฏิบัติแต่ละข้อ(กิจกรรม) ต้องศึกษาคำสั่งให้เข้าใจแล้วค่อยลงมือปฏิบัติ
4. เวลาปฏิบัติควรดูอุปกรณ์ที่กำหนดให้ของแต่ละสถานการณ์ให้เรียบร้อย
5. ให้นักเรียนบันทึกผลการทดลองในแบบบันทึกผลการทดลอง

ตอนที่ 1 มีข้อสอบทั้งหมด 2 สถานการณ์ มีกิจกรรมให้นักเรียนปฏิบัติ 4 กิจกรรม

แบบทดสอบวัดทักษะการสังเกต

สถานการณ์ที่ 1

อุปกรณ์ ใบไม้ชนิดต่างๆ รวม 10 ชนิด ได้แก่ ใบไผ่ ใบเพื่องฟ้า ใบกุหลาบ ใบกระเบก
ใบหญ้า ใบเข็ม ใบมะม่วง ใบตะไคร้ ใบมะยม ใบวาสาห

กิจกรรมที่ 1 ให้นักเรียนทำการสังเกตสี รูปว่าง พื้นผิว กลิ่น ขอบใบ และขนาด(เล็ก ใหญ่) ของใบไผ่
ใบกุหลาบ ใบตะไคร้ ใบเข็มและบันทึกการสังเกต

ชื่อใบไม้	ลักษณะ	ประสาทสัมผัสที่ใช้
1. ใบไฝ		
2. ใบกุหลาบ		
3. ใบตะไคร้		
4. ใบเข็ม		

แบบทดสอบวัดทักษะการจำแนก

กิจกรรมที่ 2 ให้นักเรียนจำแนกใบไม้เป็นกลุ่มๆ โดยบอกเกณฑ์ที่นักเรียนใช้ในการจำแนกประเภท พร้อมทั้งบันทึกผล

กลุ่ม	เกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนก

แบบทดสอบวัดทักษะการวัดและทักษะการคำนวณ

สถานการณ์ที่ 2

อุปกรณ์ ใบไม้ชนิดต่างๆ ได้แก่ ใบกระเทง ใบวาสาหะ ใบมะยม ใบเข็ม ฯลฯ

กิจกรรมที่ 3 ให้นักเรียนวัดเส้นรอบใบไม้ 3 ชนิดและทำการบันทึกผลลงในแบบบันทึกผล โดยแบ่งใบไม้มาสังเคราะห์

กิจกรรมที่ 4 ให้นักเรียนหาค่าเฉลี่ยของความยาวที่วัดได้

ใบไม้	ความยาวที่วัดได้				หน่วยที่ใช้วัด
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย	
1. ใบ.....					
2. ใบ.....					
3. ใบ.....					

ตอนที่ 2 มีข้อสอบทั้งหมด 6 สถานการณ์ มีกิจกรรมให้ปฏิบัติ 6 กิจกรรม

แบบทดสอบวัดทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปส/สเปสและสเปส/เวลา

สถานการณ์ 1

อุปกรณ์ 1. ผลไม้รูปทรงต่างๆ ดังนี้

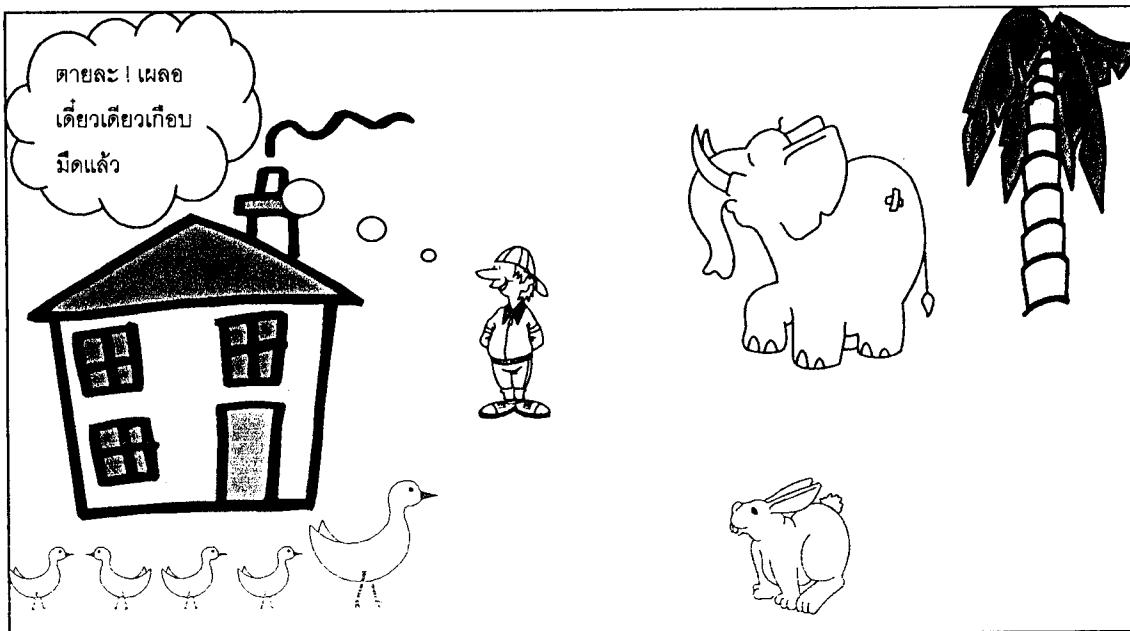
- แตงกวา (ทรงกระบอก)
- ส้ม (ทรงกลม)
- มะเขือเทศ (ทรงรี)
-(นักเรียนเลือกเอง 1 ชนิด)

2. มีด

กิจกรรมที่ 1 ให้นักเรียนผ่าผลไม้ด้วยมีดตามขวาง รูปที่ได้จากการอย่าง เมื่อมองในแนวตั้งจะเห็น
รูปแบบที่ตัด จะได้รูปตัดเป็นรูปอะไร

ผลไม้	รูปทรง	รูปหน้าตัด
1. แตงกวา
2. ส้ม
3. มะเขือเทศ
4.

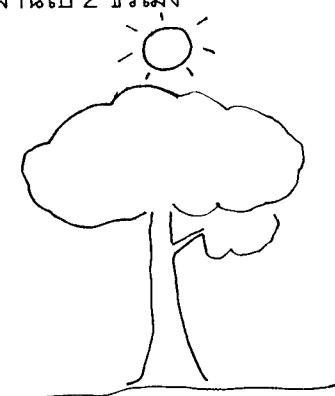
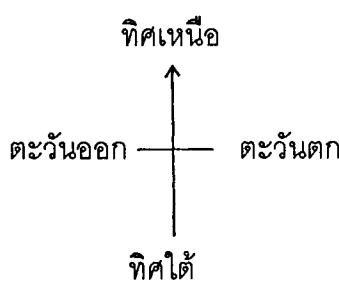
สถานการณ์ที่ 2

กิจกรรมที่ 2 พิจารณาภาพ แล้วตอบคำถาม โดยการเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง

คำถาม	คำตอไป			
	เหนือ	ใต้	ตะวันออก	ตะวันตก
1. ดวงอาทิตย์อยู่ทางทิศใดของคน				
2. บ้านอยู่ทางทิศใดของคน				
3. ต้นไม้มีอยู่ทางทิศใดของซ้าย				
4. กระถ่ายอยู่ทางทิศใดของซ้าย				

สถานการณ์ที่ 3 จากภาพ(ตำแหน่งดวงอาทิตย์) เมื่อเวลาผ่านไป 2 ชั่วโมง

กิจกรรมที่ 3 ให้นักเรียนวาดเงาของต้นไม้และตำแหน่งของดวงอาทิตย์ พร้อมทั้งบอกทิศของดวงอาทิตย์ บอกเวลา (เช้า, สาย, เที่ยง, บ่ายหรือเย็น)

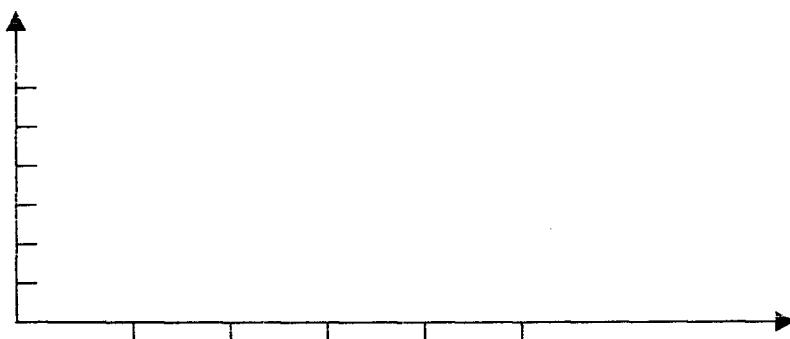
แบบทดสอบวัดทักษะการจัดกราฟทำและสื่อความหมายข้อมูล

สถานการณ์ที่ 4 ในสวนสัตว์มีสัตว์ชนิดต่างๆ ดังนี้

- ช้าง 5 เชือก
- ยีราฟ 4 ตัว
- ลิง 8 ตัว
- กวาง 7 ตัว
- ม้า 2 ตัว

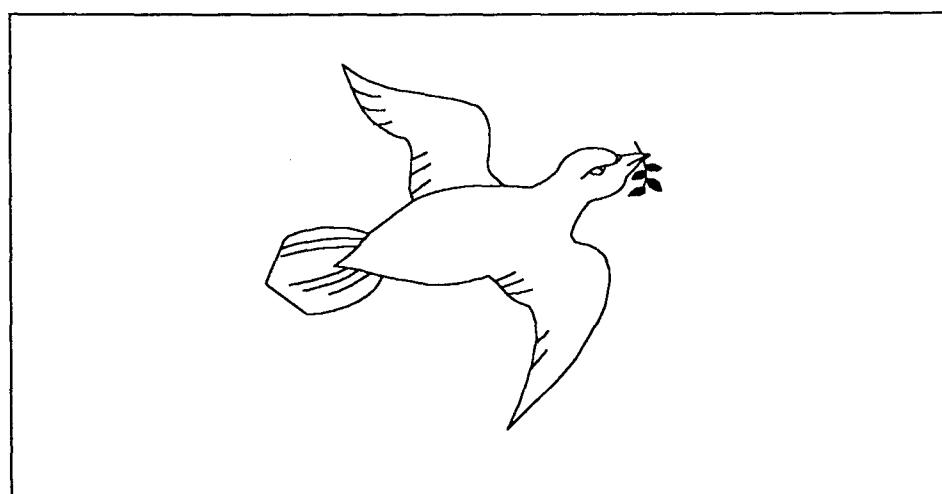
กิจกรรมที่ 4 ให้นักเรียนเขียนแผนภูมิแท่ง (กราฟ) แสดงจำนวนสัตว์ต่างๆ ในสวนสัตว์ กำหนดให้แก่นอนเป็นชื่อสัตว์ แกนตั้งเป็นจำนวนสัตว์

แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนสัตว์ในสวนสัตว์

แบบทดสอบวัดทักษะการลงความเห็นจากข้อมูล

สถานการณ์ที่ 5

กิจกรรมที่ 5 ให้นักเรียนอธิบายภาพและสรุปข้อมูลตามความคิดเห็นของนักเรียน

แบบทดสอบวัดทักษะการพยากรณ์

สถานการณ์ที่ 6

ตารางผลการวัดอุณหภูมิภายในสวนสัตว์เปิดเขาเขียว วันที่ 1 มีนาคม 2547

เวลาที่วัด (นาฬิกา)	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)
7.00	25
9.00	28
11.00	31
13.00	34

กิจกรรมที่ 6 ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

1. จากตารางผลการวัดอุณหภูมิ สวนสัตว์เปิดเขาเขียว ในเวลา 6.00น. และ 12.00น มีอุณหภูมิเท่าใด
แนวคิดตอบ 24 องศาเซลเซียส และ 32.5 องศาเซลเซียส
2. อุณหภูมิ 35.5 องศาเซลเซียสน่าจะเป็นเวลาใด
แนวคิดตอบ เป็นเวลา 14.00 น.

แบบประเมิน
และ
เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Rubric

แบบประเมินทักษะการปฏิบัติของแบบทดสอบที่ 1 และ 2

คำชี้แจง ให้พิจารณาพฤติกรรมในการปฏิบัติทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนว่า ปฏิบัติได้เหมาะสมตามเกณฑ์ให้คะแนนหรือไม่ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน

แบบประเมินทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

พฤติกรรมการปฏิบัติ	ระดับคะแนน				
	4	3	2	1	0
1. ทักษะการสังเกต					
2. ทักษะการจำแนก					
3. ทักษะการวัด					
4. ทักษะการคำนวณ					
5. ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปลส์/สเปลส์ และสเปลส์/เวลา					
6. ทักษะการจัดกรร编์ทำแล้วสื่อความหมายข้อมูล					
7. ทักษะการลงความเห็นจากการข้อมูล					
8. ทักษะการพยายาม					

เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Rubric ของแบบทดสอบภาคปฏิบัติวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

ตอนที่ 1 ทักษะการสังเกต กิจกรรมที่ 1

- บอกลักษณะของใบไม้ที่ให้สังเกตในเชิงคุณภาพ(สี รูปร่าง พื้นผิว ขอบใบและขนาด)ได้ถูกต้อง 4 ลักษณะขึ้นไป ให้ 4 คะแนน
- บอกลักษณะของใบไม้ที่ให้สังเกตในเชิงคุณภาพ(สี รูปร่าง พื้นผิว ขอบใบและขนาด)ได้ถูกต้อง 3 ลักษณะ ให้ 3 คะแนน
- บอกลักษณะของใบไม้ที่ให้สังเกตในเชิงคุณภาพ(สี รูปร่าง พื้นผิว ขอบใบและขนาด)ได้ถูกต้อง 2 ลักษณะ ให้ 2 คะแนน
- บอกลักษณะของใบไม้ที่ให้สังเกตในเชิงคุณภาพ(สี รูปร่าง พื้นผิว ขอบใบและขนาด)ได้ถูกต้อง 1 ลักษณะ ให้ 1 คะแนน

- บวกลักษณะของใบไม้ที่ให้สัมภาระในเชิงคุณภาพ(สี รูปทรง พื้นผิว ขอบใบและขนาด)ไม่ถูก หรือไม่เขียนคำตอบ ให้ 0 คะแนน

ทักษะการจำแนก กิจกรรมที่ 2

- แบ่งประเภทและบอกเกณฑ์ได้ถูกต้อง ทุกกลุ่ม ให้ 4 คะแนน
- แบ่งประเภทและบอกเกณฑ์ได้ถูกต้องอย่างน้อย 2 กลุ่ม ให้ 3 คะแนน
- แบ่งประเภทและบอกเกณฑ์ได้ถูกต้องอย่างน้อย 1 กลุ่ม ให้ 2 คะแนน
- แบ่งประเภทไม่ถูกแต่บอกเกณฑ์ถูกต้อง ให้ 1 คะแนน
- แบ่งประเภทและบอกเกณฑ์ผิดหมวด ให้ 0 คะแนน

ทักษะการวัด กิจกรรมที่ 3

- วัดความยาวของเส้นรอบใบไม้ได้ถูกต้องหรือคลาดเคลื่อน ± 0.5 ซ.ม. และเขียนหน่วยกำกับได้ถูกต้อง ทั้ง 3 ข้อ ให้ 4 คะแนน
- วัดความยาวของเส้นรอบใบไม้ได้ถูกต้องหรือคลาดเคลื่อน ± 0.5 ซ.ม. และเขียนหน่วยกำกับได้ถูกต้อง ทั้ง 2 ข้อ ให้ 3 คะแนน
- วัดความยาวของเส้นรอบใบไม้ได้ถูกต้องหรือคลาดเคลื่อน ± 0.5 ซ.ม. และเขียนหน่วยกำกับได้ถูกต้อง 1 ข้อ ให้ 2 คะแนน
- วัดความยาวของเส้นรอบใบไม้ได้ถูกต้องหรือคลาดเคลื่อน ± 0.5 ซ.ม. แต่เขียนหน่วยกำกับไม่ถูกต้อง ทั้ง 3 ข้อ ให้ 1 คะแนน
- วัดความยาวของเส้นรอบใบไม้คลาดเคลื่อนมากกว่า ± 0.5 ซ.ม. และเขียนหน่วยกำกับไม่ถูกต้อง ทั้ง 3 ข้อ ให้ 0 คะแนน

ทักษะการคำนวณ กิจกรรมที่ 4

- หาผลรวมของเส้นรอบใบไม้และหาค่าเฉลี่ยได้ถูกต้อง ทั้ง 3 ข้อ ให้ 4 คะแนน
- หาผลรวมของเส้นรอบใบไม้และหาค่าเฉลี่ยได้ถูกต้อง ทั้ง 2 ข้อ ให้ 3 คะแนน
- หาผลรวมของเส้นรอบใบไม้และหาค่าเฉลี่ยได้ถูกต้อง 1 ข้อ ให้ 2 คะแนน
- หาผลรวมของเส้นรอบใบไม้ได้ถูกต้องแต่หาค่าเฉลี่ยไม่ถูก ทั้ง 3 ข้อ ให้ 1 คะแนน
- หาผลรวมของเส้นรอบใบไม้และหาค่าเฉลี่ยผิดทั้งหมด ให้ 0 คะแนน

ตอนที่ 2

ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสามมิติ กับสองมิติ กิจกรรมที่ 1

- บอกลักษณะรูปทรงและลักษณะของรูปหน้าตัดได้ถูกต้องทั้ง 4 ชนิด ให้ 4 คะแนน
- บอกลักษณะรูปทรงและลักษณะของรูปหน้าตัดได้ถูกต้องทั้ง 3 ชนิด ให้ 3 คะแนน
- บอกลักษณะรูปทรงและลักษณะของรูปหน้าตัดได้ถูกต้องทั้ง 2 ชนิด ให้ 2 คะแนน
- บอกลักษณะรูปทรงและลักษณะของรูปหน้าตัดได้ถูกต้อง 1 ชนิด ให้ 1 คะแนน
- บอกลักษณะรูปทรงและลักษณะของรูปหน้าตัดผิดทั้ง หมด ให้ 0 คะแนน

ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปส/สเปส กิจกรรมที่ 2

- บอกตำแหน่งของวัตถุเป็นทิศต่างๆ ได้ถูกต้องทั้ง 4 ชนิด ให้ 4 คะแนน
- บอกตำแหน่งของวัตถุเป็นทิศต่างๆ ได้ถูกต้องทั้ง 3 ชนิด ให้ 3 คะแนน
- บอกตำแหน่งของวัตถุเป็นทิศต่างๆ ได้ถูกต้องทั้ง 2 ชนิด ให้ 2 คะแนน
- บอกตำแหน่งของวัตถุเป็นทิศต่างๆ ได้ถูกต้อง 1 ชนิด ให้ 1 คะแนน
- บอกตำแหน่งของวัตถุเป็นทิศต่างๆ ผิดทั้งหมด ให้ 0 คะแนน

ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปส/เวลา กิจกรรมที่ 3

- วาดลักษณะเงากับตำแหน่งดวงอาทิตย์ถูกต้อง 2 ลักษณะ
ให้ 4 คะแนน เช่น ดวงอาทิตย์อยู่ทางทิศตะวันตก และเป็นเวลาง่าย
- วาดลักษณะเงากับตำแหน่งดวงอาทิตย์ได้ถูกต้อง 2 ลักษณะ
ให้ 3 คะแนน เช่น ดวงอาทิตย์อยู่ทางทิศตะวันตก และเป็นเวลากลางวัน
- วาดลักษณะเงากับตำแหน่งดวงอาทิตย์ไม่ถูกแต่บวกเวลาได้ถูกต้อง
ให้ 2 คะแนน เช่น ดวงอาทิตย์อยู่ทางทิศตะวันตก และเป็นเวลาง่าย
- วาดลักษณะเงากับตำแหน่งดวงอาทิตย์ไม่ถูก
ให้ 1 คะแนน เช่น ดวงอาทิตย์อยู่ทางทิศตะวันตก และเป็นเวลากลางคืน
- ไม่สามารถวาดลักษณะเงากับตำแหน่งดวงอาทิตย์
ให้ 0 คะแนน

ทักษะการจัดกระทำและสื่อความหมายข้อมูล กิจกรรมที่ 3

- ให้ 4 คะแนน เมื่อ

1. มีหัวตารางหรือหัวกราฟ (แกนตั้ง-แกนนอน) ได้ถูกต้อง(1คะแนน)
2. เขียนแผนภูมิแท่งได้ถูกต้องครบ 5 ชนิด (สัตว์)

- ให้ 3 คะแนน เมื่อ

1. มีหัวตารางหรือหัวกราฟ (แกนตั้ง-แกนนอน) ได้ถูกต้อง(1คะแนน)
2. เขียนแผนภูมิแท่งได้ถูกต้องอย่างน้อย 4 ชนิด (สัตว์)

- ให้ 2 คะแนน เมื่อ

1. มีหัวตารางหรือหัวกราฟ (แกนตั้ง-แกนนอน) ได้ถูกต้อง(1คะแนน)
2. เขียนแผนภูมิแท่งได้ถูกต้องอย่างน้อย 3 ชนิด (สัตว์)

- ให้ 1 คะแนน เมื่อ

1. มีหัวตารางหรือหัวกราฟ (แกนตั้ง-แกนนอน) ได้ถูกต้อง
2. เขียนแผนภูมิแท่งไม่ถูกต้อง

- ให้ 0 คะแนน เมื่อ

1. ไม่มีหัวตารางหรือหัวกราฟ (แกนตั้ง-แกนนอน)
2. ไม่สามารถเขียนแผนภูมิแท่งได้หรือเขียนแผนภูมิแท่งผิดทั้งหมด

ทักษะการลงความเห็นจากข้อมูล

กิจกรรมที่ 4 (ข้อ1และข้อ2)

- ให้ 4 คะแนน เมื่อ

1. แปลความหมายหรือบรรยายภาพที่สังเกตตามข้อมูลที่มีอยู่ได้อย่างละเอียด
2. บอกความสัมพันธ์เหตุและผลได้ถูกต้อง

ตัวอย่าง นกกินปลา cabin ไว้ในปากบินกลับรังเพื่อนำไปเป็นอาหารและเลี้ยงลูก

- ให้ 3 คะแนน เมื่อ

1. แปลความหมายหรือบรรยายภาพที่สังเกตตามข้อมูลที่มีอยู่ได้
2. บอกความสัมพันธ์เหตุและผลได้ถูกต้อง

ตัวอย่าง นกค้าบปลา cabin บินกลับรังเพื่อนำไปเป็นอาหารของมัน

- ให้ 2 คะแนน เมื่อ

1. แปลความหมายหรือบรรยายภาพที่สังเกตตามข้อมูลที่มีอยู่ได้
2. ไม่บอกความสัมพันธ์เหตุและผล

ตัวอย่าง นกค้าบปลากำลังบินกลับรัง

- ให้ 1 คะแนน เมื่อ

1. แปลความหมายหรือบรรยายภาพที่สังเกตตามข้อมูลที่มีอยู่ได้ไม่ชัดเจน
2. บอกความสัมพันธ์เหตุผลไม่ถูก

ตัวอย่าง นกคานปลา

- ให้ 0 คะแนน เมื่อ

ไม่สามารถแปลความหมายหรือบรรยายภาพที่สังเกตตามข้อมูลที่มีอยู่ได้หรือไม่เขียน

คำตอบ

ทักษะการพยากรณ์

กิจกรรมที่ 4 (ข้อ 3)

- บอกอุณหภูมิและเวลาได้ถูกต้อง ให้ 4 คะแนน

คือ $6.00\text{น.} = 24 \text{ องศาเซลเซียส เวลา } 12.00\text{น.} = 32.5 \text{ องศาเซลเซียส}$

และ $35.5 \text{ องศาเซลเซียส } \text{ คือเวลา } 14.00\text{น.}$

- บอกอุณหภูมิคลาดเคลื่อน 1 ข้อแต่บวกเวลาถูกต้อง ให้ 3 คะแนน

คือ $6.00\text{น.} = 24 \text{ องศาเซลเซียส } \text{เวลา } 12.00\text{น. } \text{อุณหภูมิคลาดเคลื่อน } \pm .5$

$\text{และ } 35.5 \text{ องศาเซลเซียส } \text{เวลา } 14.00\text{น.}$

- บอกอุณหภูมิคลาดเคลื่อนทั้ง 2 ข้อ แต่บวกเวลาถูกต้อง ให้ 2 คะแนน

คือ อุณหภูมิคลาดเคลื่อน $\pm .5$ ทั้ง 2 ข้อ แต่บวกเวลาถูกต้อง

- บอกอุณหภูมิคลาดเคลื่อนทั้ง 2 ข้อ แต่บวกเวลาถูกต้อง ให้ 1 คะแนน

คือ อุณหภูมิคลาดเคลื่อน ± 1 ทั้ง 2 ข้อ แต่บวกเวลาถูกต้อง

- บอกอุณหภูมิและเวลาผิดทั้งหมด หรือไม่เขียนคำตอบ ให้ 0 คะแนน

แบบบันทึกผล

แบบบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรม วัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ตอนที่ 1 (4 กิจกรรม)

ชื่อ..... เลขที่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมให้ครบถ้วน 4 กิจกรรม มีเวลาปฏิบัติและบันทึกผล 45 นาที

ทักษะการสังเกต

สถานการณ์ที่ 1

กิจกรรมที่ 1

ชื่อใบไม้	ลักษณะใบไม้					
	สี	รูปร่าง	พื้นผิว	กลิ่น	ขอบใบ	ขนาด
1. ใบไผ่						
2. ใบกุหลาบ						
3. ใบตะไคร้						
4. ใบเข็ม						

ทักษะการจำแนก

กิจกรรมที่ 2

กลุ่ม	เกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนก

แบบบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรม (ตอนที่ 1 ต่อ)

ทักษะการวัดและการคำนวณ

กิจกรรมที่ 3 และ 4

ใบไม้	ความยาวที่วัดได้				หน่วยที่ใช้วัด
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย	
(เปลี่ยนใบไม้)
1.ใบ.....
(เปลี่ยนใบไม้)
2.ใบ.....
(เปลี่ยนใบไม้)
3.ใบ.....

**แบบบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรม
วัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ตอนที่ 2 (กิจกรรม)**

ชื่อ..... เลขที่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมให้ครบทั้ง 6 กิจกรรม มีเวลาปฏิบัติและบันทึกผล 45 นาที

ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสามมิติกับสองมิติ

สถานการณ์ที่ 1

กิจกรรมที่ 1

ผลได้	รูปทรง	รูปหน้าตัด
1. แต่ง瓜
2. ส้ม
3. มะเขือเทศ
4.

ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปส

สถานการณ์ที่ 2

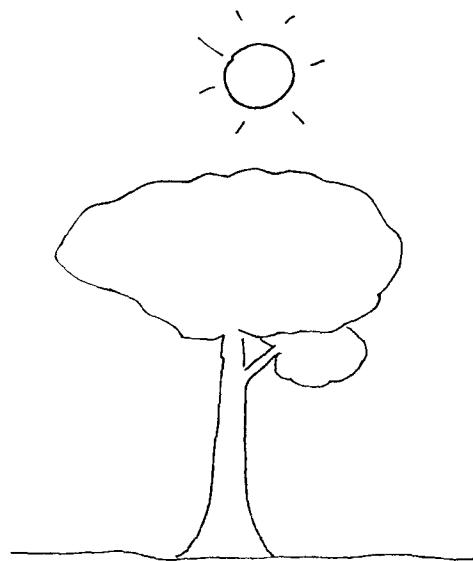
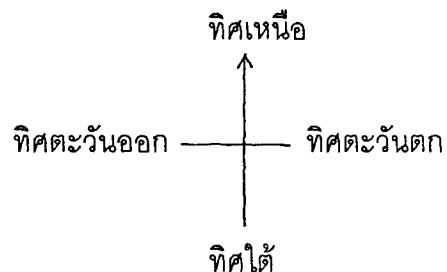
กิจกรรมที่ 2

คำถ้าม	คำตอบ			
	เห็นด้วย	ได้	ตะวันออก	ตะวันตก
1. ดวงอาทิตย์อยู่ทิศใด				
2. บ้านอยู่ทางทิศใดของคน				
3. ต้นไม้มีอยู่ทางทิศใดของซ้าง				
5. กระต่ายอยู่ทางทิศใดของซ้าง				

แบบบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรม ตอนที่ 2 (ต่อ)

ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับเวลา
สถานการณ์ที่ 3

กิจกรรมที่ 3

ตอบ 1.....

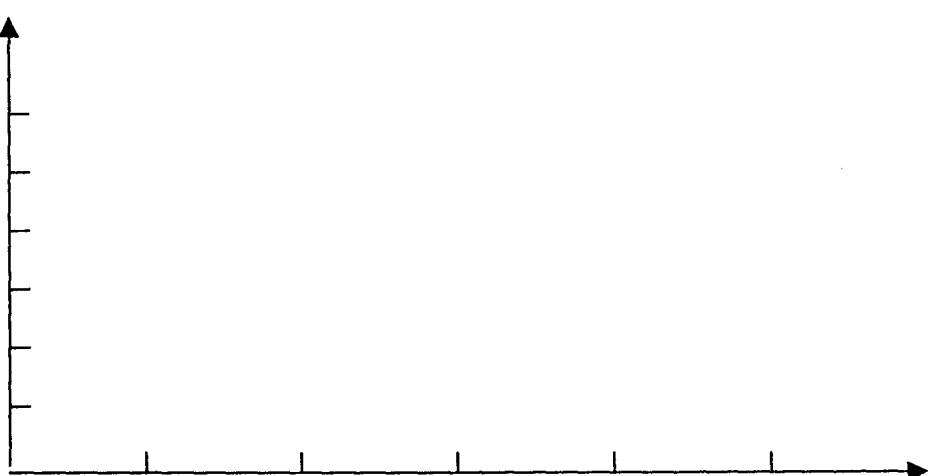
2.....

ทักษะการจัดกราฟทำและสื่อความหมายข้อมูล

สถานการณ์ที่ 4

กิจกรรมที่ 4

แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนสัตว์ในสวนสัตว์

แบบบันทึกผลการปฏิบัติกรรม ตอนที่ 2 (ต่อ)

ทักษะการลงความเห็นจากข้อมูล

สถานการณ์ที่ 5

กิจกรรมที่ 5. อธิบายภาพและสรุปข้อมูลตามความคิดเห็นของนักเรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ทักษะการพยากรณ์

สถานการณ์ที่ 6

กิจกรรมที่ 6 จดตอบคำถาวมต่อไปนี้

1. จากตารางผลการวัดอุณหภูมิ เวลา 7.00 น. และ 12.00 น. นักเรียนคิดว่า สวนสัตว์ เปิดเข้าเยี่ยมชมอุณหภูมิเป็นเท่าไร

ตอบ.....

.....

2. อุณหภูมิ 35.5 องศาเซลเซียส น่าจะเป็นเวลาอะไร

ตอบ.....

.....

**ผลประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบภาคปฏิบัติวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
สาระ สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำเนินชีวิต ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**

ทักษะกระบวนการ ทางวิทยาศาสตร์	นิยามเชิงปฏิบัติการ	กิจกรรม	ผลการประเมิน	
			ผู้เรียนราย 3 ท่าน	IOC
1.ทักษะการสังเกต ตอนที่ 1	การใช้ประสบการณ์อย่างได้อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้นและผิวกาย เข้าไปสัมผัสโดยตรงกับวัตถุหรือเหตุการณ์ เพื่อค้นหาข้อมูลซึ่งเป็นรายละเอียดของสิ่งนั้นโดยไม่ใส่ความคิดเห็นลงไป	1	3	1
2.ทักษะการจำแนก ประเภท ตอนที่ 1	การแบ่งพวกหรือเรียงลำดับวัตถุ หรือสิ่งที่มีอยู่ในปรากฏการณ์โดยมีเกณฑ์ซึ่งอาจใช้ ความเหมือน ความต่าง หรือความสัมพันธ์อย่างได้อย่างหนึ่งก็ได้	2	3	1
3.ทักษะการวัด ตอนที่ 1	การเลือกและการใช้เครื่องมือทำการวัด นาฬิกา minut ของสิ่งต่างๆ ออกมามาเป็นตัวเลขที่แน่นอนได้อย่างเหมาะสม โดยมีหน่วยกำกับ	3	3	1
4.ทักษะการคำนวณ ตอนที่ 1	การนับจำนวนวัตถุ และนับตัวเลขแสดงจำนวนนับ มาจัดกรร豕ให้เกิดค่าใหม่ โดยการบวก ลบ คูณหารหรือหารค่าเฉลี่ย	4	3	1
5.ทักษะการหาความ สัมพันธ์ระหว่างสเปลส์ กับสเปลส์และสเปลส์กับ เวลา ตอนที่ 2	หาความสัมพันธ์ระหว่างสามมิติกับสองมิติของวัตถุ หาความสัมพันธ์ระหว่างดำเนินการที่อยู่ของวัตถุหนึ่งกับอีกวัตถุหนึ่ง ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนดำเนินการที่อยู่ของวัตถุกับเวลา หรือความสัมพันธ์ระหว่างสเปลสองวัตถุที่เปลี่ยนไปกับเวลา	1 2 3	3 3 3	1 1 1
6.ทักษะการจัดกรร豕 และสื่อความหมาย ข้อมูล ตอนที่ 2	การนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกต การวัด การทดลอง และจากแหล่งอื่นๆ มาจัดกรร豕ใหม่ให้อยู่ในรูปที่มีความหมายโดยการหาความถี่ ใช้ยังลำดับ จัดแยกประเภท หรือคำนวณใหม่ เพื่อให้เข้าความหมายของข้อมูลขุดันดีขึ้น โดยอาจเสนอในรูปของตาราง แผนภูมิ แผนภาพ วงจร	4	3	1
7.ทักษะการลงความ เห็นจากข้อมูล ตอนที่ 2	การเพิ่มความคิดเห็นให้กับข้อมูลที่ได้จากการสังเกตอย่างมีเหตุผลในการอธิบายหรือสรุปโดยใช้ความรู้และประสบการณ์เดิม	5	3	1
8.ทักษะการพยากรณ์ ตอนที่ 2	การคาดคะเนคำตอบล่วงหน้าก่อนการทดลอง หรือเหตุการณ์โดยอาศัยหลักการ กฎ หรือทฤษฎีที่มีอยู่แล้วมาช่วยสรุป การพยากรณ์อาจกระทำได้ภายในขอบเขตข้อมูล และนอกขอบเขตของข้อมูล	6	3	1

ตาราง - ค่าความง่าย(P) และค่าอำนาจจำแนก(D) ของข้อสอบภาคปฏิบัติวัดทักษะกระบวนการ
ทางวิทยาศาสตร์

ทักษะ	P	D
1. การสังเกต	.38	.58
2. การจำแนก	.74	.30
3. การวัด	.44	.46
4. การคำนวณ	.54	.36
5. การหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปลส/สเปลส สเปลส/เวลา		
- ความสัมพันธ์ระหว่าง 2 มิติ กับ 3 มิติ	.63	.31
- ความสัมพันธ์ระหว่างสเปลส/สเปลส	.48	.96
- ความสัมพันธ์ระหว่างสเปลส/เวลา	.50	.58
6. การจัดกรรทាและสื่อความหมายข้อมูล	.76	.42
7. การลงความคิดเห็นจากการข้อมูล	.53	.28
8. การพยากรณ์	.36	.31

ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .70

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

1. ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ โดยเน้นเทคนิคการใช้คำานวณ
2. ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ

แผนการจัดการเรียนรู้ 1

สาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์
สาระที่ 1 สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการกรักบกกระบวนการดำรงชีวิต
เรื่อง โครงสร้างและหน้าที่ของพืช

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
เวลา 5 ชั่วโมง

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ศึกษา สังเกต จำแนกพืช โดยใช้ลักษณะภายนอกเป็นเกณฑ์ อธิบายความสำคัญและหน้าที่ของส่วนประกอบของพืชในท้องถิ่นได้

แนวความคิดหลัก

พืชประกอบด้วยส่วนต่างๆได้แก่ ราก ลำต้น ใบ ดอก ผลและเมล็ด แต่ละส่วนล้วนสำคัญตามหน้าที่ของโครงสร้างต่างๆ ของพืช

สาระการเรียนรู้

1. รากและการเกิดราก	1	ชั่วโมง
2. หน้าที่และความสำคัญของราก	1	ชั่วโมง
3. ลำต้นและหน้าที่ของลำต้น	1	ชั่วโมง
4. ใบและหน้าที่ของใบ	1	ชั่วโมง
5. พืชใบเลี้ยงเดี่ยว และพืชใบเลี้ยงคู่	1	ชั่วโมง

จุดประสงค์ปลายทาง

- นักเรียนมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เช่น ทักษะการสังเกต ทักษะการจำแนก ทักษะการลงความคิดเห็นจากข้อมูล และทักษะการวัดการคำนวณ
- นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ หน้าที่ของส่วนต่างๆ ของพืช

จุดประสงค์นำทาง

- สังเกตและจำแนกพืชโดยใช้ลักษณะภายนอกเป็นเกณฑ์ได้
- จำแนกพืชตามเกณฑ์ที่นักเรียนกำหนด และที่กำหนดให้ได้
- ลงความคิดเห็นจากข้อมูลได้
- บอกหน้าที่และความสำคัญของส่วนต่างๆ ของพืชได้
- สามารถวัดความยาวโดยใช้หน่วยการวัดเป็นเซนติเมตรและเป็นนิ้วได้

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 กิจกรรม ตามสาระการเรียนรู้
แหล่งเรียนรู้

1. เรื่องเพาะชำ
2. สวนต่างๆ ของพืช เช่น ราก ลำต้น ใบ ดอก ผล และเมล็ด
3. ใบความรู้ในกิจกรรม
4. พืชภายในบริเวณโรงเรียน

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการร่วมกิจกรรมและการตอบคำถาม
2. ตรวจผลงาน ในกิจกรรมฝึกทักษะและแบบทดสอบ

ตัวอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำตาม
กิจกรรมการเรียนรู้ 1
เรื่อง การเกิดราก
วันที่ทำการสอน

เวลา 60 นาที

ชื่อผู้สอน นางเบญจ่า เรืองสมอ

สาระการเรียนรู้

การเกิดราก

หากแก้ว คือสิ่งที่ออกอกรากจากเม็ดพืชเป็นอันดับแรก พืชบางชนิดรากแก้วจะเจริญต่อไปเมื่อขนาดใหญ่ และยาวกว่ารากอื่นๆ โดยมีรากเล็กๆ แตกออกไปจากรากแก้วอีก เรียกว่ารากแขนง เช่นถั่ว พ稷 มะเขือ มะลิ เป็นต้น

พืชบางชนิดรากแก้วจะไม่เจริญต่อไป แต่จะมีรากเล็กๆ งอกออกมากเป็นกระบวนการครอบๆ โคนต้น เรียกว่า รากผอย เช่น ข้าว ข้าวโพด หญ้า อ้อย ไม่ เป็นต้น

คำถามเพื่อพัฒนาทักษะการสังเกต เป็นคำถามที่ต้องการให้ผู้ตอบบอกว่า ลักษณะของวัตถุ ที่ได้จากการใช้ปะสาทสัมผัสทั้ง 5 อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างโดยไม่ใส่ความคิดเห็นลงไป

คำถามเพื่อพัฒนาทักษะการจำแนกประเภท เป็นคำถามที่ต้องการให้ผู้ตอบ นำข้อมูลที่ได้จากการสังเกต มาจัดทำเสียใหม่โดยวิธีเรียงลำดับหรือแบ่งพวกสิ่งต่างๆ โดยใช้เกณฑ์ของตนเองหรือเกณฑ์ที่ผู้อื่นกำหนดให้ หรือบอกรายละเอียดที่ผู้อื่นใช้เรียงลำดับหรือแบ่งพวก

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อธิบายโครงสร้างและการเกิดรากพืชได้
2. จำแนกพืชโดยใช้ลักษณะของรากเป็นเกณฑ์ได้

ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

1. ทักษะการสังเกต 1.1,2.1,2.2,3.1(ข้อที่ของกิจกรรมในขั้นนำ ขั้นสำรวจและขั้นอธิบาย)
2. ทักษะการจำแนกประเภท 3.2,4.1(ข้อที่ของกิจกรรมในขั้นอธิบายและขั้นสรุป)

กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเทคนิคการใช้คำตาม	ระดับความสามารถของบลูม
<p>1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน(5นาที)</p> <p>1.1. ครูนำหัวเรื่องมาแสดงให้นักเรียนดูและใช้คำตามกระตุนให้นักเรียนสนใจในการเรียนดังนี้</p> <p>คำถาม:พืชที่ครูนำมาเริ่มส่วนประกอบอะไรบ้าง(ราก ลำต้น ใบ ดอกฯลฯ) คุณภาพต่อไปว่า: ที่นักเรียนตอบนั้นใช้ปะสาทสัมผัสทางใด(ตา)</p>	- ความรู้ การจัดจำแนก

กิจกรรมการเรียนรู้(ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเทคนิคการใช้คำตาม	ระดับคำตามของบลูม
<p>ถ้าอีกว่า: ใส่ความคิดเห็นลงไปด้วยหรือไม่(ไม่) ครุภัลว่า่ากวนอกข้อมูลหรือรายละเอียดของสิ่งต่างๆ โดยไม่ใส่ความคิดเห็นลงไปเราเรียกว่า การสังเกต ซึ่งสามารถใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ในการรวมข้อมูล</p> <p>1.2. ครุน้ำเมล็ดถั่วเขียวและเมล็ดข้าวโพดมาแสดงให้นักเรียนดู</p> <p>ถ้าว่า : ถ้าเราเพาะเมล็ดพืชทั้ง 2 ชนิดนี้ นักเรียนคิดว่าส่วนใดของพืชจะออกดอกจากเมล็ดเป็นอันดับแรก</p>	- ความรู้ (กฎความจริง)
<p>2. ขั้นสำรวจ (10 นาที)</p> <p>2.1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 6 คน นักเรียนนำอุปกรณ์ที่เตรียมไว้ขึ้นมาสำรวจ มีขวดพลาสติกใส ตัดครึ่งขวด 2 ขวด สำลี เมล็ดถั่วเขียว เมล็ดข้าวโพดที่แข่น้ำทิ้งไว้ 1 คืน จากอุปกรณ์ ถ้าเราเพาะเมล็ดพืชทั้ง 2 ชนิดโดยใส่น้ำประมาณเท่ากัน แสงสว่างเท่ากัน</p> <p>คำถาม : นักเรียนคิดว่าส่วนใดที่ออกดอกจากเมล็ดเป็นอันดับแรก</p> <p>2.2. ครุน้ำเมล็ดถั่วเขียวและเมล็ดข้าวโพดที่ออกแล้วมาให้นักเรียนดู</p> <p>คำถาม : ส่วนใดที่ออกดอกจากเมล็ดเป็นอันดับแรก (ราก)</p> <p>ถ้าต่อ : นักเรียนใช้ประสาทสัมผัสทางใด(ตา)</p> <p>คำถาม : สิ่งที่ออกจากเมล็ดถั่วเขียวและเมล็ดข้าวโพดมีลักษณะเหมือนหรือต่างกันหรือไม่ อย่างไร</p> <p>ถ้าต่อ : ใส่ความคิดเห็นลงไปด้วยหรือไม่(ไม่)</p> <p>คำถาม : อีก 3 วัน ลักษณะของรากต้นถั่วเขียวและต้นข้าวโพดจะเหมือนเดิมหรือไม่(....)</p> <p>ถ้าต่อ : คำตอบของนักเรียนได้จากการสังเกตใช่หรือไม่ เพราจะอะไร(....)</p> <p>ครุภัลว่า : เราเรียกการสังเกตแบบนี้ว่า การสังเกตการเปลี่ยนแปลง ความมีการจดบันทึก(ใบงาน)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ความรู้ (กฎความจริง) - การวิเคราะห์ (ความสัมพันธ์) - ความเข้าใจ (ขยายความ) - การวิเคราะห์ (ความสัมพันธ์)
<p>3. ขั้นอธิบาย (20 นาที)</p> <p>3.1. ครุน้ำต้นถั่วเขียวและต้นข้าวโพด ที่เพาะทิ้งไว้ 2 สัปดาห์ มาให้นักเรียนดู</p> <p>คำถาม : ลักษณะของรากเหมือนหรือต่างกันอย่างไร(....)</p> <p>คำถาม : รากจะไวยากว่ากัน(....) ทราบได้อย่างไร (....) เรายกการสังเกตแบบนี้ว่า การสังเกตเชิงปริมาณ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การวิเคราะห์ (ความสัมพันธ์)

กิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเทคนิคการใช้คำถ้าม	ระดับคำถ้าของบลูม
<p>3.2. นักเรียนศึกษาใบความรู้ ครุนำต้นหญ้า ต้นพิการที่มีรากติดอยู่ให้นักเรียนคุ้ม คำถ้า : รากแก้วมีลักษณะอย่างไร(....)</p> <p>คำถ้า : นักเรียนบอกลักษณะของรากได้อย่างไร (การสังเกต)</p> <p>ครุกล่าว : เราเรียกการสังเกตแบบนี้ว่า การสังเกตเชิงคุณภาพ</p> <p>คำถ้า : นักเรียนคิดว่ารากของต้นหญ้าและต้นพิการจัดอยู่ในประเภทใด (ต้นหญ้ารากผอยและต้นพิกรากแก้ว)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การนำไปใช้ <ul style="list-style-type: none"> - การวิเคราะห์ (ความสัมพันธ์)
<p>4. ขั้นสรุป (5 นาที)</p> <p>4.1. ใช้คำถ้าเพื่อตรวจสอบความรู้</p> <p>คำถ้า : - นักเรียนจะอธิบายลักษณะของรากแก้วและรากผอยอย่างไร - เรายจะสรุปผลการจำแนกพืชได้อย่างไร</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การวิเคราะห์ (ความสัมพันธ์)
<p>5. การประเมินผล (20 นาที)</p> <p>5.1. สังเกตความสนใจในการร่วมกิจกรรม การตอบคำถ้า</p> <p>5.2. ตรวจใบงานและแบบฝึกหัด</p>	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60

บันทึกหลังทำการสอน

..... ผู้บันทึก
(นางเบญจា เรืองสมอ)

ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ

กิจกรรมการเรียนรู้ 1

เรื่อง การเกิดราก
วันที่ทำการสอน

เวลา 60 นาที
ชื่อผู้สอน นางเบญญา เรืองสมอ

สาระการเรียนรู้

การเกิดราก

รากแก้ว คือสิ่งที่ออกอกรากจากเม็ดพืชเป็นอันดับแรก พืชบางชนิดรากแก้วจะเจริญต่อไปมีขนาดใหญ่และยาวกว่ารากอื่นๆ โดยมีรากเล็กๆ แตกออกไปจากรากแก้วอีก เรียกว่ารากแขนงเช่นถั่วพริก มะเขือ มะลิ เป็นต้น

พืชบางชนิดรากแก้วจะไม่เจริญต่อไป แต่จะมีรากเล็กๆ งอกออกมาเป็นกระจุกรอบๆ โคนต้น เรียกว่า รากฟอย เช่น ข้าว ข้าวโพด หญ้า อ้อย ไฝ เป็นต้น

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อธิบายโครงสร้างและการเกิดรากพืชได้
2. จำแนกพืชโดยใช้ลักษณะของรากเป็นเกณฑ์ได้

แนวการจัดกิจกรรม

1. ทบทวนเกี่ยวกับโครงสร้างของพืชได้แก่ ราก ลำต้น ใบ ดอกและผล โดยใช้คำถาม ดังนี้
แต่ละส่วนของพืชทำหน้าที่อย่างไรบ้าง
2. แบ่งกลุ่มร่วมกันสังเกต เมล็ดถั่วและเมล็ดข้าวโพดที่เพาะไว้และบันทึกผลในใบงาน 1
3. ให้ศึกษาใบความรู้เรื่องรากแก้ว รากฟอย และตอบคำถาม

ประเมินผล

1. สังเกตการตอบคำถามและการทำแบบฝึกหัด ท้ายใบความรู้
2. สังเกตจากการบันทึกกิจกรรมในใบงาน 1

บันทึกหลังทำการสอน

.....ผู้บันทึก^{.....}
(นางเบญญา เรืองสมอ)

ใบความรู้

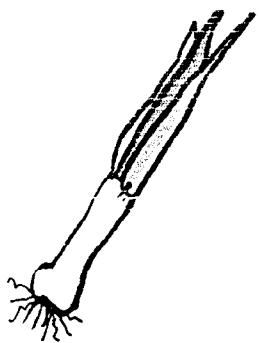
راك คือส่วนของพืชที่งอกออกจากเมล็ดก่อนส่วนอื่นๆ และมักเจริญงอกลงสู่ใต้ดิน รากของพืชแบ่งได้เป็น 2 พาก คือพากที่มีรากแก้ว รากแข็ง กับพากที่มีรากฟอย

รากแก้ว

เป็นรากที่งอกออกจากเมล็ดก่อนส่วนอื่น ในพืชบางชนิดรากแก้วจะเจริญต่อไป มีขนาดใหญ่ และยาวกว่ารากอื่นๆ และมีรากแข็ง แตกออกมากจากรากแก้ว เช่น รากถั่ว แครอท หัวผักกาดขาว เป็นต้น

รากฟอย

เป็นรากเส้นเล็กๆ มากมาย ขนาดโต สม่ำเสมอ กัน ไม่เรียวยังที่ปลายอย่างรากแก้ว งอกออกจากรอบๆ โคนต้นเห็นรากแก้วที่หยุด เติบโต เช่น รากต้นข้าวโพด หญ้า หมาก มะพร้าว ต้นตาล กระชาย ต้อยตึง มันเทศ ผักบุ้ง เป็นต้น

คำศัพด์ หลังจากอ่านใบความรู้จบแล้วให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ลงในกระดาษคำตอบ

คำถาม

1. พืชที่มีรากแก้วได้แก่อะไรบ้าง
2. พืชที่มีรากฟอยได้แก่อะไรบ้าง
3. รากแก้วกับรากฟอยต่างกันอย่างไรบ้าง

ใบงาน 1ทักษะการสังเกต

ชื่อ..... ชั้น เลขที่

วัน.....เดือน..... พ.ศ.2548

เรื่องราก และการเกิดราก

คำชี้แจง ให้นักเรียนสังเกตลักษณะของรากถั่วเขียวและรากข้าวโพด แล้วทำการวัดภาพรากและบันทึกลักษณะของราก (8 คะแนน)

ตารางบันทึกผลการสังเกต

ชื่อพืช	วัดภาพ	บันทึกลักษณะของราก
ถั่วเขียว		
ข้าวโพด		

ให้นักเรียนตอบคำถาม จากการสังเกตลักษณะของพืช (2 คะแนน)

คำถาม นักเรียนคิดว่าพืชทั้ง 2 ชนิดนี้เหมือนหรือต่างกันอย่างไร

คำตอบ

.....

ภาคผนวก ง
คะແນນທັກໝະກະບວນກາຣທາງວິທຍາສາສົກ ກາກປົງປົມບົດ

ପାଇଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

គម្រោង	ប្រព័ន្ធបច្ចុប្បន្ន 1																		ការសម្រេចរបស់ខ្លួន															
	ប្រព័ន្ធសង្គម 1						ប្រព័ន្ធសង្គម 2						ប្រព័ន្ធសង្គម 3						ប្រព័ន្ធសង្គម 4						ប្រព័ន្ធសង្គម 5									
	សង្គម			គម្រោង			សង្គម			ការវត្ថុ			ការណែនាំ			សង្គម			ការវត្ថុ			ការណែនាំ			សង្គម			ការវត្ថុ			ការណែនាំ			
(10)	E	C	(5)	E	C	(5)	E	C	(2)	E	C	(3)	E	C	(2)	E	C	(2)	E	C	(4)	E	C	(3)	E	C	(3)	E	C	(50)				
	E	C		E	C		E	C		E	C		E	C		E	C		E	C		E	C		E	C		E	C					
1	6	6	3	2	3	2	1	2	3	3	3	2	1	0	6	6	2	1	2	1	3	2	3	2	1	35	29	70	58					
2	6	6	3	3	3	3	1	2	3	3	3	3	1	1	6	6	2	2	1	2	3	3	3	2	2	37	39	72	78					
3	5	5	3	3	3	2	1	2	3	3	2	3	0	1	6	6	1	2	1	2	3	3	3	1	2	31	37	62	74					
4	5	4	3	2	4	2	1	1	3	2	2	2	0	0	6	5	2	1	2	1	2	3	2	1	1	33	25	66	50					
5	5	5	3	2	2	2	1	1	3	3	3	2	0	0	6	6	1	1	1	2	2	3	2	1	1	32	28	64	56					
6	6	6	5	3	2	3	2	2	3	3	3	2	0	0	6	6	1	1	2	1	2	3	2	1	1	37	27	74	54					
7	6	5	4	3	4	3	2	2	3	3	3	2	0	0	6	6	1	1	2	1	3	3	3	3	3	3	42	38	84	76				
8	6	6	4	2	3	2	2	2	3	3	3	2	3	1	0	6	6	1	1	2	1	2	3	3	3	3	38	31	76	62				
9	5	5	2	1	2	2	1	1	3	2	3	3	2	1	0	6	6	1	1	2	1	2	3	2	1	1	33	27	66	54				
10	7	5	4	2	5	2	1	1	3	2	3	3	2	1	0	6	6	5	2	1	1	2	3	2	1	1	45	28	90	56				
11	6	6	3	3	3	3	1	2	3	3	3	2	1	0	6	6	5	2	1	1	2	3	3	3	3	2	39	39	78	78				
12	5	6	3	2	3	3	2	1	3	3	3	2	0	0	6	6	6	5	2	1	2	2	3	2	1	1	34	26	68	52				
13	5	6	3	3	3	3	1	2	1	3	3	3	2	1	0	6	6	6	5	2	1	2	3	2	1	1	33	36	66	72				
14	6	7	3	4	2	4	2	1	3	3	3	2	1	0	6	6	6	6	5	2	1	2	3	2	1	1	39	28	78	56				
15	6	5	3	3	3	3	1	2	1	3	3	3	2	1	0	6	6	6	6	5	2	1	2	3	2	1	3	32	44	64	88			
16	4	6	2	3	3	2	1	2	3	3	3	2	1	0	6	6	6	6	6	5	2	1	2	3	2	1	3	25	38	50	76			
17	6	5	3	3	3	3	1	2	1	3	3	3	2	1	0	6	6	6	6	6	5	2	1	2	3	2	1	39	28	78	56			
18	5	7	3	4	3	4	2	1	2	3	3	2	1	0	6	6	6	6	6	6	5	2	1	2	3	2	1	3	20	38	80	76		
19	6	6	3	3	3	3	2	2	3	3	3	2	1	0	6	6	6	6	6	6	5	2	1	2	3	2	1	3	2	39	39	78	78	
20	6	6	3	3	3	3	1	2	1	3	3	3	2	1	0	6	6	6	6	6	6	5	2	1	2	3	2	1	3	2	39	39	78	78

ตามร่าง ก แก้ตั้งคดีบังคับนักการเมืองที่กระทำการใดๆ ที่เป็นภัยต่อชาติ จราจรสุจริต หรือความสงบเรียบร้อยในประเทศ ตามที่ 1 (ต่อ)

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

คณิต ที่	ใบงาน 1			ใบงาน 2			ใบงาน 3			ใบงาน 4			ใบงาน 5			รวม			รวม			รวม									
	สังเกต (10)			ความเห็น (5)			สังเกต (2)			ความเห็น (3)			สังเกต (6)			พยากรณ์ (2)			จำแนก (4)			การรับรู้ (3)			คำนวณ (3)						
	E	C	E	E	C	E	2	3	2	3	C	E	2	3	C	E	C	E	C	E	C	E	C	E	C	E	C				
21	7	6	3	3	3	1	2	2	3	1	1	6	6	1	2	2	2	2	1	2	34	37	68	74	74	74					
22	8	4	5	2	5	3	2	1	3	2	2	0	6	5	2	1	4	2	3	1	3	1	48	25	96	50	50	50			
23	6	5	3	2	3	3	1	1	3	3	2	2	1	6	6	1	2	2	2	1	1	34	31	68	62	62	62				
24	7	5	5	2	5	2	2	1	3	3	3	2	2	1	6	6	2	2	4	2	3	2	1	47	30	94	60	60	60		
25	5	6	3	4	4	4	1	2	3	3	3	2	2	2	6	6	2	2	2	3	4	3	3	3	40	44	80	88	88	88	
26	6	5	3	3	5	4	1	2	3	3	3	2	1	6	6	2	2	2	4	3	3	3	3	3	43	40	86	80	80	80	
27	5	4	3	2	3	2	1	1	3	3	3	2	1	1	6	6	1	1	2	2	2	2	2	2	28	28	68	56	56	56	
28	6	5	4	3	4	2	2	1	3	3	3	2	2	1	6	6	2	2	1	3	2	2	2	2	1	42	30	84	60	60	60
29	6	7	3	5	3	4	2	2	3	3	3	2	1	2	3	1	2	2	2	4	3	3	2	3	37	46	74	92	92	92	
30	5	5	3	2	3	2	1	1	2	3	3	2	1	1	6	6	1	2	2	2	3	2	2	1	33	32	66	64	64	64	
313	6	5	3	2	4	3	2	1	3	3	3	2	1	1	6	6	2	2	2	4	2	3	2	3	2	43	34	86	68	68	68
2	6	6	5	4	5	4	2	2	3	3	3	2	2	1	6	6	2	2	2	4	4	3	3	3	46	44	92	88	88	88	
33	6	6	3	3	3	3	2	2	3	3	3	2	1	1	6	6	2	2	1	2	2	1	1	1	33	28	66	56	56	56	
34	4	5	3	2	3	2	1	1	2	2	3	2	1	1	6	6	2	1	2	2	3	-	2	-	39	-	78	-	-	-	
35	5	-	3	-	3	-	3	-	3	-	3	-	2	-	2	-	2	-	2	-	3	-	2	-	-	-	-	-	-	-	
	—X	5.7	5.4	3.2	2.6	3.3	2.7	1.4	1.5	2.8	2.9	2.5	2.6	1.2	0.9	6.0	5.9	1.6	1.6	1.9	1.6	2.8	2.9	2.4	2.0	1.8	-	-	-	-	-
	—X	5.7	5.4	3.2	2.6	3.3	2.7	1.4	1.5	2.8	2.9	2.5	2.6	1.2	0.9	6.0	5.9	1.6	1.6	1.9	1.6	2.8	2.9	2.4	2.0	1.8	-	-	-	-	-

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบทางวิทยาศาสตร์ จากการปฏิบัติงานตามมาในส่วนที่ 3

ชุดที่ 3 แผนกการศึกษาเรื่อง 3

ครุ ภ. ที่	ใบงาน 6			ใบงาน 7			ใบงาน 8			ใบงาน 9			ใบงาน 10			ใบงาน 11			รวม (30)			ร้อยละ \bar{X}				
	ใบงาน 6			ใบงาน 7			ใบงาน 8			ใบงาน 9			ใบงาน 10			ใบงาน 11			รวม (30)			ร้อยละ \bar{X}				
	E	C	(10)	E	C	(10)	E	C	(2)	E	C	(5)	E	C	(5)	E	C	(6)	E	C	(4)	E	C	(30)		
1	10	8	6	5	3	2	2	2	4	3	22	20	77.33	66.67	5	5	3	5	4	3	29	24	96.67	80.00		
2	10	10	6	6	3	3	2	2	3	4	21	25	70.00	83.33	5	5	5	5	4	4	29	29	96.67	96.67		
3	8	10	5	6	2	3	2	2	3	4	20	25	66.67	83.33	5	5	4	5	4	6	3	4	25	30	83.33	100.0
4	8	8	5	5	2	2	2	2	3	3	28	20	93.33	66.67	5	4	4	4	3	3	25	22	83.33	73.33		
5	8	8	5	5	2	2	2	2	3	3	20	20	66.67	66.67	3	5	4	3	4	4	3	3	20	23	66.67	76.67
6	8	8	5	5	2	2	2	2	4	3	21	20	70.00	66.67	5	5	4	3	5	4	3	3	26	23	86.87	76.67
7	10	9	7	6	3	3	2	2	4	4	26	24	86.87	80.00	5	5	5	5	4	4	29	27	96.67	90.00		
8	9	8	7	5	3	3	2	2	3	3	24	21	80.00	70.00	5	5	4	4	4	4	26	26	86.87	86.87		
9	9	9	5	5	2	3	2	2	3	3	21	21	70.00	70.00	5	5	4	3	5	4	25	25	83.33	83.33		
10	10	8	7	5	3	2	2	2	5	3	27	20	90.00	66.67	5	4	5	3	6	4	3	30	21	100.0	70.00	
11	10	9	7	6	3	3	2	2	4	3	26	23	86.87	76.67	5	4	4	3	5	4	3	3	28	25	93.33	83.33
12	8	8	6	5	2	2	2	2	4	3	22	20	73.33	66.67	5	4	5	3	5	4	3	3	25	23	83.33	76.67
13	8	10	5	7	2	3	2	2	4	4	21	26	70.00	36.87	5	5	3	5	4	4	3	3	25	25	83.33	83.33
14	9	10	6	7	3	3	2	2	3	5	23	27	76.67	90.00	5	5	4	5	5	6	3	4	27	30	90.00	100.0
15	9	10	6	7	2	3	2	2	2	3	21	25	70.00	83.33	5	5	4	4	4	4	3	3	25	25	83.33	83.33
16	8	10	5	7	2	3	2	2	3	4	20	26	66.67	86.87	3	5	4	5	3	5	4	4	20	29	66.67	96.67
17	10	8	7	6	3	3	2	2	3	3	25	21	83.33	70.00	5	4	5	3	5	4	3	3	24	30	100.0	80.00
18	8	10	6	7	2	3	2	2	3	3	25	21	70.00	90.00	5	5	4	5	3	4	3	3	21	30	70.00	100.0
19	10	10	7	6	3	3	2	2	3	3	25	24	83.33	80.00	5	5	4	4	4	4	4	4	26	27	86.87	90.00
20	10	10	7	7	3	3	2	2	3	4	25	26	83.33	86.87	5	5	4	5	4	5	4	4	26	28	86.87	93.33

ตาราง ก แสดงคะแนนทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ จากการปฏิบัติจรรยาบรรณความไม่งามในภาระนักศึกษา ชุดที่ 4

ลำดับที่	แผนการจัดตั้งกลุ่มนี้ 4												รวม \bar{X}	
	ใบงาน 12			ใบงาน 13			ใบงาน 14			ใบงาน (30)				
	สังเกต	ความคิดเห็น	สื่อความ	สื่อความ	ความ	ความ	ความ	ความ	ความ	ความ	ความ	ความ		
1	5	4	5	4	10	8	9	7	29	23	96.67	76.67	76.67	
2	5	5	4	4	10	10	9	9	28	28	93.33	93.33	93.33	
3	4	5	4	5	8	9	7	8	23	27	76.67	90.00	90.00	
4	4	3	4	3	8	8	7	7	23	21	76.67	70.00	70.00	
5	4	3	3	3	8	8	7	7	22	21	73.33	70.00	70.00	
6	5	3	5	3	10	10	9	9	29	25	96.67	83.33	83.33	
7	5	5	4	5	10	9	9	10	28	29	93.33	96.67	96.67	
8	5	4	5	4	10	9	9	8	29	26	96.67	86.87	86.87	
9	3	4	4	4	8	8	7	7	22	23	73.33	76.67	76.67	
10	5	3	4	3	10	9	10	8	29	23	96.67	76.67	76.67	
11	5	5	4	4	10	8	9	7	28	24	93.33	80.00	80.00	
12	4	3	4	3	8	10	7	9	23	25	76.67	83.33	83.33	
13	4	4	4	4	8	10	7	9	23	27	76.67	90.00	90.00	
14	5	5	5	5	10	8	9	10	29	28	96.67	93.33	93.33	
15	4	4	4	4	8	10	7	9	23	27	76.67	90.00	90.00	
16	3	5	3	4	6	7	6	7	18	23	60.00	76.67	76.67	
17	4	3	4	3	10	10	9	9	27	25	90.00	83.33	83.33	
18	3	5	3	5	8	8	7	10	21	28	70.00	93.33	93.33	
19	5	5	4	4	8	10	7	9	24	28	80.00	93.33	93.33	
20	4	5	4	4	8	10	7	7	23	26	76.67	86.87	86.87	

ตารางที่ ๘ แสดงคะแนนทักษะภาษาอังกฤษตามการทดสอบวิทยาศาสตร์ จากการประเมินตัวอย่างในช่วงทดลองเบื้องต้น ของบุคคล ๗๐ คนที่ ๔(ต่อ)

คนที่	ผลการตัดการเรียนรู้												รวม (30)	ร้อยละของ \bar{X}		
	ปีภาค 12				ปีภาค 13				ปีภาค 14							
	สังเกต	C	E	C	สังเกต	C	E	C	สังเกต	C	E	C				
21	3	4	4	4	8	9	7	7	22	24	73.33	80.00				
22	5	3	5	3	10	7	10	9	30	22	100.0	73.33				
23	3	4	4	4	8	8	7	7	22	23	73.33	76.67				
24	5	4	5	4	10	8	10	7	30	23	100.0	76.67				
25	4	5	4	5	10	10	9	10	27	30	90.00	100.0				
26	5	5	5	5	10	10	9	10	29	30	96.67	100.0				
27	3	4	4	3	8	8	7	7	22	22	73.33	73.33				
28	4	4	5	4	10	8	9	7	28	23	93.33	76.67				
29	4	5	4	5	8	10	7	10	23	30	76.67	100.0				
30	4	3	4	4	7	8	7	7	22	22	73.33	73.33				
31	5	4	5	4	10	8	9	7	29	23	96.67	76.67				
32	5	5	5	5	10	10	10	10	30	30	100.0	100.0				
33	5	5	5	5	10	10	9	10	29	30	96.67	100.0				
34	4	4	4	3	7	7	7	7	22	21	73.33	70.00				
35	4	-	4	-	8	-	7	-	23	-	76.67	-				
\bar{X}	4.3	4.2	4.2	3.9	8.9	8.8	8.1	8.3	-	-	87.09	84.32				

ทักษะ	ปัจจัย	การสังเกต			การจำแนก			การตัด			การคำนวณ			ลงความคิดเห็น			จัดระتبสิ่งของ			พยายามลด		
		E	C	E	C	E	C	E	C	E	E	C	E	C	E	C	E	C	E	C	E	C
1	5.7	5.4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	31	คุณภาพดี
2	3.2	2.6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	12	คุณภาพดี
3	1.4	1.5	2.8	2.6	2.5	2.6	1.2	0.9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	คุณภาพดี
4	6.0	5.9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1.6	1.6	-	-	-	-	-	-	-	10	คุณภาพดี
5	-	-	2.8	2.6	2.9	2.4	2.0	1.8	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5. สี/orange/green	
6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	8.4	9.0	-	-	-	-	-	-	-	-	-	15	คุณภาพดี
7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6.2	6.1	-	-	-	18	คุณภาพดี
8	2.7	2.6	-	-	-	-	-	-	-	-	3.5	3.5	2.0	2.0	-	-	-	-	-	-	35	คุณภาพดี
9	-	-	4.9	4.9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4.3	4.2	-	35	คุณภาพดี
10	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4.1	4.1	-	-	-	-	-	-	4.7	4.6	-	3.5	คุณภาพดี
11	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4.6	4.7	-	-	-	-	-	-	11	คุณภาพดี
12	4.3	4.2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4.2	3.9	-	-	-	-	-	-	E	คุณภาพดี
13	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	8.9	8.8	-	C	คุณภาพดี
14	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	8.1	8.3	-	-	กสิมศรบดี
X		23.3	22.2	10.5	10.7	5.4	5.0	7.3	6.8	11.9	12.5	12.4	12.2	27.9	27.8	9.7	9.3					84.55
ร้อยละ		66.45	63.23	87.75	84.17	90.0	83.33	73.00	68.00	79.33	83.33	68.89	67.78	79.71	79.43	88.18	84.55					

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางเบญจมา เรืองสมอ
วันเดือนปีเกิด	12 มีนาคม 2500
สถานที่เกิด	อำเภอป่าไม้ จังหวัดอ่างทอง
ที่อยู่ปัจจุบัน	135/162 ถ.อาจันรงค์ แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร 10110
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 7
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ สำนักงานเขตคลองเตย สังกัดกรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2519	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา(ป.กศ.) วิทยาลัยครุศาสตร์ศิลป์
พ.ศ.2528	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง(ป.กศ.สูง) วิชาเอกการประถมศึกษา
พ.ศ.2533	ศึกษาศาสตร์บัณฑิต (ศศ.บ.) วิชาเอกการประถมศึกษา
พ.ศ.2549	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมการ การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) วิชาเอกการวิจัยและสถิติทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ